

بۇ مىردىنلانى

ئەستىرىد لىندىگرىن

ھەر شادىيە لە دى بچكۆل

مىندى اقرأ الثقافى

www.iqrahlamontada.com

نەستىرىد لىندىگرىن

ھەر شادىيە لەدى بىچكۇل

گۆرىنى لە سويدىيە ۋە

ھەمە دۇستان

وہزارہتی رۆشنیری و لاوان
بہ پڑوہہراییہ تیی گشتیی راگہ یانندن و چاپ و بلاوکردنہوہ
بہ پڑوہہراییہ تیی راگہ یانندن و چاپ و بلاوکردنہوہی سلیمانی

ئەم کتییە لەسەر بودجەیی پایتەختی رۆشنیری چاپ کراوہ

ناوی کتیب: ھەر شادیہ لە دئی بچکۆل
بابەت: چیرۆک

نوسینی: ئەسترید لێندگرین

گۆڕینی لە سویدیہوہ: ھەمە دۆستان

پیتچنین: ھەمە دۆستان

پیداچوونہوہ و ھەملەچنی: دلیر محەممەد

نەخسەسازى بەرگ و ناوہوہ: ھەلالە عەزیز

سەرپەرشتیاری چاپ: کارزان عەبدوللا

چاپخانە: کەمال

تیراژ: (١٠٠٠) دانە

نرخ: (٢٠٠٠) دینار

لە بەرپوہہراییہ تیی گشتیی کتیبخانە گشتیہکان ژمارەیی سباردنی (١٨٦٢)ی سالی (٢٠١٧)ی پندراوہ

ناونیشان: سلیمانی / شەقامی سالم - پشت کتیبخانەیی گشتی

٣٣٠١٩٤٩ : ■

مافی لە چاپدانەوہی بۆ بەرپوہہراییہ تیی راگہ یانندن و چاپ و بلاوکردنہوہی سلیمانی پارێزراوہ

ئاۋەزۈك

- ۷ • ھەر شادىيە لەدى بچكۇل
- ۱۶ • بووم بەخاۋەنى بەرخى خۇم
- ۲۴ • خورى دەچىت بۇ قوتابخانە
- ۳۳ • كە لە قوتابخانەۋە دەگەراينەۋە بۇ مالەۋە
- ۴۶ • ھەستىار ددانىكى دەلەقىت
- ۵۸ • من و ھاوبەش نازانين خەرىكى چين
- ۶۷ • پياۋە داناکان
- ۸۰ • شقان پەشەۋلاخى سەردەمى كۆن مالى دەكات
- ۹۵ • نيوەى ھاوين
- ۱۰۶ • گىلاس فرۇشتن
- ۱۲۲ • من و ھاوبەش حەزدەكەين بىين بە
- مامۇستاي باخچەى مندالان
- ۱۴۳ • راۋە ماسى

هەر شادییه له دی بچکۆل

من ناوم ساریه و له دی بچکۆل دهژیم. ئیستا تهمه‌نم نو سآله. دایکم ده‌لیت ده‌بوایه ئاوایه که‌مان ناوی ئاوازی گرمه‌گرم بوایه. چونکه هه‌میشه مندا‌لانی دی بچکۆل خه‌ریکی ده‌نگه‌ده‌نگ و گرمه‌گرم کردن. که‌س له‌و بروایه‌دا نییه، که‌ ته‌نها شه‌ش مندا‌ل ئه‌وه‌نده به‌زم و هه‌را و گرمه‌گرم و ده‌نگه‌ده‌نگ بکه‌ن.

من له‌و بروایه‌دام ته‌نها شفانی برام، به‌ قه‌ده‌ر ده‌ مندا‌لی ئاقل و سه‌لار گرمه‌گرم و ده‌نگه‌ده‌نگ ده‌کات. شاد و هه‌ستیاریش له‌ شقان که‌مترین. به‌لای که‌مه‌وه من و هانا و هاوبه‌ش زۆربه‌ی کات یه‌ده‌نگ و ئاقلین.

ئه‌گه‌ر یه‌کیک به‌هاتایه‌ بو سه‌ردانمان، ده‌بوایه سه‌رانسه‌ری رینگاکه به‌ هه‌ورازدا سه‌ربکه‌وتایه. ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی کاتی خۆی ئاوایه‌که‌مان له‌ به‌رزاییدا دروستکراوه، ئه‌گه‌ر ئاوایه‌که‌مان له‌ شوێنیکی تۆزیک له‌مه‌ به‌رزتر دروستبکرایه، ئه‌وا ده‌مانتوانی به‌که‌مانیک ئه‌ستیره‌کان له‌ ئاسمان دا‌بگرینه‌ خواره‌وه.

تا چاو برده‌کات، له‌ ده‌وروبه‌رمان هه‌ر دارستانه. که‌چی جاروبار خه‌لکی له‌ شاره‌کانه‌وه دین بو سه‌یرکردنی دیمه‌نی جوانی ئاوایه‌که‌مان.

جارىكيان ژنيكى جوانى شارى به ئۆتۈمبىل ھات بۇ لامان،
كچىكىشى لەگەلبوو . ژنەكە وتى:

“ھاتووين بۇ سەيرى ديمەنى جوانى ئاوايىەكەتان.”

ژنەكە كلاۋىكى سوورى به سەرەوہ بوو، چاكەتيكى سووريشى لە
بەرادابوو. كچەكەشى كراسىكى شىنى كاللى لەبەردابوو، گوليكى
زىوينيشى كىرەبوو به يەخەي كراسەكەيەوہ. كچەكە ناوى شەن
بوو، ھەر بە ھاوتەمەنى خۆم دەچوو. كە دايكەم ئەوانى بينى،
فەرمى لىكرەن، پىي وتەن دەيىت تۆزىك لە لامان بىمىنەوہ و، به
مىنشى وت بىرۆم لەگەل شەندا قسە بكەم.

من ھەزمەدە كىرە ھانا و ھاوبەش لە مال بوونايە بۆئەوہى ئەوانىش
قسەيان لەگەل شەندا بىكرەدەيە. بەلام بە داخەوہ ئەوان لە مالەوہ
نەبوون، بە ئىش نىردىرەبوون بۇ گەورەدى.

شقان و شاد و ههستیار له مالهوه بوون. نهخیر خو ئهوان بیزیان
 نهدههات قسه له گهل کچاندا بکهن. ئهوان خویان مه لاسدابوو،
 جاروبار سهیریکیان ده کردین و قسهیه کیان ده کرد و دهستیانده کرد
 به قاقای پیکهنین.

شه ن سهیریکی کوپه کانی کرد و پرسیاری لیکردم:
 "ئه ری ئه مانه! هه موویان براتن."
 "نا ته نه شقان و شاد برامن. ههستیار دراوسیمانه."

شه ن وتی:

"کامه یان ههستیاره؟"

"ئه وه یان، که قزی ته نکه!"

شقان سواری دارشه قه کانی
 ببوو. ئه وه دارشه قانه نالییم که
 کهسانی که مئه ندام و نهخوش
 پیی ده پون.

به لکو دارشه قی یاریکردنم
 مه بهسته، که نزیکه ی دوو
 مه تر به رزن و جیی قاچ و
 دهستیان بو کراوه.

من دُنْيا بوم شقان بۆيە سواری ئەم دارشەقانه بووه، بۆئەوهی
له بهر چاوی شەندا خۆی بنوینیت. شقان به سواری دارشەقانهوه
دهیتوانی له پهنجهره کانهوه سهیری نهۆمی دووهه می خانووه که مان
بکات.

جاریکیان که من له ژووره کهم یاریمده کرد له گهڵ بوکه شووشه کانمدا.
له پر شقان سهری له پهنجهره ی ژووره کهمهوه هینایه ژووره وه و
کلاوه کهی سهری لابر و بهریزه وه وتی:

”رۆژ باش گوله کهم، ئه ری ئیوه دلشادن بهم ئیواره خۆشه؟“
یه که مجار زۆر ترسام به لام که بینیم شقان بوو به دارشەقه کانی
دهروات ئیتر دلم هاتهوه شوینی خۆی. ئه و جاره شقان یه که مجاری
بوو دارشەقه کان تاقی بکاته وه.

به لام ئیستا شقان به هه لیزانی له پیش چاوی شەندا خۆی
بنوینیت. له پاخچه که ماندا شقان به سواری دارشەقه کانی ده هات
و ده چوو هاواریده کرد، که ئه و دیمه نی زۆر جوان ده بینیت.

باجی توبا ئیشکه ره که مان له ته نیشت ده رگای موبه قدا، ته نه که ی
خۆلی دانا. خوا کردی دارشەقه کانی شقان به رته نه که که که وتن و
که وتنه ناو پاشماوه کانه وه. شاد و هه ستیاریش له خۆشیاندا هاواریان کرد:
”ده زانی چی شقان؟ ئیستا ئیمه جوانترین دیمه ن ده بینن.“

شقان رایکرد بۆ هه مامه که، له بهر به لۆعه که جله کانی پاک کرده وه.

زۆرى يېنە چوو شقان ھاتە دەرەۋە ھەموو گيانى تەپپوۋ. بەلام ئەو
عارى نەنا، ۋەكو ئەۋەى نەباى يىنى يىت و نەباران. سەرى
رادەۋەشاند و بە ئەنقەست ئاۋى قژە تەرەكەى دەپژان بە دەموو
چاوماندا. دواى شقان پرويكرده شەن و بە زەردەخەنەۋە پىئوت:
”دەبىت جاروبار مروڤ شتى خوش بكات بۇئەۋەى خەلكى بەپىنىتە
پىكەنين.“

دايكم ھاۋارى لە شقان كرد كه بچىت جله تەرەكانى بگۆرپىت.
زۆرى يېنە چوو شقان بەگرمەگرم ھاتە دەرەۋە و دانىشت لە لامان
و دەستىكرد بە قسە كردن لە گەل شەندا.

ھەستىار بىدەنگبوو. چونكە ئەو قسەى لە گەل خەلكى نەناسراۋدا
نەدەكرد. بەلام ھەرچۇنىكبوو دەمى ھاتەگۆ و بە شەنى وت:

”من خوشكىكى بچكۆلەى جوانم ھەيە، ھەز دەكەيت يىينىت؟“
ھەستىار بە راكردن چوۋە مالهۋە و نازەى خوشكى ھىنا. نازە تەمەنى
تەنھا سال و نيوپك بوو. ھەستىار نازەى ئىجگار خۇشەدەويست.
ئەمەش شتىكى سەير نەبوو چونكە نازە زۆر جوانە و خوشكى
تاقانەشپەتى.

ھەستىار نازەى لە باۋەشى شەن دانا. نازە كەوتە راكيشانى قژى
شەن دەيوست تەۋقەكەى قژى لىبكاتەۋە. بەلام شەن دل زوير
نەبوو، چونكە ئەو دەيزانى كە مندالى بچكۆلەنە ئەو شتانە دەكەن.

من ديقه تی گولہ زيوييه کهي بهرؤکی کراسه کهي شه نمدا و
به لامه وه جوانبوو. بؤيه پيموت:

"ماشه لالا که گولیکی جوانه."

شهن پئی وتم:

"پيشکه شت بيت."

من گولہ زيوييه کهم نه ده ويست، تنهها به لامه وه جوان بوو. ههر
له بهر ئه وه ش بوو وتم جوانه. شهن گولہ کهي له بهرؤکی کرده وه
و خستيه ده ستم و دايکيشی پئی وتم که ده بيت گولہ که وه برگر،
ههر چهنده دايکم وتی:

"نا.. نا.. به خودا شتی وا نابيت."

من گولہ زيوييه کهم وه رگرت که پرپوو له مووروی سوور له ژيانمدا
گولی واجوانم نه بينيبوو. من گولہ کهم خسته ناو قوتوويه که وه و
قوتووه کهم له سهر کوشم دانا. زؤری پينه چوو هانا و هاوبه ش له
گه وره ديوه هاتنه وه بؤ ماله وه. که سه ياره که يان بينی، واقيان ورما
و زه قزه ق سه يريان ده کردین چونکه به ده گمهن سه ياره ی بينگانه
ده هات بؤ سهر دانمان و ريگاکه ش ته سک و ناخوش و پيچا و پيچ
بوو. دايکم و دايکی شهن دانيشتبوون له باخچه که ماندا و چايان
ده خواردوه و ئيمه ش قسه مان له گهل شهن ده کرد. هانا و هاوبه ش
له نزیکي پهرژينه کهي مالی خوياندا وه ستابوون و شهرميانده کرد

بَيْن بۇ لامان، منيش هاوارم ليكردن:

"ئەوۈ بۇ ۋەستان و سەيرمان دەكەن دەلىي قەت ئىمەتان نەبىنيۈە؟"

ئىنجا ئەوانىش هاتن و سلاويان كرد له شەن، شەن وتى:

"ئەرى ئەم ئاۋايىيە چەند مندالى تىدايە؟"

شقان ۋەلامى دايەۋە:

"شەش مندال و نيو."

چونكه شقان لەو بېروايەدا نەبوو نازە

حىسابى مندالىكى گەورەى بۇ بىكرىت.

هەستىار دلى زوير بوو بۇيە بە

شقانى وت:

"خوشكەكەى من نيۈە زەلام نىيە،

بەلكو تۆ خۆت له نيۈە زەلامىش كەمترىت."

من بۇ شەنم گىپرايەۋە كە هانا و هاۋبەش له خانوۋەكەى لاي

چەپى ئىمەۋە دەژىن و ئىمەش له ناۋەراستدا و مالى هەستىارىش

لەلاى راستمانەۋەن.

شەن وتى:

"من زۆر حەزدەكەم له شويىنىكى وا خوشدا بژىم."

كاتىك كە داىكى شەن له چا خواردن بوۋەۋە و مائاۋايى ليكردين

و جاريكىتر سەيرى دىمەنە جوانەكانى كرد و بە داىكىمى وت:

پرسیار ئېکم ھەيە، نازانم بېکەم يان نا.

دایکیشم وتی:

قەر موو.

ئەری ئیوہ تاقەتتان ناچیت لەم چۆلەوانییەدا. تاجاو برەدە کات ھەر دارستانە.

دایکیشم وەلامیدایەوہ: ئیمە ئەوہندە سەرمان قالە بە ئیشوکارەوہ، کاتمان نییە بیر لەو شتانە بکەینەوہ.

من ھەستمکرد کہ دایکی شەن تۆزیک فیزی نواند بەسەرماندا، بۆیە ئەو پرسیارە ی لە دایکەم کرد. ژيانی ئیمە نە ناخۆشە و نە سادەشە. من لەو برۆایەدام کہ لێرە ئیمە ژیان زۆر خۆشتر بە سەردەبەین لە خەلکی شار.

زۆری نەبرد شەن و دایکی کەوتنەری، ئیمەش خواحافیزیمان لێکردن و دەستمان راوہشاندا ھەتا ئەوان لە چاومان ونبوون.

من بیرم لەوہ دەکردەوہ کہ ھەرگیز جاریکیتر شەن نابینینەوہ. ئەو یادگارییە ی کہ لەلام مایەوہ گولە زیوینەکە ی بوو. منیش رینگامدا بە ھانا و ھاوبەش سەیری گولە زیوینەکەم بکەن و جاروباریش ئەگەر ویستیان بۆ ماوہیەک لێم وەربگرن.

دوایی رامانکرد بۆ لای باپیرە. ئەو لە مالی ھانا و ھاوبەش دەژیا. ئەو باپیرە ی ئەوان بوو، چاوی بە ئاستەم شتی دەبینی.

باپيره زور حەزىدە كرد چى لە ئاوايە كەماندا ڕوويىدايە، ئيمە بۆ
 ئەوى بگيرينهوه. ئيمەش خۆ نەدەبوو باسى ئۆتۆمبيلە كە و گولە
 زيوينه كە و شەن و داىكى شەنى بۆ نەكەين. باپيره لەو ڕوايەدابوو،
 ئەگەر مندا لان نەبونايە ئەو ھەرگىز نەيدەزانى چى لە ئاوايدا
 ڕوودەدات. چونكە پياو ھەورەكانى ديكەمان خەرىكى ئيشى
 خويان بوون، ئەوان كاتى ئەو ھەيان نەبوو، ڕووداوەكانى ئاوايە كەمان
 بۆ باپيره بگيرينهوه. ئيمە بووين ھەموو شتيكمان بۆ باپيره
 دەگيرايەوه. ئەو دەيوست زياتر باسى ئۆتۆمبيلە كەى بۆ بكەين.
 شاد دەيزانى بە جوانى باسى ئۆتۆمبيلە كەى بۆ بكات چونكە شادى
 ڕام زور حەزى لە ئۆتۆمبيل بوو. باپيره گولە زيوينه كەى منى گرت
 بە دەستەوه. من بۆمباسكرد كە گولە زيوينه كە پرە لە مووروى
 سوورى بچكۆلانە. باپيرهش پى وىم كە ئەو لە ناو سەريدا ھەموو
 ئەو جوانيە دەبينىت بۆيە دەزانىت كە گولە كە زور جوانە.

دوايش بۆ باپيرەم گيرايەوه، كە چۆن داىكى شەن فیزی كردووه
 بەسەر داىكمدا و وتویتی، كە ژيانى ئيمە ناخۆش و سادەيە. باپيره
 سەرى ڕاوەشاند و وتی:
 "ھۆھۆيا، خەلكى شار خويان بە ھەورە نیشان دەن."
 باپيرهش ھەر بە تەواوەتى وەكو من بیری دەكردەوه، بەلای
 ئەويشەو تەنھا لە دى بچكۆل خوشى و شادى بەردەوام بوو.

بووم به خاوه نی به رخی خۆم

من و هاوبه ش جاروبار بیرده کهینه وه، خۆشتین وهزی سال^۲ ده بیټ کام وهزه بیټ. به پای من به هار خۆشتین وهزی ساله. به لام به لای هاوبه شه وه، هاوین خۆشتین وهزی ساله. به لای من و هاوبه شه وه رۆزانی جه ژنیش زۆر خۆشن، ئیتر له جه ژنی نه ورزه وه بگره تا جه ژنی ره مهزان و قوربان.

ئیسټا ئه و به سه رهاته تان بۆ ده گیرمه وه، که چۆن بووم به خاوه نی به رخی خۆم. ئیمه خاوه ن مه رومالاتین و له به هاراندان ئه وان زاوژی ده که ن. به رخ جوانترین کارۆله یه له ناو گیانداراندا. ئه وان له به چکه پشیله و توتکه سه گ جوانترن. به لای منه وه جوانترین له نازه، خوشکه به چکۆلانه که ی هه ستیار. هه ر چه نده من ناویرم ئه مه به ئاشکرا بلیم چونکه هه ستیار دلی لیم زوویر ده بیټ.

ئه و ده مه ی که مه ر ده زیټ، ئیمه رۆژانه، چه ند جارێک ده چووین بۆ گه وره که مان بۆ ئه وه ی بزانی چه ند به رخی تازه له دایکبوون. کاتی که ده رگای گه وره که مان ده کرده وه هه موو مه ره کان خه ریکی باعه باع بوون. به رکه کان به ده نگیک ناسک و شیرین ده باعین. به لام دایک و باوکانیان ده نگیان ناسازه، وه کو به رکه کان باعه باع کردنیان خۆش نییه. هه موو مه رێک سالی یه ک یان دوو به رخی ده بیټ.

به یانییه کیان، رۆژی یه کسه ممه بوو، کاتیک که من چوومه گه وره که وه
به رخیکی مردار بووه و هم بینی که له ناو گه وره که دا که وتبوو.

به راگردن چووم بۆ لای باوکم و بۆمگپرایه وه. باوکیشم هات
بزانیته بۆچی ئه وه به رخیه مردار بووه ته وه.

من له دالانی گه وره که مان دانشتبووم و له پر دهستمکرد به گریان.
زۆرم پیناخۆش بوو، ئه وه به رخیه نازداره له برساندا مردبوو. ههر
له بهرئه وه ی دایکه که ی شیر ی له گووانیدا نه بوو تا وه کو شیر ی بداتی.
زۆری پینه چوو هاو به شیش هات. منیش که بۆ هاو به شم گپرایه وه
چۆن ئه وه به رخیه جوانه مردار بووه ته وه، ئه ویش دهستیکرد به گریان.
من به چاوی فرمیسکاوییه وه به باوکم وت:

"من زۆرم پیناخۆشه، ئه وه به رخیه نازداره مردار بووه ته وه."

باوکیشم وه لامی دامه وه:

"کچم، راسته که یته. کئ ئه وه ی پیناخۆشه، بهس به داخه وه به رخیکی
تریشمان له دهست ده چیت."

باوکم ئه مه ی وت و ئیشاره تیکی کرد بۆ ئه وه به رخی که له
باوه شیدا بوو. به رخیه کهش باش دیار نه بوو، چونکه ئه ویش برای
به رخیه مردار بووه که بوو. دایکیان شیر ی نه بوو بیداته به به رخیه کانی،
خۆ شیریش ته نه شتیک بوو که به رخ ده بخواره وه. له بهر ئه وه ش
بوو باوکم ده یوت ده بیته برای به رخیه مردار بووه که سه ربهرین،

نه وه کو ئه و قور به سه رهش له برساندا بمريت.
 كه گويمان له مه بوو، من و هاوبهش پيكه وه دهستمان كرد به گريان
 و هاوار كردن.

"من نامه ویت به رخه كه بمريت"

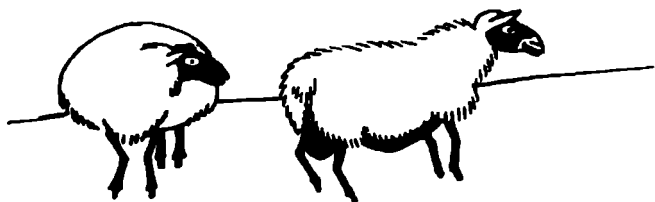
باوكم باوهشی پيدا كردم و وتی:

"رۆله سارا گیان مه گری، رۆله مه گری."

دوايش باوكم پنی وتم:

"ده توانیت به مه مکه شووشه شیر به به رخه كه بدهیت. ههر وهك
 چون شیر ده دریت به مندالی ساوا."

ئه ی خودایه كه دلشاد بووم. ههر گیز له و بر وایه دا نه بوم كه پیشت
 ئه وهنده دلشاد بووم. من پیشت نه مده زانی كه به و شیوهیه ده توانیت،
 شیر بدریت به به رخ وه كو چون شیر ده دریت به مندالیکي ساوا.

باوكم بۆي پروونكردمهوه كه تهنها ئهمه ههولئكه و دهیدهین. ئهو زۆر دلتیا نهبوو كه ههوله كه مان سهرده گریت.

هاوبهش خیرا رایکرد بۆلای دایکی ههستیار. شووشهیهك و مهكه مژیهکی له لا هیئا، كه کاتی خۆی هی نازه بوو، کاتیک كه ئهو مندالئیکی ساوابوو. دوایی له باوكمم پرسى:

"بابه گیان. بۆمان ههیه، تۆزیک نان و قهیماغ بدهین به بهرخه نازداره كه مان."

باوكم وتی نه كه نشتی وا بکهن. نان و قهیماغ نه دهن به بهرخه كه چونكه نه خوش ده كه ویت. سکی بهرخ تهنها بهرگهی شیر ده گریت، كه ئه ویش ده بییت تۆزیک ئاوی له گهلدا تیکهل بگریت. باوكم یارمه تیداین، ئاو و شیر هكه مان له گهل یه کتریدا تیکهل کرد و مهكه شووشه كه م له ئاوی گهرمدا گهرم کردهوه.

کاتیک مه مکه شووشه کهم خسته
 ناودهمی بهرخه کهوه، یه کسه ر
 بهرخه که کهوته مژینی شیری
 ناو مه مکه شووشه که.
 به ئاسانی بۆمان دهر کهوت که

بهرخه که زۆر زۆر برسی بوو. باو کم پئی وتم:
 "تافهرم کچم، له ئیستاهو بووی به بهخێوکه ر و دایکی ئهو بهرخه
 جوانه. ئیتر ناییت تاقهتت بچیت، بهیانی و ئیواره ده بێت شیری
 بدهیت."*

هاوبهش وتی ئه گهر تۆ تاقهتت چوو به من بلی. ئهوا به دلخوشیهوه
 من شیر ددهم به بهرخه که، به لام من به هاوبهشم وت:
 "ههها، تۆ لهو برهویه دای که من رۆژنیک له رۆژان تاقهتم له شیردان
 به بهرخه که بچیت."*

من بهرخه کهم ناونا، خوری. باو کیشم وتی که خوری تهواو هی
 خۆمه. به ختم ههبوو ههموو شت برهویه پێش ئهوهی براكانم له
 خهوهستن. ئهگینا ئهوان گێچه لێکیان لهسه ر خوری دهنایهوه.
 شقان وتی:

"دهوهره! بهیانییه که درهنگ له خهوهستم، سارا بهرخیکی
 دهسکهوت منیش بهرخیکم له کیسچوو."*

شٺان ئيره يى پئده بىردم كه بووم به خاوهنى بهرخى خوم. له
سه رەتادا هەرچى منداڵ هەيه له دىكه ماندا شیرياندا به خورى،
به لام هه موویان دواى ماوه يه ک تاقه تيان چوو.

زۆر سه يره، كه به گشتى بهرخ تير بوونى بو نيه، هه ميشه برسيانه.
هه موو رۆژىك پيش ئه وهى كه برۆم بو قوتابخانه ده چووم بو
گه و ره كه و شیرمه دا به خورى. هەر كه ده يينيم خيرا را يده كرد
بۆلام و دوگى ده له ريه وه و باعه باعىكى شیرينى بو ده كردم.

خورى ته واو سپى بوو، په له يه كى رهش به لوتيه وه بوو. من ده متوانى
به باشى خورى جيا بكه مه وه له بهرخه كانيتر. كاتىك له قوتابخانه
بووم باجى توبا ژه ميك شیريده دا به خورى به لام هەر كه گه رامه وه
ماله وه، خوم ده بوايه شیربدهم به بهرخه كه م. شه و درهنگيش
بهرخه كه م ده بوايه ژه ميكى تريش شیرى بخواردايه. جار يكيان به
هاوبه شم وت كه بچيت شیر بدات به خورى، كه چى ئه و پى وتىم:
"به يانى! ئىستا تاقه تم نيه."

به لام خوم به لىنم دابوو به باوكم كه له شیر پندان قهت تاقه تم
نه چيت و ههروه ها ته نها جار يكيش تاقه تم نه چوو. چونكه من
خوريم زياد له ئەندازه خو شده ويست.

خو شترين شت ئه وه بوو، خورى دلى ده كرايه وه كاتىك كه منى
ده بينى. له خورى وابوو كه من دا يكي م.

من له شقان و شادم پرسى:

"تایا ئیوه لهو برپاوه دان، که خورى وا بزانیته من دایکی راسته قینهی ئهوم. شقان وه لامیدامه وه: "بیگومان. خورى وا ده زانیته تۆ دایکی ئهویت، چونکه سارا تۆ ههر له مهر ده چیت." باوکم پینی و تم ئیتر کاتی ئه وه هاتووه که خورى له مه مکه شووشه بیرمه وه و فیری بکه م خوی له سه تلدا شیر بخواته وه. چونکه خورى گه وره یه و خو ناکریت تا ئه وه ده بیته به کاور ههر مه مکه شووشه ی به ده مه وه بیته.

قوور به سه ر خورى تیئه ده گه یشته، بۆچی من سه تله شیره که م نزیکى لوتى ده کرده وه. ئه وه نه یده زانی چۆن شیره که بخواته وه. خورى به خه مباریه وه ده بیاعان و ههر لوتى پیوه ده نام وه کو لیم بیرسیت کوا مه مکه شووشه که م. شاد له ته نیشمه وه راوه ستابوو سه یریده کرد و دواى به خورى وت: "گیزه! شیره که بخوره وه."

من زۆر رقم هه ستا له شاد و به توندی پیموت:

"خورى گه مژه نییه، تۆ نازانى چۆن له گه ل به رخدا قسه ده که یته." به لام خورى ههر لوتى ده نا به شیره که وه و ههر باعه باعى بوو. من به هه ر حال له شاد چاکتر ده مزانی چۆن به رخ به خیوده کریت. من فیلێکم له خورى کرد، په نجه مکرد به شیره که دا بۆئه وه ی خورى خه ریکى مژینی په نجه کانم بیته.

شیره‌که‌ی خواردوهه، به‌لام هه‌لبه‌ته تۆزیک‌ی له شیره‌که‌ی رشت
به ده‌وروبه‌ری سه‌تله‌که‌دا.

به‌یانیه‌ک که خوری ته‌واو ته‌واو برسیبوو، چاوه‌ری‌ی منی نه‌کرد
په‌نجه‌بخمه‌ ناو شیره‌که‌وه. ئه‌و یه‌کسه‌ر ده‌ستیکرد به‌ شیر خواردنه‌وم.
دوا‌ی ئه‌وجاره‌ ئیتر هه‌رگیز پیوستی نه‌کرد که په‌نجه‌کانم بمژیت
له‌ کاتی شیرخواردنیدا. له‌ راستیدا ئه‌مهم به‌لاوه‌ ناخۆش بوو چونکه
ئه‌و کاته‌ خۆش بوو که خوری په‌نجه‌کانمی ده‌مژی.

له‌ به‌هاردادا ئاووه‌ه‌وا گه‌رمه‌ بۆیه‌ مه‌رومالات به‌ره‌لا ده‌که‌ینه‌ ناو
له‌وه‌رگا په‌رژینکراوه‌که‌مان تاوه‌کو به‌رخه‌کان فی‌ری گیا خواردن
بین، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌وان به‌ هه‌رحال شیریش ده‌خۆن. منیش هه‌موو
رۆژیک ده‌رۆیستم بۆئه‌وی و له‌گه‌ل خۆمدا سه‌تلی شیرم بۆ خوری
ده‌برد. که‌ لای ده‌رگای له‌وه‌رگا که ده‌وه‌ستام و بانگی خوریم
ده‌کرد. هه‌ر که‌ خوری گو‌یی له‌ ده‌نگی من ده‌بوو له‌وسه‌ری
له‌وه‌رگا که‌وه‌ به‌ خیرایی به‌ره‌و رووم ده‌هات. ئیستا خوری گه‌وره‌یه‌.
چیت‌ر شیر ناخوات. ئه‌و ته‌ن‌ها گه‌لاو گیا ده‌خوات. خوری زۆر زیره‌که‌
و رۆژیک دی‌ت که به‌رانیک‌ی ئازا و زیره‌کی لیده‌ربجیت.

له‌وانه‌یه‌ که گه‌وره‌بووم بیه‌ خاوه‌ن مه‌رومالات و سه‌گ و پشيله‌
و که‌رویشکی خۆم. به‌لام من هه‌رگیز بروانا که‌م که‌ ئه‌مانه‌م.
ئه‌وه‌نده‌ی خوری خۆش بو‌یت.

خوری ده چیت بو قوتابخانه

شقان حەزیدە کرد توورەم بکات، ئەو هەمیشە پێی دەوتم:
"جا بەرخ چیه هەتبیّت. خاوەنی سەگ بیت خوشترە لەوەی
بەرخت هەبیّت"

هەستیاریش چونکە خۆی سەگی هەبوو لایەنی شقانی دەگرت:
"لەو خوشتر نییە، کە خاوەنی سەگی خۆت بیت."
منیش وەلامم دایەو:

"باشە بۆچی سەگ دەبیّت خوشتر بیّت، سەگ بە کەلکی چی دیت."
هەستیاری وەلامی دامەو:

"سەگ بە وەفایە و دەتوانیت ببەیت بۆ هەموو شوینیک. ئەو دوا
خاوەنە کە دەکەوێت بۆ هەر کوێیەک بڕوات."
شقان وتی:

"بەداخەو خوری هەر وەک شیت دیت و دەروات لە میزگە
پەرژینکراوە کەیدا."

هاوبەش هات بە کۆمە کەمەو:

"بەلام هەر چۆنیک بیت بەرخ زۆر زۆر لە سەگ جوانترە."

شقان وتی:

"ئینجا جوانی چ کەلکی هەیە، کە خوری هەمیشە وەکو شیت

بروات و بیت له میږگنکی په رژینکراودا.

رؤزی دوايي رويستم بو له وهرگا که و هاوارمکرد له خوری. کاتیک خوری به راکردن بهرهو بیرم هات، له بهرچاوم زور شیرین بوو، قهستمبوو بیخوم. نهوهم به بیردا هات، خوری نه گورمهوه به ههزار سهگ. من بیرم لهوه کردهوه، که بهرخه کهم بهسته زمانه و تنه پایه له میږگه په رژینکراوه کېدا. که سیک نییه بیینیټ که چهند جوان و شیرینه.

جاروبار بازه پیشه یی بوو که دواي ههستیار بکهوټ ههتا قوتابخانه. نهوهم له بهرتهوهی که ههستیار وتبوی سهگ دواي خاوه نه که ی ده کهوټ بو ههر شوینیټک بروات. جاريکیان ماموستا که مان ریگایدا بازه بیته ناو پوله که مانه وه. بازه له نزدیک میزه که ی ههستیاردا پالکه وتبوو.

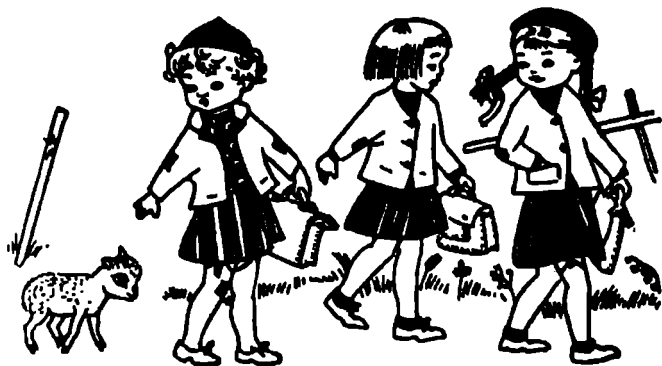
به لی، نهوه بازه بوو! به لام با بهرخه که ی من، ههر به تنهها فرکه ی بیت له میږگه په رژینکراوه کېدا. خوری شیري ده خواردهوه له سه تله که دا. من پیمناخوش بوو که شقان گالته ی پیکردم و ههروه ها ناهه قییه کی ئیجگار گه وره یه سهگ بوی هه بیت بروات بو هه موو شوینیټک به لام بهرخ نا. کاتیک که خوری شیره که ی خواردهوه. بریارمدا خوری له گهل خوم بهم بو قوتابخانه بوئتهوه ی شقان و ههستیاری پی بیده نگبکه م.

قوتابخانه که مان له گه وره دی بوو، هه موو به یانییه ک زوو
 ده رۆشتین بۆئهو. من به بۆنه ی خورییه وه، رۆژانه زه حمهت بوو
 له کاتی خۆیدا فریای قوتابخانه بکه وم. چونکه که له خه وه له ده ستام
 یه کسه ر ده رۆشتم بۆ له وه رگا که مان و سه رم له خوری ده دا. سه ر
 له به یانی بوو که بریارمدا خوری له گه ل خۆمدا بیه م بۆ قوتابخانه.
 هانا و هاوبه ش و شقان و شاد و هه ستیار له ده ره وه ی له وه رگا که
 چاوه رییان ده کردم. هانا هاواری کرد:

"خیرا که سارا، نه گینا له قوتابخانه دوا ده که وین."

منیش ئاوڕیکم له خوری دایه وه و هاوارم لیکرد:

"خیرا که، خوری، با له قوتابخانه دوانه که وین."

هەرگیز من ئەوانم وا بە حەپەساوی نەیینیوو. من بەلێتتان
دەدەمى که هەموویان بە تەواوەتى پەشوکابوون.

شقان هاواریکرد:

"ناشی خورى لەگەڵ خۆت بەهینیت بۆ قوتابخانە؟"

منیش بە شقانم وت:

"خورى لەگەڵ خۆم دەهینم بۆ قوتابخانە. تاکوتایى بەو هەموو
چەنەبازیە بەهینم، که تەنھا سەگ دەتوانیّت دواى خاوەنەکەى
بکەوێت بۆ هەموو شوێنیک."

شقان وتى:

"سارا، ئەرى تۆ دڵنایى که تیکنەچووى. ئەقڵت لە جینگەى خۆى
ماوە."

شاد پرسىارى لىكردىم. ئايا مۆلەتم لە داىك و باوكىم وەرگرتووه
كه خورى بىهەم بۇ قوتابخانە. لە پەر دەموچاوم سووربوووه و دڵم
كهوتە لىدان، چونكه من بىرم لەوه نەكردبوووه. باشبوو هاوبەش
فريامكهوت و ئەو دەستىدا بەيەكدا و بە پىكه نىنەوه وتى:

“ئەگەر سەگ بۆى هەبىت بىروات بۇ قوتابخانە، بۆچى دەبىت بەرخ
بۆى نەبىت.”

بەخودا هەرئەمەش لەبىرى مندابوو. لە هەمووى خۆشتر ئەوهبوو
كه شقان لە پەر هاوارىكرد:

“با خورى بىهەن بۇ قوتابخانە، لەوانەيە مامۆستاكه مان لە خۆشياندا
دلى بوەستىت.”

دواى ئەوه بە راكردن بە لىژايەكاندا بەرەو قوتابخانە رۆشتىن.
هەموومان بووين بە خورىشەوه. جاروبار خورى تۆزىك رادەوهستا
وەكو بلىى لەوه بكولىتەوه، ئايە ئەو بۆى هەيە دوامان بكەوتى يان
نا. ئىنجا باعەيەكى شىرىنى دەكرد و بە فركانىك پىمان دەگەيشتەوه.
تۆزىك لە جاران زياترمان پىچوو، كاتىك گەيشتىن، زەنگى
قوتابخانە تازە لىدراوو، قوتابىيەكان لە پۆلەكه ماندا دانشتبوون.
ئىمەش هەموومان بىست و سى قوتابى بووين و تەنھا يەك
مامۆستامان هەبوو، بۆيە پۆلى يەك و دوو و سى پىكهوه، لە
هەمان پۆلدا دەمانخویند.

قاجی خوری خزا، کاتیگ سهرکه وتین به پیلیکانه کانی
قوتابخانه که ماند، منیش چووم به ده مییه وه و شقان وتی:
"من بزانه خوری، کاتی قوتابخانه ی نه هاتووه."

چه ند سالیگ له مه وه بهر. نه و کاته ی یه که مجار شقان چوو بوو بو
قوتابخانه، ده قیقه یه ک چییه نه ی توانیوو و ئوقره له سهر کورسییه که ی
بگریت. بو یه ماموستا که مان به باو کمی وتبوو: شقان کاتی
قوتابخانه ی نه هاتووه. دواش شقانیان ناردبووه وه بو مال وه، بو
نه وه ی سالیگ کتر بچیته وه بو قوتابخانه. نه و مندا ل بووه و پیویستی
به وه بووه، که له مال وه بی ت تا کاتی قوتابخانه ی دیت. تا ئیستاش
شقان نه مه ی له بیر نه چوو ته وه. بو یه به خوری وت ئیستا کاتی
قوتابخانه ی نه هاتووه.

هانا له ده رگایدا و ئیمهش یه ک به دوا ی یه کدا چووینه ژووره وه،
هه موو قوتابییه کان بیده نگ دانیشتبوون.
"ببوره ماموستا که دوا که وتووین."

هانا له قسه که ی نه بووه وه هه ستیار ده ستیکرد به پیکه نین. به لام
چ پیکه نینیک، وه کو نه وه ی یه کیک ختو که یه کی ئیجگار زوری
داییت. ماموستا که مان پیوت:

"نه وه چییه هه ستیار بوچی بیده که نیت له وه ده چی ت دلت زور
خوش بیت؟"

خوړش له دوامانه وهېوو کس نه یدېوو، له پر خوری باعه یه کی شیرینی لپوه هات. هه موو منډاله کان هه لېه زینه وه له جیگه کانیا، ماموستا که شمان به سه رسوړمانه وه پئی وتین:

"ناشی به رختان له گهل خوتاندا هینا بیټ بو قوتابخانه."

"به رخی سارای خوشکمه..."

شقان ئه مهی وتو زوو بیده نگېوو. ئه وه چه زیده کرد ماموستا که مان له من تووړه بیټ. له وانه یه واش نه بوو بیټ به لام من خوم ده تر سام وایټ. منیش به شهرمه وه به ماموستام وت:

"ماموستا ئیمه له قوتابخانه زور جار وانه ی گیاندار و بالنده ده خوینین، بویه بیرم کرده وه که..."

ماموستا قسه که ی پیبریم و وتی:

"بیرت له چیکردوته وه سارا؟"

"له وانه یه باشر تیگه ین ئه گهر بیتو به رخیکی راسته قینه ببینن."

وه لام دانه وه که م گه یشته فریام. هه چه نده خوا دهیزانی من پیشتر بیرم له م وه لامه نه کردېوو وه. هه ر ئه و کاته له خومه وه ئه و وه لامه رپکوپیکه م بو هات. ماموستاش ده ستیکرد به پیکه نین، هه روه ها هه موو هاوړپیکانم دایانه قاقای پیکه نین به تایبه ت هه ستیار. ئه و به جورپک قاقای لیده دا که خه ریکبوو ده بورایه وه. من خوړیم برده لای میزه که ی ماموستا که مان و هه موو منډاله کان ده ستیان هینا

به سهریدا. لهوانه‌ی زانیاریدا باسی مه‌پرکرا و منیش بۆمگپرانه‌وه که
چۆن به مەمه‌که‌شووشه شیرمداوه به خوری. دوا‌یی هه‌موو
منداله‌کان گۆرانی "به‌رخه‌که‌م نه‌رمونۆله" یان بۆ خوری وت.

ئه‌وه‌ی راستی بی‌ت من له‌و بره‌وا‌یه‌دا بووم که خوری بی‌تاقه‌ت بوو
له‌ قوتابخانه و هه‌زیده‌کرد بره‌واته‌وه بۆ له‌وه‌پرگا‌که‌ی خۆی.
هه‌رچه‌نده ئه‌و ئاقل له‌ ته‌نیشمه‌وه دانشتبوو تا قوتابخانه کۆتایی
هات. ته‌نهما جاروبار باعه‌یه‌کی ناسکی لێ‌وه ده‌هات و بازیکی
بچکۆله‌ی ده‌دا. هه‌ر جاریکیش خوری ئه‌مه‌ی بکردایه، هه‌ستیار
ده‌ستیده‌کرده‌وه به پێکه‌نین. ئه‌و سه‌ری ده‌خسته سه‌ر می‌زه‌که‌ی و
ته‌نهما پنده‌که‌نی. قوتاییه‌کانی تریش دوا‌به‌دوا‌ی هه‌ستیار ده‌ستیانده‌کرد
به پێکه‌نین. ئاووه‌ه‌وا گه‌رم و خۆشبوو. که زه‌نگی پشوو‌دانی لێ‌دا،
هه‌موومان له‌ سه‌ر پێپلیکانه‌کان دانیشتبووین و خه‌ریکی نان
خواردن بووین. من له‌ شووشه‌یه‌کدا شیرم بۆ خوری هێنا بوو.
سه‌تلیکم له‌ مامۆستا‌که‌مان قه‌رزکرد و شیره‌که‌م تی‌کرد. هه‌موو
منداله‌کان پێیان خۆش بوو که سه‌یری خوری بکه‌ن کاتی‌ک ئه‌و
شیره‌که‌ی ده‌خوارده‌وه. هاوبه‌ش نیوه‌ی خواردنه‌که‌ی خۆیدا به‌ من
بۆئه‌وه‌ی من برسیم نه‌بی‌ت. پاشان خوری له‌ پر چوو‌ه ناو باخچه‌ی
مامۆستا‌که‌مانه‌وه و ده‌ستی‌کرد به‌ سلق و پیاز خواردن. باشبوو زوو فریای
خوری که‌وتم و نه‌مه‌یشت زیانی زۆرتر له‌ باخچه‌ی مامۆستا‌که‌مان بدات.

كاتىك دواى قوتابخانه، به ريگاوه بووين بۇ مالهوه. شقان وتى:
"به يانى وانى مانگا ده خوينين، به لين بيت به يانى له گهل خۇمدا
مانگايەك ببه بۇ قوتابخانه." ههستيار ئه وهنده پيكهنى تا
نزگه رى تووش هات. شقان دريژەى پيدا:

"له وانى به مانگا كه ئه وهنده گه وره بيت له ده رگاي پوله كه مانه وه
نه چيته ژووره وه."

پيش ئه وهى برؤينه وه بۇ ماله وه، ماموستا كه مان پي وتين،
له مه ودوا هيچ قوتابيه ك بوى نيه گيانله بهر له گهل خۇيدا بهينييت
بۇ قوتابخانه، چونكه هينانى ئازهل كاريكى نه گونجاوه.

هاوبه ش وتى: "ماموستا كه مان راستده كات، خو ئه گه ر ئيمه وانى
تيمساحمان هه بيت. ناكريت له گهل خۇماندا تيمساح ببه ين بۇ
قوتابخانه."

خورى زور ماندوو بوو، نه يده توانى خوى بروات. ئيمه به نوره
هه لمانده گرت. كه گه يشينه ئاوايه كه مان، هه موومان له گهل خورىدا
چووين بۇ له وه رگا كه. كاتىك له ناو له وه رگا كه دا خورىمان به ره لا
كرد. به غاردان چوو بۇ لاي به رخه كانيتر، هه ر باعه باعى بوو به
جوريك كه له سه رانسه رى له وه رگا كه دهنگى ده دايه وه. شقان وتى:
"چيم پيوتن، خو به چاوى خوتان بينيتان، خورى كاتى
قوتابخانهى نه هاتوه."

که له قوتابخانه وه ده گه پراينه وه بۇ ماله وه

ئيمه ي مندا لاني ئاوايى دى بچكۆل يىكه وه كاتمان زور خوش به سهرده بهرد، به تاييه ت ئه و كاتانه ي كه دواي قوتابخانه ده گه پراينه وه بۇ ماله وه. ئيمه قسه و باسما لى سهر هه موو شتيك ده كرد. جارو باريش چيرو كمان بۇ يه كترى ده گيرايه وه. جارى واش هه بوو باسى ئه وه مانده كرد كه گه وره بين بين به چى. جارو باريش له قه راغى شه قامه كه داده نيشتين و تۆزىك پشو و مانده دا. جارى وا هه بوو سهرده كه وتينه سهر دارتوو و سنه و بهر. جارى وا هه بوو له جياتى شه قامه كه به سهر ديواره كاندا ده رويشتين. ئه مه ش ههر له بهر ئه وه بوو، كه ههر جاريك گه پراينه وه ماله وه، گه رانه وه كه مان تۆزىك جياواز تر بيت. دايكم ده يوت:

من نازانم بۇ ئيوه ده بيت ئه وه نده زورتان پيچيت، كاتيك دواي قوتابخانه ده گه پراينه وه بۇ ماله وه.

من خوشم ئه مه م به لاوه زور سهر بوو. بۇ خوشم نه مده زانى بۇ چى و ابوو. رۆزىكيان له به هاردا، ته واو درهنگ گه پراينه وه بۇ ماله وه. دايكم ينى وتم:

ده بيت له نوكه وه بوم بگيريه وه بۇ چى وا زورتان پيچوو.

منيش بۇ دايكم گيرايه وه. يه كه مجار چووين بۇ دوكانه كه ي

مامه شېخ. حەلۋامان كړى بۇ باپيره. چونكه باپيره زور حەزى له
حەلۋايه. باپيره حەلۋاكەى له دۆلابەكەيدا دادەنا و ھەر جار يكيښ
ئيمه بچووينايه بۇ سەردانى حەلۋاى بەشەداين. ھانا حەلۋاكەى
كړى، ئيمەش داوامانكرد بەشمان بدات ھەر چەندە سوور دەمانزانى
كە ئەو بەشمان نادات. ھانا حەلۋاكەى خستە ناو جانتاكەيەو و
پىي وتين:

”ئەگەر ھەموومان تۆزىك له حەلۋاكە بخوين ئەوا تەنھا زەرفىكى
بەتال دەبەمەو بۇ باپيره.”

شقان وتى: ”چاكتەر وايە بگەرپىنەو مالمو تە كارەساتىكمان بەسەردا
نەھاتوو.”

ئيمەش مىلى رېڭاى مالمو مان گرت و شاد زور حەزى له نوڤلى
ترش و شيرين بوو. ئەو وتى:

”ئەگەر خاوەنى سەدڤلس دەبووم شەرت بىت دوافلسم بدايە بە
نوڤلى ترش و شيرين.”

ھاوبەش وەلامىدايەو:

”ھەر بلې بۇ خوت. تۆ فلسيكيشت پىي نيه.”

شاد وەلامى دايەو:

”راستدەكەيت، بەلام وا كردمان سەد فلسم دۆزىيەو.”

ھاناش وتى: ”تۆ و پارە دۆزىنەو! تۆ قەت پارە نادۆزىتەو، چونكه

هه‌میشه لوتت به‌حه‌واوه‌یه و سه‌یری بالنده ده‌که‌یت. پِیش هه‌موو
شتیک تۆ جاری سه‌یری به‌ر پِیی خۆتیکه.

ئیتیر شاد بریاریدا که له‌و کاته‌وه به‌وردی سه‌یری به‌ر پِیی خۆی
بکات. زۆری پینه‌چوو، له‌و شوینه‌دا بووین، که جاده‌که پِنجیده‌کرده‌وه
بۆ ئاوايه‌که‌مان. شاد سه‌د فلسیه‌کی دۆزییه‌وه. خۆی له‌خۆیدا
ئه‌مه‌موعجیزه‌بوو. من له‌و برّوايه‌دام که په‌رییه‌کی میهره‌بان گوئی
له‌پارانه‌وه‌ی شادی برام بووه و به‌زه‌یی پِیدا هاتۆته‌وه، بۆیه سه‌د
فلسیه‌کی بۆ هه‌لداوه‌ته‌خواره‌وه.

شاد له‌پِیشدا واقعی و برّما‌بوو. زه‌قزه‌ق ده‌بروانی بۆ سه‌د فلسیه‌که و
وه‌کو ئه‌وه‌ی شاد بیر له‌وه بکاته‌وه: تۆ بَلِیت ئه‌مه‌خه‌و بینیت یان
نا. شاد سه‌د فلیسه‌که‌ی هه‌لگرت و یه‌کسه‌ر به‌راکردن گه‌رایه‌وه
بۆ دوکانه‌که‌ی مامه‌شێخ. هه‌ر هه‌موو سه‌د فلسه‌که‌یدا به‌نوقلی
ترش و شیرین، هه‌ر وه‌کو خۆی پِیشتربه‌لینی دابوو. ئیمه‌ش له
دورپانه‌که‌چاوه‌ریمانکرد تا شاد گه‌رایه‌وه. کاتیکیش که ئه‌و گه‌رایه‌وه
نوقلی ترش و شیرینی به‌شی هه‌مووماندا.
شاد وتی:

”من نه‌مزانیه‌وه پاره‌دۆزینه‌وه ئه‌وه‌نده ئاسانه. ئاخۆ له‌مه‌وپِیش چه‌ند
سه‌د فلسی و په‌نجاییم له‌کیسچووبیت، ئه‌مه‌ش هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
به‌جوانی سه‌یری به‌ر پِیی خۆم نه‌کردوه‌وه.“

هه موومان سهیری بهرپیی خۆمانده کرد و ورد ده مانپروانی. شقان
وتی: "خۆزگه م بهو که سهی یه ک سه د فلسی ده دۆزیته وه."

شقانی برام به ئاواته وه بوو، به لکو په ریه ک دلی نهرم بیّت و سه د
فلسیه کی له ئاسمانه وه بۆ هه لبداته خواره وه. زۆر گه را به لام شقان
سه د فلسی نه دۆزییه وه و دوا یی وتی:

"خۆزگه م بهو که سهی یه ک په نجا فلسی ده دۆزیته وه."

شقان په نجا فلسیشی بۆ نه دۆزرایه وه، ئه و به هه ر حال وازی نه هیئا و
وتی: "خۆزگه م بهو که سهی که ده فلسیه ک ده دۆزیته وه."
شقان ده فلسیشی بۆ نه دۆزرایه وه. نه ک هه ر ئه و به لکو که سمان
فلسی کیشمان بۆ نه دۆزرایه وه.

شاد زۆر دلقراوان بوو، نو قلی ترش و شیرینی تریشی به شداین. ئه و
ویستی پشپه رکیه کی نو قل دابمه زرینین. کئی زۆرترین کات ده توانیّت
نو قلیکی ترش و شیرین له ناو ده میدا به یلێته وه.

هه ر حال ئیمه به پشپه رکیکه مان ده ستپێ کرد. هه ر یه که مان نو قلی
خۆمان کرده ناو ده م و هه تا ده مانتوانی له سه رخۆ ده مانمژی. دوا ی
ماوه یه ک کۆبوینه وه له باز نه یه کدا زمانمان درێژ کرد و نو قله کانمان
به راورد کرد له گه ل یه کتریدا و هانا پشپه رکیکه ی برده وه.

کاتی که نیوه ی رێگا که مان به ر یی نزیک ی دو کانه که ی به سه ته زمان ی
پینه چی بووینه وه. به سه ته زمان له په نجه ره ی موبه قه که وه سه ریکی

کیشایه دهره وه و هاواری لیگردین:

"کامتان تۆزیک ئەقلی له میشکدایه، با بیټ پیلاره کانی توبا بهرته وه." شفانیش پیلاره کانی باجی توبای خسته ناو جانتاکه یه وه. دواپی ههستیار چهزیکرد پیشبرکینه کی دیکه دابمه زرینین، کی بتوانیت زیاتر له هه مووان هه ناسه ی خوی رابگریت. ئیمه ش دهستمانکرد به پیشبرکینه به لام هه ر بۆ دنیایی دوور که وتینه وه له دوکانه که ی بهسته زمان. چونکه هه میسه ئەو به شک بوو لیمان. ئیمه ش نه مانده ویست ئەو لهو چهقی ریگایه دا بمانیینیت، ئەو گومانی لیده کردین که ئیمه له وانه یه خه ریکی کاریکی نه گونجاو بین.

من دواپی بۆ دایکمم ڕوونکرده وه. که ئیمه ته نه ا له بهرته مه دوا نه که وتبووین له گه رانه وه ماندا. به لام له وانه یه هه ر تۆزیک په یوهندی به وه وه بوو بیټ که ماوه یه کی زۆر هه ناسه مان نه ده دا. شقان واینیشاندا که ئەو پیشبرکینه ی بردووه ته وه به لام ههستیار به شقانی وت:

"نا.. نا.. شتی وا نییه، شادی برات پیشبرکینه ی بردووه ته وه، ئەو ڕووی له هه موومان زیاتر شینتر بۆته وه."

دواپی شقان وتی:

"با یاری بازبازین بکه یین. بهس نابیت کچان به شداری تیندا بکه ن، چونکه ئەوان له گه ل ئیمه دا ده رناچن."

من و هانا و هاوبهش له کوره کان تووره بووین و پیمان وتن ئیمه
 ئه گهر لهوان باستر بازندهین، لهوان خراپتر نین. هانا به کوره کانی
 وت: ئه گهر کچان به شدارینه کهن له بازدانه کهدا، ئهوا ئه و کوران
 بانگهیشت ناکات بۆ رۆژی له دایکبوونی. له بهرئهمه ئیمهش
 به شداریمانکرد. وهک ههموو جاره کانیتتر شقانی برام پشپڕ کیکه
 برده وه. هاناش به دووهم دهر چوو، چونکه بازدانی هانا له هی
 ههستیار و شاد درێژتر بوو.

میرگه کهی به سته زمانی پینهچی له بههاراندا ئاو ده یگرێته وه و
 میرگه که وه کو چه میکی بچکۆلهی لێده هات. که گه یشتینه
 میرگه که، وه ستاین تۆزیک پشووماندا. شقان سهیری بهرده
 گه وره کهی ئاو چه مه کهی کرد و وتی:
 "من حه زده کهم له سه ر ئه و بهرده دابنیشم."

ئیمهش ههموو وتمان ده مانه ویت له سه ر بهرده که دابنیشین. شقان
 ته خته یه کی دوزیه وه. بۆ ئه وهی گیانمان ته رنه بیته، ته خته کهی
 دانا وه کو پردیک له سه ری بپه رینه وه بۆ سه ر بهرده که. شقان
 یه که مجار رۆیشت. ئیمهش یه ک به دوا ی یه ک رۆیشتینه سه ر بهرده که.
 ئاو وهوا خوشبوو، خۆر بوو. ههموو دانیشتین و خۆمان دایه بهر
 خۆره که و زۆر خوشبوو. هاوبهش وتی:

"خۆز گه شتی کمان پنبوایه، ئیستا بمانخواردایه."

به لام هيچمان پينه بوو. نوقله كان تهواو بوون. ئينجا شقان به ناو جانتا كهيدا گهرا. له ناو جانتا كهيدا كتيبه كاني و پيلاوه كاني باجي توبا و نانه چه ورهيه كي تيدا بوو، كه شقان له پشووي نانخواردني به يانيدا نه يخوارد بوو. دوايي ئيمه ئه و يارويه مان دامه زراند، كه بهرده كه پا پورپكه و ئيمه ش له ده رياهه كي بيسنوردا بيهوده ده خولايينه وه. برسويه تي زوري بو هيتا بووين و دمردين ته گهر كه س فريامان نه كه وتايه. شقان نانه چه وره كه ي كرد به شش به شي يه كسانه وه و دابه شي كرد به سهرماندا. شقان به خه مباريه وه وتي: "برادران، ئه مه تنه ها شتيكه كه جيامانده كاته وه له مرغن، به لام وه كو كابتنه كه تان، نازا و به جهرگين."

هه ميشه وابوو، له م ياريه شدا شقاني برام خويكرد به كابتنمان، دوايش وتي:

"له هه موو شت ناخو شتر ئه وه يه كه ئيمه ئاويشمان ليبراوه، ته گهر له برسي تيدا نه مرين ئه وه له تينواندا ده مرين."

شاد به شقاني وت:

"قسه ي سهر. تو كو پريت. نابيني سهرانسه ري ميگر كه هه ر ئاوه." شقان به شادي وت:

"گه مره! ئه و ئاوه سوپره كه له ده ور به ري پا پوره كه مانه. ئه و كه سه ي ئاوي خويياوي بخواته وه شي ت ده بيت."

شقان ۋاڭشا لى سەر بەردە كە. خۇي ۋانىشاندا كە برسېتى و تىنيوتى
زۇرى بۇ ھىناۋە. شاد وتى: "دەزانن سەرم گىژدە خوات. لەۋە دەچىت
ئاۋى خويۋاۋىم خواردىتتەۋە."

شقان ھەستايە سەر ئەژنۇ و پەنجە كانى تەقاند و دەستىكرد بە
ھاۋار كىردن:

"بگەنە فرىامان.. بگەنە فرىامان.."

ھاۋارە كەي شقان دەنگى دەدايەۋە و تەۋاۋ سامناكبوو. كاتىك كە
ئەۋ قىژاندى كى يىت بە ھاۋارمانەۋە باشە؟ بەستەزمانى پىنەچى!
ئەۋ ۋايدەزانى كە شقان ھاۋارە كەي بە راستى كردوۋە، بەستەزمانىش
خۇي چارەي ئىمەي نەدەۋىست بۇيە ۋەك زەردەۋالە تورەبوو
لىمان. ئەۋ وتى:

"مىندالى ھاروۋاھ. يىم نالىن بۇ چوونەتە سەر ئەۋ بەردە. چۇن
چۇنى چوونەتە ئەۋى ۋاش ۋەرنە خوارەۋە."

بەلام ھەرچۇنىكبوو پىنەچى ھاتە ناۋ ئاۋە كەۋە. يەك لەدۋاى يەك
ھەموومانى پەراندەۋە بۇ ۋىشكانىيە كە. جەلە كانى بەستەزمان تەرنەبوو
چونكە ئەۋ جىزمەي لە پىدابوو. ھەموو كاتە كەش قسەي پىدەۋىتىن.
بەلام ئىمە خۇمان ۋا نىشاندا كە بەستەزمانى پىنەچى ئىمەي
رېزگار كىردوۋە. ھەرچەندە خۇشمان دەمان توانى بېرپىنەۋە بەلام
كەسمان نەماندەۋىرا راستىيە كە بە بەستەزمان بلىين. ئەۋ لەۋانەبوو

سەرو چینیکی لیبداینایه. بە راکردن لەو یۆه دەرباز بووین. بەستەزمانیش هاواریدەکرد و دەیوت کە ئەو شیت بوو بە دەست مندا الانی دئی بچکۆلەو. دوبارە پئی وتینەو کە واز لە پەرژین و دیواری ئەو بینین و توخنی میرگی ئەو نە کەوینەو. دوایی ئیمە بۆ خۆمان دانیشین و ویستمان تۆزیک پشوو بدەین. کاتیک کە سەیری جانتاکە ی شقانمکرد پیلأوه کانی باجی توبای تیدانەبوو بۆیە بە شقانم وت:

“ئەری پیلأوه کانی باجی توبات چی لیکردوو؟”

شقان حەپەسا. دوایی وتی: کە پیلأوه کانی لە سەر بەردی ناو میرگە کە ی بەستەزمانی پینەچی بە جیهیشتوو. ئەو کاتە ی کە نانە چەورە کە ی لە جانتاکە ی دەرھیناوە. ئیمەش لە گەل شقاندا گەرپینەو بۆ میرگە کە، چونکە ئیمە بەزە ییمان بە شقاندا دەھاتەو و حەزماننە دە کرد ئەو بە تەنھا بگەرپیتەو بۆ ئەو ی. بەلی.. بەلی..، پیلأوه کانی باجی توبا کە بە رۆژنامە یە کەو پینچرابوونەو لە سەر بەردە کە دانرابوون. بەلام بەستەزمانی پینەچی دارە کانی لابردبوو کە ئیمە وە کو پرد دامانابوون لە ئاوە کە دا. خۆر بوو، دنیا گەرمبوو. شقان وتی: “با هەموومان بە پئی پەتی بچینە سەر بەردە کە.”

ئیمەش چووین و ئاوە کەش ئەو نەندە سارد نەبوو. ئیمە ئەو یارییە مانکرد کە بەردە کە پاپۆرکی گەورە یە و ئیمەش چەتە ی

دهريابن و ده‌بوايه سهر كه وتينايه ته سهر بهرده كه بو ئه‌وه‌ی ئه‌و
زيروزيوه‌ی كه "پيلاوه‌كاني باجي توبا" بوو تالانېكه‌ين.

هه‌موومان راماڼكرده ناو ئاوه‌كه‌وه و ته‌قه‌مان له چه‌ته‌كانيتړ كرد.
شقان پيى وتين كه خوومان بگه‌يه‌نينه بهرده كه و چه‌قوكانمان به
ددانېگرين. خو‌ی چه‌قوكانمان لقه‌داري‌كبوو، به‌لام ئيمه واماندانا‌بوو
كه چه‌قوېن. له دوايدا هه‌موو چووينه سهر بهرده كه و شقان
پيلاوه‌كاني باجي توباي به سهر سهر يه‌وه گرتبوو رايدوه‌شاند و
هاوا ريده‌كرد:

"ئهم زيروزيوه هه‌ر به ته‌نھا هي خو‌مانه، مردن بو ئه‌و كه‌سانه‌يه
كه لي‌مان نزيك ده‌بنه‌وه."

ئىنجا بەستەزمانى پىنە چى ھات. لەو نزيكانەوہ كەسنىكى تر يىجگە
 لەو نەبوو. قوربەسەر بەستەزمان. بە راستى من بەزەيم پىدا ھاتەوہ،
 كاتىك ئەو ئىمەى يىنى بەسەر بەردەكەوہ. ئەو تىگەيشت كە ئىمە
 گالتەمان پىكردوہ. ئەو بىدەنگبوو، ماوہىەكى زۆر ھىچى نەوت.
 ئىمەش تەواو بىدەنگبووين لە سەر بەردەكە. بەلام لە كۆتايدا
 بەستەزمان گيانى بۆ ھاتەوہ و نەراندى بەسەرماندا.
 "ونىن لەبەر چاوم، برۆن تازووە، ئەگىنا ھەموو گياتان دەشكىنم."

ئېمەش بە پەلە لە سەر بەردە کەووە بازماندا یە ناو ئاوە کە خێرا
چوونە قەراخ ئاوە کەووە. پێلاو و گۆرەوییە کانمان ھەلگرت و تا
توانیمان رامانکرد. شتان لە پەلە پەلیدا دووبارە پێلاوە کە ی باجی
توبای لە سەر بەردە کە بیر چوو. ئېمە راماندە کرد و بەستە زمانیش بە
دواماندا دەینە راند.

دوایی بە رینگاوە بووین بۆ مالهووە. ئێتر لە ھیچ شوێنیکتر
نەوەستاین، تەنھا تۆزیک نەبێت. ئەوێش ئەو بوو ھەموومان
سەیری ھیلانە ی بالندەمانکرد، کە شاد دۆزیبوویەو بە دار توویە کەووە.
یەک یەک چوونە سەر دارە کە و سەیری ھیلانە کەمانکرد. چوار
ھێلکە ی بچکۆلانە ی شینی کال لە ھیلانە کەدا بوون.

من ئەو ھېلکانەم دەناسییەو ھە چونکە شاد لەو جۆرە ھېلکانە ی زۆر
بوو کە لە سەر رەفە ی ژوورە کە ی داینا بوون.

کاتی ک کە ئەم ھەموو باسەم بۆ دایکەم گێرایەو، دایکەم سەری
راوەشاند و پێی وتە:

"ئێستا تێدەگەم بۆچی ئێو ھەموو رۆژیک لە کاتی خۆیدا
ناگەرێنەو بۆ مالهو."

شقان چوو بۆ لای باجی توبا و پێی وتبوو، بەیانی پێلاوێکانی بۆ
دەھینیئەو. ئەو پێلاوێکانی باجی توبای لەناو پاپۆریکی مەزندا
داناو. چەتەکانی دەریا پاسەوانی لێدەکەن. سەرکردە ی چەتەکانیش
کابرایەکی زۆر تورەییە ناوی بەستەزمانی پینەچیە. مەبەستی
شقانی برام لە پاپۆرە کە ئەو بەردە بوو کە ئێمە لە سەری
دانیشتبووین لە ناو میرگە کە ی بەستەزمانی پینەچیدا.

ههستیار دانیکی دهله قیت

رۆژنیکیان مامۆستا که مان به ههستیاری وت:

"ههستیار ئه وه چیته، خۆ مندالی

ساوا نیت بوچی په نجه ده خه یته

ناو ده مته وه!"

به شهرمه وه ههستیار وه لامی

مامۆستای دایه وه:

"مامۆستا، ددانیکم دهله قیت."

مامۆستا که مان پیوت:

"که چو یته وه ماله وه خۆت ددانه کهت ههلبکیشه. به یانی هه موومان

سهیری جیگه ی ددانه که ده کهین."

ههستیار دیار بوو زۆر له ددانه ههلبکیشان ده ترسا. ئه گهر ددانه که زۆر

لهق نه بوایه، ئه وه نهیده ویرا ددانی خۆی ههلبکیشیت. با بۆتان

باسبکه م نیش بو خۆم تۆزیک له ددانکیشان ده ترسام.

باوکم ده لیت:

"کیشانی ددانی شیر ی ئازاری نییه."

له وانه یه وه کو باوکم ده لیت واییت. ههلبکیشانی ددانی شیر ی ئازاری

نه بیت، به لام به هه ر حال ددانکیشان، ئه گهر ئازاریشی که مینیت

ھەر ناخۇشە. باۋكمان پىشەى وابوو، ھەر ددانىك باۋكمان بىكىشايە
 دە فلس بەخشىشى دەداينى. ئىمە ئەو ددانانەمان دەكىشا كە لەقبوون،
 بەلام ھەرچۇنىك بىت بەلامەو دەدانكىشان ترسى ئاسان نەبوو.
 شادى برام ھىچ ترسى نەبوو لە ددانكىشان. خۇى دەبوايە لە
 راستىدا شاد ئەو دە فلسەى لە باۋكم وەرنەگرتايە. چونكە ئەو خۇى
 ددانى خۇى ھەلدەكىشا. دەزوويەكى ئەستورى دەبەست بە دەورى
 ددانەكەيەو و پەتەكەى رادەكىشا و ددانەكەشى دەھات بە پەتەكەو.
 باۋكم ھەرچۇنىك بىت دە فلسەكەى دەدا بە شاد، ئەمەش لەبەر
 ئەوہبوو شاد نازابوو. ئەو بىترس ددانى خۇى دەردەھىنا.

بەلام ھەستىارى قوربەسەر لە من زياتر لە ددانكىشان دەترسا
 كاتىك كە لە قوتابخانە گەراينەوہ بۇ مالەوہ، ئىمە ھەموو دەستماندا
 لە ددانە لەقەكەى ھەستىار و ددانەكەى بە تەواوہتى دەلەقى.

شاد وتى:

"وہرە با ددانەكەت بۇ دەربەھىنم. بەلىنت دەدەمى ھەر ھەست بە
 نازارى ھەلكىشانى نەكەيت."

ھەستىار بە بىدەنگى دەرۇيشت و سەرى دانەواندبوو.
 منىش پىموت: "پىناوئىت دلت زوويربىت لەبەرئەوہى ددانىكت
 لەقە، ھەرچەندە خۇى وايە منىش ددانىكم لەق بوايە، لەوانەيە
 ئىستا وەكو تۇ خەفەتم ھەبوايە."

شقان وتى:

"هەستىار دەزانى چېبىكەيت باشە. كاتىك گەيشتىنە مالەوہ دەزووہ كى ئەستور بېيچە بە دەورى ددانەكەتەوہ و سەرى دەزووہ كە دەبەستىنەوہ بە شۆرەبىيەكەمانەوہ. پارچە ئاسنىكى سوور كراوہ دەھىنم و نزيكى دەمووچاوتى دەكەمەوہ تۆش لە ترساندا سەرت بە خىرايى دەبەيت بۆ دواوہ. بەو جۆرە ددانەكەت دەبى بە دەزووہكەوہ."

هەستىار بە تورەبىيەوہ وەلامى شقانى دايەوہ:

"ئاسنە سوور كراوہ كە ھەلبىگرە بۆ خۆت و ددانى خۆتى پىدەر كە." كاتىك گەيشتىنە مالەوہ. ھەستىار دەزووہ كى پىچا بە ددانەكەيەوہ، بۆئەوہى جار جار دەزووہ كە راكېشىت تا ددانەكە ئەوەندەيتەر بلەقېت. ھەستىار دەبوايە ددانەكەى دەر بھىنايە. لەبەرئەوہى مامۇستا كەمان دەيوست رۆزى دوايى سەيرى جىگەى ددانە ھەلكەندراوہكەى ھەستىار بكات. من لەو برۋايەدا بووم، كە تەنھا ئەمە زۆرتەر ھەستىارى بىتاقەت كەردبوو لە ئازارى ددانەكەى. رۆزى دوايى ئەو دەبوايە ددانەكەى بكېشايە، ئەگىنا مامۇستا و قوتابىيەكان بۇيان دەر دەكەوت كە ھەستىار ترسنۆكە و لە ددانەھەلىكېشان دەترسېت. ھەستىار نەيدەويست خەلكى پىبىزانن كە ئەو لە ددان ھەلكېشان دەترسېت.

هاوبهش ویستی دلی ههستیار بداتهوه:

ئهوهنده به قورسی مهیگره. لهوانهیه بهیانی ماموستا بیرى بچیتتهوه.
بهلام هاوبهش خوی له ههمووان باشت دهیزانی که ماموستا کهمان
هیچی له بیرناچیتتهوه. شقان دهیوت ئهم ماموستایه مان یادهوهری
فیلى ههیه، ههرگیز هیچی له بیرناچیت.

ههروه کو ئیواره کانیتەر ماوهیه ک یاری فوتبولینمانکرد. دهزوویه کی
رهشی ئهستور له ده می ههستیار هاتبوو دهروه. ئیمه پیکه نینمان
دههات کاتیک ئهو رایده کرد و پهته که دهله ریه وه. جاروباریش
ههستیار بابته تی ددانی له بیرده چوووه، چونکه ئهو پیده که نی و
پیکه نینه که شی ئاسایی بوو. بهلام کاتیک که دهزووه که ی راده کیشا
دهموچاوی ده ترشا و هه ناسه یه کی قوولی هه لده کیشا.

شقان دواپی وتی:

ئیتا کاترمیر هه وته. که چی تا ئیتا جه نابت ددانه که ت ده رنه هیناوه.
به رای من ئاسنه سوور کراوه که له هه موو شتیکیتەر باشتەر؟
شادیش جاریکیتەر سه یری ددانه له قه که ی ههستیاریکرد پاشان وتی:
ئهم ددانه به ئاستهم به پو کته وه ماوه. دهزووه که رابکیشه یه کسه ر
خوی ددانه که ی پیوه دیت.

ههستیار راجله کی کاتیک گوپی له شاد بوو. خوی ئهو تۆزه پو که ی
که دانه که ی راگرتوو به لای ههستیاره وه زه حمهت بوو.

دوای ئەوەی که بێتاقەت بووین لە یاریکردن، چووین بۆ سەردانی
باپیرە، بۆمان گێڕایەووە که هەستیاری ددانیکى دەلهقیەت. شۆان وتى:
"دەبیەت ئەمشەو هەستیاری ددانى بکیشیەت، چونکه مامۆستا کهمان
وتویەتى بەیانى سەیری جیگەى ددانەکهى دەکات."

هەستیاری دلى پرپوو، زۆرى نەمابوو دەست بکات بە گریان. باپیرە
پێى وتین:

"هۆهۆیا.. هۆهۆیا..، لە ددانەهەلکیشان. کاتیەک که منداڵ بووم."
هاوبەش چوووە کۆشى باپیرە و پێیوت:

"توخودا باپیرە گیان، ئەو باسەمان بۆ بگێرەووە، که بە منداڵى چۆن
ددانیان بۆ کیشاوى."

باپیرە فەرمووی کاتیەک که ئەو منداڵ بوو. ددان ئیشەیهکی زۆرى
هەبوو. نزیکەى مانگیەک بە ئازارى ددانەووە تالاوەتەووە. دواجار
ناچار بوو بڕوات بۆ لای ئاسنگەر بۆ ئەوەى ددانەکهى بۆ دەرپهینیت.
ئەو سەردەمە لە لادیکاندا دکتۆرى ددان نەبوو. ئاسنگەرەکهش
بە پلاسیک ددانیکى باپیرەى دەرھیناو. کاتیەک باپیرە هاتۆتەووە
بۆ مالهو، ددان ئیشەکهى هەر زۆرتر بوو. ئەمەش لەبەرئەو بوو
که ئاسنگەرەکه بەهەلە ددانیکى ساغى باپیرەى دەرھیناو. باپیرە
چەند رۆژیک بە ئازارى ددانیهووە تالاوەتەووە. بەلام ئەو نەیوبراوە
جاریکتر بڕواتەووە بۆ لای ئاسنگەرەکه. لە کۆتاییدا ددان ئیشەکهى

ئەوئەندە زۆرى بۇ ھېناوہ كە ئەو ناچاربۇوہ جاريكىتر بېرواتەوہ
بۇلاى ئاسنگەرەكە. ئەمجارە ئاسنگەرەكە بە زەحمەت ددانە
ناساغەكەى باپىرەى دەرھېناوہ، چونكە ددانى باپىرە رەگىكى ئەستورى
ھەبووہ بە ئاسانى نە كىشراوہ. ھەستىار وتى:

“قوربەسەر باپىرە!”

من لەو بېروايەدام ھەستىار ئەوئەندەىتر لە ددانكىشان دەترسا.
ھەستىار وايدەزانى كە ددانكىشانەكەى ئەویش بەلاى كەمەوہ
وہ كو ددانكىشانەكەى باپىرە زەحمەت دەيىت، ھەرچەندە ددانەكەى
ھەستىار زۆر لەقبوو، بە ئاستەم بە رەگەكەىوہ مابووہوہ.

ھاوبەش وتى:

“باپىرە، كاتىك مندال بويت دەترسايت لە ددان دەرھېنان؟”

باپىرە وتى:

“ھۆھۇيايا، نايتەوہ يادم، ئەو كاتە ھەفتا سال پېش ئىستا بووہ. من
ئىستا سى ددانم لە دەمداماوہ ئەوانەش يەك لەدواى يەك دەكەون.”
ھاوبەش تۆزىك دلخۆشى باپىرەى دايتەوہ:

“ئىتر تۆ پىويست ناكات ھەرگىز لە ئازارى ددان بترست. وانىيە باپىرە.”
راستدەكەيت ھاوپىرەى بچكۆلەكەم، ئىستا ھەرگىز ترسم لە ئازارى
ددان نىيە.”

باپىرە دواىي چوو دۇلابەكەى كردهوہ و ھەلواى بۇ دەرھېنانين.

هه‌ریه‌کی حه‌ل‌وایه‌کمان وه‌ر گرت و باپیره به زه‌رده‌خه‌نه‌وه بئی وتین:
"حه‌ل‌وا مه‌خۆن. بۆ ددان‌تان خراپه. هۆه‌ویایا."

دوایی شه‌وشادمان له باپیره کرد و چووینه‌وه به‌ره‌و ماله‌وه. شقان وتی:
"هه‌ستیار باشه، بابته‌ی ددانه‌که‌ی تۆ چی لیبه‌سه‌ر دیت، ده‌ته‌ویت
وازی لیبه‌هینیت، تا وه‌کو باپیره پیر ده‌بیت؟"

هه‌ستیار تووره‌بوو، ئه‌و هه‌قیشی بوو:
"ددان ددانی منه. ددانه له‌قه‌که‌ی من چ ریگایه‌کی له‌تۆ گرتووه.
هانا وتی:

"باشه ددان ددانی تۆیه، به‌لام که‌ی نیازت هه‌یه ده‌ریبه‌هینیت."
هه‌ستیار په‌نجه‌ی برد بۆ ده‌زووه که و وتی:
"به‌یانی زوو."

ئهمه‌ی وت و رایکرد به‌ره‌و ماله‌وه.
شقان وتی:

"من به‌زه‌ییم به‌هه‌ستیاردا دیته‌وه. ئه‌مشه‌و خۆم ده‌زانم چۆن یارمه‌تی
ده‌ده‌م. هه‌ر که نووست ددانه‌که‌ی بۆ ده‌رده‌هینم."
ئیمه هه‌موومان پیکه‌وه وتان

"نا..نا.. نه‌خه‌له‌تابیت کاری وا بکه‌یت."

"به‌لێ.. به‌لێ.. دکتۆر شقان ده‌توانیت ددان ده‌ر به‌هینیت، بێ به‌نج و
هه‌قه‌ده‌ست وه‌ر گرتن."

ئىمەش وتمان باشە لە گەلتا دىين و سەيرت دەكەين. ھەموومان
چووينە ژوورەكەى شقان و شاد و لەوى چاوەرمانکرد.

خانووەكەمان زۆر لە يەكترىيەو نزيك دروستكرابوون. چەند مەترىك
دووربوون لە يەكترىيەو. داريكى شۆرەبى گەرە لە نيوان مالى ئىمە و
ھەستياردا ھەبوو. شقان و شاد و ھەستيار بە شۆرەبىيەكەدا سەر دەكەوتن
كاتىك دەچوون بۆ سەردانى يەكترى. ژوورەكەى شقان و شاد
بەرامبەرى ژوورەكەى ھەستيار بوو. ژوورەكەى منىش بەرامبەرى
ژوورەكەى ھانا و ھاوبەش بوو.

لە ژوورەكەى ھەستيارەو ئىمە گويمان لە تەقەتەقيك بوو لەو
دەچوو ھەستيار بە شتيكەو ھەريك بىت. شقان ھاوارىکرد:
"ئەرى بەم زوانە ددانەكەت ناكيشيت؟"

ھەستيار لە ژوورەكەيەو ھاوارىکرد:

"ددان ددانى منە، تۆ ھەقى ددانى منت نىيە."

پاش ماوہيەك شاد ھاواری لە ھەستيار کرد:

"ئەرى ھەستيار خەوت نا يەت؟"

بەلى، خەوم دى بەلام چۆن خەوم لىبكەوئيت، كاتىك دەقە نا
دەقەيەك تۆ ھاوارم لىدەكەيت."

شقان قىزاندى:

"ھەستيار! گلوپەكە بكوژينهو."

ههستیار هاواریکرد:

"گلۆپه کهی خۆت بکوژینهوه، ههقی گلۆپی منت چیه."

ششان گلۆپی ژووره کهی کوژاندهوه و ئیمهش به تاریکی دانیشتبووین،
چاوه پێ ئهوهمانده کرد کهی ههستیار خهوی لێکهویت. دواى ماوهیه ک
ههستیار گلۆپه کهی کوژاندهوه. هاوبهش به باویشکدانوه وتی:
"خوایه زوو ههستیار خهوی لێکهویت، ئهگینا من پێش ئهوه خهوم
لێده کهویت."

زۆری پینه چوو گویمان له خشه خشیک بوو. ههستیار بوو هات بو
لای ششان و شاد. من و هانا و هاوبهش خۆمان شاردهوه له دۆلابی
کوهره کاندا. ششان و شادیش خۆیان ههڵدایه سه ر جینگه کهیان،
لێفه کهیاندا به سه رخۆیاندا. ههستیار سه رى له په نجه ره کهوه هینایه
ژووره وه و وتی:

"من نهخۆشم. بهیانی له گهلتاندا نایه م بو قوتابخانه."

ششان وتی:

"ئینجا ههستیار تۆ کهی نهخۆشیت. وه لاهی له گوێزی ساغ ساغتریت."
شادیش وتی:

"نازار له لهشی مندا هه بیئت له هی تۆدا نییه."

"به خودا سکم زۆر دیشییت."

ههستیار ئه مه ی وتو گه رایه وه بو ژووره کهی خۆی.

من دَلنیا بووم، ئە گەر هەستیار بە راستی سە ئێشە ی هەبوا یە،
 ئەو هە دوو بەشی لە بەر ئەو بوو کە ئەو لە ددان هە لکیشان دە ترسا.
 ئەو هەندە چاوەروانی مان کرد، خۆمان خەریک بوو خەومان لێ دە کەوت.
 من ئەو هەندە خەو الوو بووم بە زەحمەت چاوم دە کردەو هە. شقان وتی:
 "هەستیار دەبێت ئێستا نووست بێت."

هەموومان یەک لە دوا ی یەک سەر کەوتینە سەر شوڤە بییە کە و
 چووینە بەردەم پەنجەرە کە ی هەستیار. شقان لە سەر خۆ وتی:
 "ئەری هەستیار بە خە بەریت."
 "نا نوستووم."

هەستیار بە دەم خەو هەو، وە لامی شقانی دایەو هە. هەموومان
 لە سەر خۆ، بە بێ دەنگی لە پەنجەرە کەو هە چووینە ژوور هەو. شقان
 گلۆپە دەستی یە کە ی خۆ ی پێوو، تیشکە کە ی دەدا لە سەر
 جینگە کە ی هەستیار. ئەو لە سەر جینگە کە ی نوست بوو، دەزوو هە کەش
 لە دەمی یەو هە شوڤە بوو خوار هەو.

ئای خوا یە من کە ترسام و لە پەر هەستی کی ترسان کەم لە لا درووست بوو.
 لەو هە دە ترسام ئە گەر هەستیار خە بەری بێتە تەو هە و دەست بە
 هاوار بکات، لەوانە یە لە ترساندا لانی کەم ببوریتەو هە یان دلی لە جیی
 خۆ ی بوەستیت.

شقان دەستی باش گیر کرد لە دەزوو هە کە و وتی یەک دوو سی.

ھەر ڪه وتى "سى" دوزووھ ڪه ى راكيشا و ددانه ڪه ى ھهستيار ھات
 به دوزووھ ڪه وه. ھهستيار تۆزىك ورېنه ى كرد، له ھه مووى سھيرتر
 ئه وه بوو ھهستيار خه بهرى نه بووه وه. شاد ويستی ھهستيار خه بهر
 بكا ته وه به لام ھهستيار خه بهرى نه بووه وه. شقان وتى:
 "به يانى ھهستيار ڪه خه بهرى ده بېته وه وا ده زانیت خيو ددانه ڪه ى
 بو دهره يناوه."

شقان دوزووھ ڪه ى پىچا به گلوپى بنميچه ڪه وه ددانه ڪه ى ھهستيار يش
 جولانه ى ده كرد به دوزووھ ڪه وه. رۆزى دوايى ھهستيار نه ئازارى
 سڪ ئيشه ى ھه بوو نه ئازارى ددان. ئه وه به شقانى وت:
 "ئهم ددان دهره ينانه. له ژير سهرى تودايه."

ئيمهش بو ھهستيار مان گپرايه وه، ڪه ھه موومان ڪاتى ددان
 كيشانه ڪه ى له ژووړه ڪه ى ئه وه بووين. ھهستيار ئه وه نده يتر
 پيڅه نى. ڪاتيک ڪه به جوانى بومان گپرايه وه ڪه ھهستيار چى وتو وه
 به دهم خه وه وه. ئه وه دلخوش بوو، له خوشياندا ھه لده پهرى. ھهستيار
 وتى:

"ده زانن ڪورپنه له ددانه لکيشان ئاسانتر نييه."

شقان وه لامى دايه وه:

"نه خير.. نه خير..، ددان كيشان ئازارى نييه ڪاتيک دكتور شقان
 دهرى به ينييت."

“ئېتىر لەو كاتەوۈە بېرىارماندا كە ددانى يەكتىرى بە شەو دەرېھىنن،
مەبەستەم ئەو ددانانەيە كە دەلەقن.

كاتىك كە چووينە قوتابخانە، ھەستىار يەكسەر چوو بۆلای
مامۇستا و وتى:

“سەيربەكە مامۇستا، مەن ددانە لەقەكەى خۇمم دەرھىناوہ!

لە راستىدا مامۇستا مەن بۆمكىشاوہ.

شقان ئەم ورتەيەى لىوہەت، بەلام بېرواناكەم مامۇستاكەمان
گوۋى لە شقانى بىرام بوويىت.

من و هاوبهش نازانین خه ریکی چین

من و هاوبهش شوینیکی تاییه تمان هه بوو. له بههاراندا گولی رهنگاوهرهنگی لی سهوز ده بوو. شوینیکمان هه بوو وهنه وشه و گولاله سووره ی تیدا سهوز ده بوو. شوینیکی تریشمان هه بوو نیرگری تیدا سهوز ده بوو. گوله زهردهش نه وهنده زور بوو هه موو میرگ و باخچه و گزو و گیای ئاواویه کهمانی داپوشی بوو. ئیمه له بههاراندا گولاله سووره و وهنه وشه و نیرگز و گوله زهرده ده کهینه وه. هه که چه پکه گوله کانمان نزیکی پرومانده کرده وه یه کسه ر بۆمان دهرده کهوت که بۆنی وه رزی به هاریان لیوه دیت. پروام پیبکه ن ئه گه ر به چاو نووقانیش بۆنمان به گوله کانه وه بکردایه بۆمان دهرده کهوت که به هاره. من و هاوبهش له بههاراندا ده چووین بۆ شوینیکی خوش، شوینه که نزیکی کانیه کی بچکۆلانه بوو که له به هاردا ده ته قی و له هاویندا وشکی ده کرد.

ئیمه بۆ ئه وه ی جله کانمان ته ر نه ییت، دوو سندوقی چامان له ناو کانیه که دا دانا بوو. له سه ر سندوقه کان دانیشتبووین، به چواردوه رماندا ئاو به خوړ ده رپوشت به لام ئیمه گیانمان ته ر نه ده بوو. دهوور و بهری کانیاوه که پرپوو له داری چنار و شوهره بی و سنه و بهر. بۆنی گه لا کانیان زور خوشبوو، وامانده زانی له ناو سهوزه گیا و گه لا دا دانشتبووین.

خۆر ھەلھاتبوو، دارى ميوە گۈلى ھەمە رەنگيان گرتبوو. ئىمە
زۇرجار دەچووين بۇ ئەۋى، چونكە خۇشتىن شوين بوو لە بەھاراندە.
رۇژيكيان مەن و ھاوبەش لەسەر سندوقى چاكە دانشتبوين. لەناو
شەخەلەكانەۋە، ھانا سەرى دەرھىنا و ئىمەى يىنى. ھانا ھاۋارى
لېكردين:

“ئەۋە خەرىكى چىن؟”

مەن و ھاوبەش تۈزىك سەيرى يەكترمانكرد و بىرمان كردهۋە چى
بلىين. مەن ۋە لاممدايەۋە:

“خۇشمان نازانين خەرىكى چىن.”

مەن بە راستى ۋە لاممدايەۋە، چونكە مەن خۇم نەمدەزانى خەرىكى چىم.
ھانا رۇيشت بە رېگەى خۇيەۋە بەلام لەبەر خۇيەۋە لاسايى ئىمەى
دەكردهۋە:

“خۇشمان نازانين خەرىكى چىن!”

ۋەنەۋشە لە دەۋروبەرى كانىيەكە سەۋز بىۋو مەن و ھاوبەش لە
شوينى خۇمان دانىشتبووين و خۇشمان نەماندەزانى بۇچى لەۋى
دانىشتوين. لەپەر مەن بەخەيالمدا ھات و بە ھاوبەشم وت:
“مەن كچە سازادەم و ناوم ۋەنەۋشەيە.”

ھاوبەش وتى:

“مەنىش ناوم سازادە نىرگزە.”

منیش به دهنگیکی ناسک پیموت:

"به خیر هاتی بۆ کۆشکه سهوزه کهم"

هاوبه شیش وه لامیدامه وه:

"تۆش به خیر هاتی بۆ کۆشکه سهوزه کهم."

من و هاوبهش ناکۆکبوین له سه ره ئه وه ی کۆشکه سهوزه که هی

کاممان بێت. ئەم ناکۆکییه مان چاره سه ره کرد که ههردوو کمان

دوانه ی ن. سازاده وه نه وشه و سازاده نیرگز هه ره یه که یان له دیو یکی

کۆشکه سهوزه که دا ده ژ یان. هاوبهش به دهنگیکی ناسک وتی:

"ئۆی.. کۆشکه سهوزه کهم. ئۆی.. روباره شیته کهم."

منیش وتم:

"ئۆی.. کۆشکه سهوزه کهم. ئۆی.. روباره شیته کهم."

ئه وه ساله دار ی میوه هه مه جو ره کان گولیکی ئیجگار زوریان گرتبوو.

من لقیکی دار سیوم کرد به قژمه وه، هاوبه شیش لقیکی داره هه نار.

من وتم:

"ئۆی.. گوله سپیه جوانه کانم."

چاوه ریم کرد هاوبهش دووباره ی بکاته وه که چی ئه وه له جیاتی، وتی:

"ئۆی.. که رویشکه سپیه کانم."

منیش وتم:

"به زیاده بییت که رویشکی چی."

ھاوبەش وەلامى دامەوہ:

"ئەو كەرويشكانەى كە لە كۆشكە سەوزە كەمدا لەناو قەفەزى
ئالتوندان. ئەمانە كاتى خۆى دوو شازادەبوون بەلام تەليسميان
ليكراوہ و ئىستا بوونەتە كەرويشك."

منيش وتەم:

"نا.. نا.. شتى وا نيبە."

لە ھەمانكاتدا، لە قەراغى كانيبە كەدا چاوم بە بۆقيكى سەوزى
بچكۆلانە كەوت. منيش بە دەنگى بەرز وتەم:
"ئوى.. بۆقە بچكۆلانە جادو ليكراوہ كەم."

دوايى بە پەلە رامكرد بە دواى بۆقە كەدا و زۆرى نەبرد بۆقە كەم گرت.

دايك و باو كمان بۇيان گىزىپاوينەوۋە كە لە سەردەمى كۇندا، ھەندىك شازادە تەلىسىميان لىكراوۋە و بوون بە بۇق. بۇ ئەوۋى تەلىسمە كە لەسەر شازادە كە لا بىرىت، دەبوايە كچىكى شازادە بۇقە كەى ماچ بىكردايە. ھاوبەشيش ئەم بەسەرھاتەى بىستبوو چونكە دايك و باوكى ئەویش ھەمان بەسەرھاتيان بۇ ئەو گىزىپاۋەوۋە، بۇيە ئەو بە پارانەوۋە پىي و تىم:

"سارا گيان، دەتوانم تۈزىك بۇقە كەت لىۋەر بىگرم."
ھاوبەش زۆر پارايەوۋە منىش دلم نەرم بوو. بۇقە كەم دايە دەستى و لەھەمانكاتدا ھاوبەش و تى:

"تۆ لەوېروايە دايت كە ئەم بۇقە لە راستىدا شازادەيە كى جادولىكراۋىيت."
منىش بە زەردەخەنەوۋە پىموت:

"شازادەى چى! بەخودا بۇنى خۇشى بەھار سەرى لە تۆ تىكداۋە."
من دەستىمىكرد بە بىر كەرنەوۋە و لە دلى خۇمدا و تىم تۆ بلىي ھاوبەش راستىكات. ئەم بۇقە لە راستىدا شازادە بوۋىيت؟

لەوۋە دەچوو تيشكى خۇر و بۇنى خۇشى بەھار سەرى لە منىش تىكدايىت، بۇيە بىرم گوړى و وەكو ھاوبەش لەو بىروايەدابووم كە لەوانەيە بۇقە كە شازادەيە كى جادولىكراۋىيت.

منىش بە ھاوبەشم و تى:
"راستدە كەيت، لەوانەيە خۇي بۇقە كە شازادە بوۋىيت جادوى لىكرايىت.

خودا ئىيمەى بۇ ناردوۋە بۇ ئەۋەى تەلىسمە كەى بۇ بە تال بکەينەۋە.
ئەم بۇقە قوربەسەرە ھەر لەبەرئەۋەى كچە سازادەيەك ماچى
نە کردوۋە بۇيە ئەمرو كەوتۆتە ناو ئەم دەۋرۋەرەۋە.

كە ھاوبەش گويى لىمبوو، ئەۋىش ھەمان برۋاى منى ھەبوو. من
بە ھاوبەشەم وت:

با يارمەتى ئەم سازادە قوربەسەرە بدەين تاكو بىيئەۋە بە سازادە.
تەنھا يەك شت ماۋە بىكەين ئەۋىش ھەردوۋ كمان بۇقە كە ماچ
بکەين و تەلىسمە كە بشكىينين.

ھاوبەشەم وتى:

برۋ لاچو، من چۆن بۇق ماچدە كەم.

برۋاناكەم كچە سازادەكانى سەردەمى كۆن ۋەكو تۆ خۇيان
خۆشۋىستىيىت. ئەگەر ئەۋان ۋەكو تۆ بوۋنايە ئەۋا سەرانسەرى ئەم
دنيايە پردەبوۋ لە سازادەى تەلىسملىكراۋ.

ھاوبەشەم ۋەلامى دامەۋە: باشە سارا گيان! خۇ ئىمە كچە سازادەى
راستەقىنەينين.

منىش وتەم: راستەكەيت، من دەزانم ئىمە كچە سازادەينين، بەلام
ھەر چۆنىك بىت، ئەركى سەرشانمانە ئەم سازادە قوربەسەرە
رەزگاربەكەين. ئەگەر ھەردوۋ كمان ماچى بۇقە كە بکەين بە دلنیاى
سازادە تەلىسم لىكراۋە كە رەزگارى دەبىت.

هاوبهش سازاده جادولیکراوه که ی دایه دهستم و وتی:

“سازاده وهنه وشه، فهرموو بۆقه که ماچیکه.”

منیش بۆقه کهم گرت به دهسته وه، تاویک لی وردبوومه وه. کاتیک که بیرم له وه ده کرده وه که ده بیّت ماچی سازاده تهلیسملیکراوه که بکه م، دلم تیکه لده هات. له پر بیرم له شتیکی دیکه کرده وه و به هاوبه شم وت:

“هاوبهش، ئه گهر ئه و بۆقه له راستیدا سازاده بیّت. ئه وه نابێ ئه وه ت له بیربجیّت که ده زگیرانی خۆمه. هاوبهش به سه ر سورمانه وه وه لامیدامه وه: “مه به ستت چییه؟”

“به لی، سازاده که له وانه یه کوری پادشا بیّت و خاوه نی ولاتیکیش بیّت. ئه و کاته سازاده که بۆ من ده بیّت.

هاوبهش به توره ییه وه وتی:

“ئه گهر منیش ماچی نه کهم ئه و تهلیسمه که له سه ر سازاده که لاناچیّت. سازاده که چهند هی تۆیه ئه وهندهش هی منه، ههروه ها نیوه ی سامانه که شی.”

پاشان ریککه وتین له سه ر ئه وه ی که سازاده که دوایی خۆی یه کیکمان هه لبرێریت. ئه و که یفی خۆیه تی سازاده وهنه وشه یاخود سازاده نیرگز هه لبرێریت.

منیش وتم: “یه ک دوو، سی.”

که سیهههم ژمارد چاوم نوقاند و بۆقه کهم ماچکرد. به لام له
هه مووی سهیرتر ئه وه بوو بۆقه تهلیسملیکراوه که هیچ گۆرانی
به سهر نه هات. هاوبهش وتی:

"من بزانه ئه م شازادهیه تهلیسملیکی ئه وهنده قورسی لیکراوه.
بروانا کهم هیچ که لکیکی هه بیته ئه گهر بیت و منیش ماچی بکه م.
من له و بروایه دانیم تهلیسمه کهی له سهر لایبریت."
منیش وتم:

"شتی وانیه، فهرموو شازاده نیرگز، به خوشی بیت یان به ترشی
ده بیت ماچی بۆقه که بکهیت."

هاوبهش بۆقه کهی له دهست وهر گرتم و خیرا ماچی کرد ماچکردنه کهی
زۆر به پهله بوو. بۆ نه گبهنی له پهله په لیدا بۆقه کهی له دهست بهر بووه
خواره وه، ئه ویش به بازدان ونیوو له بهر چاومان. منیش به زمرده خه نه وه
هاوارمکرد:

"ئه ریوه لا، ئا لیترانه دا، نیو ولات و نیو شازاده م له کیس چوو."
هاوبهش وتی:

"به قسه ت نه کردم. من پیم نه وتیت ده بیت کچه شازادهی
راسته قینه بۆقه کهی ماچکردایه."

له پر له پشتی شه خه له کانه وه گویمان له قاقای پیکه نین بوو.
شقان و شاد و ههستیاری و هانا خویان مه لاس دابوو گویمان له

هه موو قسه كانمان بوو. هانا وتی:

"سه یربکه، ئا لهویدا ئه و که سانه ی لیه که نازانن خه ریکی چین."

شقان به گالته وه وتی:

"ئوی.. کۆشکه سه وزه کهم"

"ئوی.. روباره شیه کهم!"

شاد وتی:

"ئوی.. ئوی... گوله سپیه بۆن خوشه کان.

ئوی.. ئوی... که رویشکه سپیه جادولیکراوه کان!"

هه ستیار نه وه نده پیکه نی خه ریکبوو ده که وت به پشتدا:

"نه گهر بۆق سازاده بیت... هه زار که لاهه به پولیک ده بیت."

هاوبه شیش له داخندا قوتووه به تاله که ی پر کرد له ئاو و کردی به

ده مووچاوی هه ستیاردا. هه ستیار هاواریکرد:

"شیت بووی سازاده نیرگز! بۆ وا ده که یت؟"

هاوبه ش وه لامیدایه وه:

"من کاتیک تووره ده بم، نازانم چیده کهم."

منیش دهستم خسته ناو ئاوه که وه مشتی ئاوم کرد به ده موچاوی

شقانی برامدا و پیموت:

"من و هاوبه ش کاتیک تووره ده بین خوشمان نازانین چی ده که ین."

بیاوه داناگان

ئەو ددانەى كە شقان بۆ ھەستىارى دەرھىنا بوو، لای ھەستىار لە گەوھەر بە نرختر بوو. ھەستىار ددانە كەى لە قاوگە شقارتە يە كدا دانا بوو. قاوگە شقارتە كەى خستبوو ھەستىار بوو. زۆر جار قاوگە شقارتە كەى دەر دەرھىنا و تاوێك سەيرى دە كرد.

زۆرى نەبرد ددانى كى شادىش كەوتە لەقین. بۆ ئەو ھىچ ھونەر نەبوو ھەلكيشانى ددان. شاد ئازا بوو. ئەو يەكسەر بربارىدا كە لەكاتى نوستندا ددانە كەى دەر بھىنیت. شاد دەزوو يە كى ئەستوورى درىزى پىچا لە ددانە لەقە كە يەو. پىش ئەو يە بچىتە جىگەى نووستنە كە يەو، دەزوو كەى بەستبوو بە دەسكى دەرگای ژوورە كە يەو. سەر لەبەيانى رۆژى دواى باجى توبا ھاتبوو كورەكان خەبەر بكاتەو. كاتىك باجى توبا دەرگا كەى كردۆتەو دەزوو كەى راکىشاو، بەوجۆرە ددانە كەى شاد ھاتوو بە دەزوو كەو. لە ھەمووى سەيرتر ئەو بوو كە شاد خەبەرى بوو تەو پىش ئەو يە باجى توبا پى بختە ناو ژوورە كە يەو.

شتىكى زۆر سەير و سەمەر يە كە منداڵ ددان كەوتنى بەلاو زۆر گرنگە. رۆژى دواى شاد كە چوو بۆ قوتابخانە، ددانە كەى لە قاوگە شقارتە يە كدا دانا بوو. شاد و ھەستىار ددانە كانيان لە گەل يە كترىدا

بەرئورد دەکرد. ئەمەش بوو بە ھۆی ئەوھى شىئان ئىرەى بەوان
 بەرئىت، چونکە ئەو ددانى کەوتوو نەبوو. بەلام ئەو وتى:
 "بىرم چۆتەوھ ددانە کەوتووھ کەى سالى رابوردووم لە کوى داناوھ.
 ئەو ددانەم کە پار دەر مەینابوو. ئەو سالى کە دکتورى ددان بۆ
 يە کەمىن جار ھات بۆ گەرەدى."

شىئان زۆر گەرا بە شوين ددانە کەوتووھ کەيدا، کەچى ئەو کۆمەلىک
 شتتيرى دۆزىيەوھ. کە ئەو ھەر لە بىرى چووبوونەوھ. لە قاوخە
 شقارتەيە کدا چەند قاوغە فیشە کى تەفەنگ، فىقەيە کى شکاو،
 پىنج سەربازى قورقوشمى شکاو، کاترميرىکى شکاو، گلوپىکى
 دەستى شکاو، ھەروھە ددانە کەوتووھ کەشى کە ئەویش شکاوبوو.
 ھەر لەبەرئەوھى ددانە کەى شىئان شکاوبوو، بۆيە دکتورى ددان
 بۆيدەرەينابوو. شىئان سەيرى ھەموو شتە شکاوەکانى کرد و وتى:
 "شەرتە رۆژىک بىت ھەمووتان چاک بکەمەوھ، بەلى ھەر
 ھەمووتان، بىجگە لە ددانە شکاوە کەم."

شىئان ددانە شکاوە کەى خستە ناو قاوغە شقارتەيە کەوھ. سەر لە
 ئىوارە شىئان و شاد و ھەستىار دەھاتن و دەچوون و خەرەخرى قاوغە
 شقارتە کەى ناو دەستيان دەھات. کورەکان ئەوئەندە لوت بەرزبوون
 کە نەياندەويست وە کو جاران ياريمان لە گەلدا بکەن. من و ھانا و
 ھاوبەش خەرىکى خەتخەتيني خومان بووين و گويمان بەوان نەدەدا.

هانا وتی: "ئەوئەندە بۆزاربووم لە باسی ددان. دەلێی چەند ددانم لە دەمدا هەبە هەموویان پێکەوه دەربەینم."

کۆرەکان ماوێهەکی زۆر لە زوورەکەیی شقان و شادمانەوه. ئا لەوکاتەیی کە ئەوان هاتنە دەرەوه. ئێمە بە جوانی لە دەموچاویاندا دەمانبینی کە فێلێکیان لە ژێرسەردایە.

شقان بە هەستیاری و شادی وت: "ناییت هیچ بۆ کچەکان بگێرێنەوه. ناییت ئەوان بزانی ئێمە چیدەکەین."

شاد وتی: "نەخێر و نەخێر، وا باشە ئێمە بۆیان نەگێرێنەوه."

هەستیاری وتی: "هەرگیز شتی وا ناکەین."

ئێمەش خەریکبوو شەقمان دەبرد بۆ ئەوێ بزانی ئەوان خەریکی چین. بەلام من و هانا و هاوبەش خۆراگر بووین و خۆمان واپێشانەدا کە نەینێیەکیان بەلامانەوه گەنگ نییە. من وتم: "ئێستا نۆبەیی تۆیە هاوبەش."

ئێمە خەتخەتێنمان دەکرد و وامان پێشانەدا کە گوێ بەوان نادەین. شقان و شاد و هەستیاری دانشتبوون لە قەراغی جادەکە و سەیریان دەکردین. شاد بە شقانی وت:

"تۆ دلناییت لە شوێنێکی باشدا شار دوتەتەوه."

"خەمت نەبێت لە شوێنێکی وادا شار دومتەوه کەس نییە بتوانێت بیدۆزیتەوه."

ههستيار وتى:

”بهلى، ئه گينا كچه كان دهيدوزنهوه، ئه و كاته ئيمهش رپسه كه مان دهبيتتهوه به خورى.“

شفايش سهريكى بۇ لهقاند وه كو ئه وهى بليت تۇ راستده كهيت.
هانان به منى وت: ”سارا! نۇبهى تۇيه؟“

ئيمه خهتخهتيني خۇمان ده كرد، وا خۇمان پيشاندهدا كه گويمان له دهنگى پياوه داناكان نييه. كوره كان رويشتن، هاوبهش ئيشارهتيكى بۇ كردين و چپاندى به گويماندا:

”ههها! ئا لهويدا پياوه داناكانى ئاواييه كه مان يئكهوه دهرۇن“
هه موومان دامانه قاقاي يئكهنين.

شفا لايهكى كردهوه و وتى:

”چهند خۇشه ئيوه دلشاد ديارن. چهند خۇشه كهشتى گرنىگ له ئارادايه و ئيوه لىي يئتاگان. له بهر ئه م هۇيهيه بهزه ييم يئتاندا ديتتهوه.“

ئو كاته برپارماندا بزائين كوره كان چپان به دهسته وهيه. ئاخۇ ئه وه چى بيت ئه وان ئه وهنده خۇياني پيوه هه لده كيشتن. ههر چنده ئيمه له و برپاويه دابووين كه ئه مه شتيكتىرى هيچوپووچى دروستكراوى كوره كانه. به لام ئيمه ههر سووربووين له سه ر ئه وهى كه نهينيه كه يان ئاشكرا بكهين.

كۆرەكان چوون بۇ مېرگەكەكەمان و لەوى سوارى ئەسپەرەش
بوون، ئەسپەكەى مالى خۇمان. ئىمەش چوینە ژوورەكەى شقان
و شاد. دەگەرپاين و دەگەرپاين. بەلام دۆزینەوہى شتىك ئاسان
نەبوو كە خۇمان نەماندەزانى چىيە و رەنگى چۇنە. لە ھەمانكاتدا
ئىمە ھەر دەگەرپاين و كۆلمان نەدەدا. سەيرى ھەموو شوئىكىمانكرد،
چەكەجەكان، ژىر قەرەوئلەكە، رەفەكان، زۇپاى خشتى كاشىيەكە،
ھەموو شوئىكى گەرپاين، ھەتا ھەورەبانەكەش گەرپاين بەلام
ھەولدانەكەمان بى سوود بوو .

كاتىك كە ئىمە لە گەرمەى گەرپاندا بووين لە ھەورەبانەكەدا،
گويمان لە تەپەتەپ بوو، كۆرەكان بوون لە قادرمەكانەوہ دەھاتتە
سەرەوہ. وەى خودايە گيان كە پەلەمان بوو زوو خۇمان بشارینەوہ.
لە ھەورەبانەكە جلى زۆرى لىھەلواسرا بوو. چووينە ناو جەكانەوہ
تەواو بىدەنگبوين. شاد بە شقانى وت:

"با بىھىئىنە دەرەوہ و جارىكىترىش سەيرى بکەين."

شقان وتى:

"پىش ھەموو شتىك دەبىت بزائين كچەكان لە كوئىن."

"ئەوان لەوانەيە لە ژوورەكەى ھانا بن."

"ئەگەر ئەوان لەم نزيكانە بونايە ئىستا گويمان لە حيلكە حيلكيان
دەبوو."

ههستیار وتی:

لهوانهیه ئهوان ئیستا له مالی هانا و هاوبهش بن. ترست نهییت
بیهینه دهرهوه با بیینین.

ئیمهش وهک بت وهستا بوین نهماندهویرا بجولینهوه. من زۆر
دهترسام لهوهی که بپژمم، یاخود پییکهنم. لهوه دهچوو که شقان
رپک بهرهو رووی من بیت، منیش خهریک بوو له جیگهی خۆمدا
گیانم دهردهچوو. بهلام ئهو لهپر چهمییهوه و شتیکی ههلگرت. من
به تهواوهتی نهیبینی و نهمزانی چییه. هاوبهش پالکی به منهوه
ناو منیش پالیکم بهوهوه نایهوه. شقان وتی:

ئههی پیاوه داناکان به یهک دهنگ، سویند بخۆن. که ههرگیز
نهینییه کهمان بو کهس ئاشکرا نهکهین.

شاد وتی: بهلی باشه، بهلام چۆن سویند بخوین.

شاد ههمووشتیکی بهلاوه زهحمهت بوو، وهکو شقان نهبوو. ئهو
نهیده توانی وهکو شقان و ههستیار شت ههلبهستیت. شاد وتی:

ئیمه سویند دهخوین که شوینی شاردنهوه که بو کهس ئاشکرا نهکهین.
شقان وتی: سویند بخۆن که ههرگیز لای ئهوانیتر، پهرده له سه
ئه نهینییه کهمان لا نهدهن.

ئهوانیش سویندیان خوارد. خۆی ئهوانیتر مهبهستیان من و هانا و
هاوبهش بوو، من جاریکی تر پالیکمنا به هاوبهشهوه.

شاد و ههستیار سویندیان خوارد که ههرگیز رڼگا نه‌دهن ئه‌وانیتر
توخی شوینی نه‌ینییه که بکه‌ون. شقان پیی وتن:

”ئه‌گهر بیټ و ئه‌وانیتر په‌رده له سهر نه‌ینییه که‌مان لاده‌ن ئه‌وا
ههر چی هیژ و توانامان هه‌یه هه‌مووی به‌ فیرو ده‌چیت.“

ئوی... که‌من هه‌زمده‌کرد ئه‌و شتانه‌بینم، به‌لام کوره‌کان به‌رده‌میان
گرتبووم. له کوتایدا شقان شته‌که‌ی له شوینی خوی دانایه‌وه.

شوینه نه‌ینییه که ژیر ته‌خته له‌قه‌که‌ بوو. دوایش یه‌ک به‌دوای
یه‌کدا به‌ پیلیکانه‌کاندا چوونه‌خواره‌وه.

ئیمه‌ش ئالۆش که‌وته ناوگیانمانه‌وه، ههر که‌ گویمان له‌ ده‌رگای
هه‌وره‌بانه‌که‌ بوو درا به‌یه‌کدا، به‌ په‌له‌ ته‌خته له‌قه‌که‌مان لادا‌و له
ژیر ته‌خته‌که‌دا قاوغه‌ شقارته‌یه‌کی به‌تالمان دۆزیه‌وه. من ناسیمه‌وه،
دلنیا‌بووم که‌ قاوغه‌ شقارته‌که‌ی شقانی برام بوو. به‌ پیی گه‌وره‌ له
سه‌ری نوسرابوو که‌سه‌ دانا‌کان. هه‌روه‌ها وینه‌ی که‌لله‌سه‌ریکی
مردووی تیدا کیشرابوو.

هانا وتی: ”دلم شه‌قی برد، خیراکه‌ بیکه‌ره‌وه.“

منیش هه‌تا توانیم سه‌رم برده‌ پیشه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌ جوانی بیینم.
چیمان بینییټ باشه؟! سئ ددانی بچکۆلانه‌ی سپی، دوو ددانی
ساغ و دانه‌یه‌کی شکاو. له‌ پاکه‌تی پیاوه‌ دانا‌کاندا ههر ئه‌و سئ
ددانه‌ی تیدا بوو. هانا سه‌ری راوه‌شاند و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ وتی:

زۆر جار بە خەيالدا دیت، ئەم کورانه نەك تەختەيەك بەلكو
هەزار تەختەيان نووقسان بێت.

باجی توبا، ئیشكەرەكەمان، ئەشیاكانی لە دۆلابیكى كۇندا دانابوو.
دايكم پىي وتبوين نابیت بە هیچ جۆرىك نزیكى ئەو دۆلابە بكهوين.
بەلام باجی توبا زۆر دل نەرم و میهرەبان بوو. ئەو هەمیشە شتە
جوانەكانى خۆی پىنیشان دەداين. كراسى بوكىنى خۆی، كۆمەلىك
كارتى جوان كە گولیان تىدابوو، شو شەيەكى بۆن كە بۆنەكەى زۆر
خۆشبوو. بازنىك كە ئالتوونى تەواو نەبوو، تويزالىك ئالتوونى بەسەرەو
بوو، هەندىك شتتيريش خۇ من ئىستا هەموويانم نایەتەوە ياد.

سالى پىشوو كاتىك دكتورى ددان هات بۆ گەورەدى. تاقمىك
ددانى تازەى بۆ باجی توبا درووستکرد. دكتورەكە وتبووى لە ژياندا
تاقمى ددانى ناشيرىنى وەكو تاقمە كۆنەكەى باجی توبای نەبينووە.
ئەو بەستەزمانە خۆى جوان بوو، بەلام تاقمە ددانەكەى زۆر
ناشیرين بوو. باجی توبا تاقمە كۆنەكەى فرپنەدا. ئەو بەمنى وت
جاروبار لە پوژانى ئاسايدا ئەو تاقمە لە دەم دەكات. بە تايبەت ئەو
پوژانەى كە ئاووھەوا ناخۆشە. تاقمە تازەكەش هەلدەگریت بۆ
پوژانى هەينى يان كاتى ئاھەنگ.

باجی توبا دەيوت:

"تاقمە كۆنەكەم سەرو زیادە بۆ شیر دۆشین و ئالىك بە مانگادان."

به لām ئەو پاش ماوه یه ک تاقه تی چوو له تاقمه کۆنه که ی. چونکه تاقمه تازه که ی جوان لێده هات. باجی توبا چه زی له کاک زۆراب بوو، بۆیه ئەو له رۆژه ئاساییه کانیشدا ده یویست خۆی جوان بکات. تاقمه کۆنه که ی باجی توبا له چه کمه جه که ی سه ره وه ی دۆلابه که دابوو، خۆم ده مزانی له ویدا یه. هه ر که بینیم یه کسه ر بیرنکی چاکم بۆهات که بۆ هانا و هاوبه شم گیرایه وه.

"کچینه ده زانن چیده که ی. تاقمه کۆنه که ی باجی توبا ده خه ی نه ناو پاکه ته که وه. ئەگه ر بێتو کۆره کان وه کو خۆیان ده لێن هیزنکی نه ینی گه وه ره له دوو ددانی ساغ و دداننکی شکاو وه ربگرن، ناخۆ چ هیزنکی گه وه ره له تاقمه کۆنه که ی باجی توبا وه رده گرن؟" هانا و هاوبه ش پێشنیاره که ی منیان زۆر به دل بوو.

هانا وتی:

"ده مخۆش سارا گیان. ئەمه زۆر باشته ره له وه ی که ئیمه ددانه کانیا ن فرێده ی. ئەگه ر کۆران خه ریکی ئەم شته قۆرانه بن با پێشانیان بده ی که ئیمه بایه خ به بابه ته کانیا ن ناده ی."

به و شیوه یه تاقمی ددانه که ی باجی توباما ن خسته ناو پاکه تی جگه ره که و خستمانه وه شوینی خۆی. دوا یی چوینه ده ره وه بۆ له وه ی بزانی ن کۆره کان له کوین. ئەوان خه ریکی هه لماتین بوون. ئیمه ش له قه راغی جاده که دانیشتین سه یرمانده کردن. هانا پێی وتن:

تەرى پىاوه داناکان خەرىكى چىن، بەم ئىۋارە ۋەختە خەرىكى
هەلمەتتىن!

كۆرەكان ۋەلاميان نەداينەۋە. شقان دەستى پېرۋو لە هەلمەت و
منىش وتى: تەۋە بۇ شوئىنى نەئىنىيەكەتان، پېر ناكەن لە هەلمەت.
شقان ھەناسەيەكى قوۋلى ھەلكىشا. ئەۋەى رادەگەياند كە
ئەۋانتر گەمژەن و لە ھىچ تىناگەن. ھاۋبەش پالىكى بە شقانەۋە
ناو وتى: تەرى ئىۋە باسكى پىاوه داناکان بۇ ناكەن.

بەلام شقان پىى وتىن ئەۋە شتىكى ئەۋەندە سوۋك نىيە كە بۇ
كچانى بگىرپىنەۋە. نەئىنىيەكەيان پېر لەھىزى گەۋرە و خولقېنەر،
كە دەتۋانترىت موعجىزەى سەيرى پېھىنرېتەدى. لە شوئىنىكىدا
نەئىنىيەكەمان ھەشارداۋە، كە خۇشمان نازانين لە كۆيدايە، تەنھا
ئەۋ برا نەئىنىيە دەزانن، كە كارى پاراستى نەئىنىيەكەيان
پىسپىردراۋە. ئەگىنا ھىزە نەئىنىيەكانمان لە كىسەچن. ھانا بە
فېلبازىيەۋە پىى وتىن:

تەرى ئەۋ برادەرە نەئىنىيە، شقان و شاد و ھەستىار نىن.
شقان ھەپەسا و تۆزىك بىدەنگېۋو. من و ھانا و ھاۋبەش
ھەرسىكمان پىكەۋە دەستمانكرد بە قاقاي پىكەنن. شاد وتى:
"من لەۋ برۋايەدام، ئىۋە بۆيە پىدەكەنن بۇ ئەۋەى توۋرەمانبەكەن،
چۈنكە نازانن، چىمان لە قاۋغە شقارتەكەدا شاردۆتەۋە.

ھانا بە زەردەخەنەوہ وتی:

"بَیگومان ئیوہ پاکەتە کەتان لە دۆلابە کەتاندا شاردۆتەوہ."

شاد پێدە کەنی و دەیوت:

"ئا.. ئا..، لەوی شاردومانەتەوہ، برۆا بکەن لەویدا یە."

ھاوبەش وتی:

"لەوانە یە لە ژێر تەختە لەقە کە ی ھەورەبانە کەدا شاردبیتانەوہ."

شقان و شاد و ھەستیاری ھەرسیکیان بەنج بوون لە جیگە ی خۆیاندا.

پاش ماوہ یە ک ھەرسیکیان پیکەوہ وتیان:

"ئا.. ئا..، لەویدا شاردومانەتەوہ."

ئەوان بە ناوھینانی تەختە لەقە کە زۆر تیکچوون. یە کسەر وازیان

لە ھەلماتین ھینا. شقان بە شادی وت:

"وہرە با بچینە سەرەوہ و تۆزیک سەیری ھیلکە ی بالندە کانت بکەین."

ئەوان وایاندەزانی ئیمە برۆایان پێدە کەین کە ئەوان دەیانەوێت

بچن بۆ سەیر کردنی ھیلکە ی بالندە. ئیمە لەو سەرەوہ ھاتبوینەوہ

و تیگە یشتبووین کە ئەوان دەیانویست بچن بزانیان پاکەتە کە لە

شوینە نەھینیە کە ی ماوہ یان نا. شاد بەلایەوہ سەیر بوو بۆیە بە

حەپەساوی بە شقانی وت:

"سەیری ھیلکە ی بالندە ی چی؟ تۆ ھەزار جار ھیلکە ی بالندە کانت

بینیوہ."

شاد خۆی وابوو، درەنگ لە شت تێدەگەشت. بەلام شقان بە توورەبیەوه سەیریکرد و ئیشارەتێکی بۆ کرد. ئینجا شاد تێگەشت بابەتەکە چیه.

شاد وتی: "باشە! با بروین سەیری هێلکەى بەلندەکان بکەین." کۆرەکان چوون بەرپی خۆیانەوه. ئەوان لەسەرخۆ دەڕۆشتن بۆ ئەوهی ئیمە گومانیان لێنەکەین. ئیمە پەلەمانبوو خۆمان دەمانزانى ئەوان بۆ کۆی دەرۆن. بەراکردن چوون بۆ مالى هەستیار و بە دایکیمان وت دەمانەوێت کتییەک لە ژوورەکەى هەستیار بهێنین. بەراکردن بە پێلیکانەکاندا چوونە ژوورەکەى هەستیار. لە پەنجەرەى ژوورەکەیهوه چوونە سەر شوڤەبیەکە و لەوێهە خێرا گەڕاینەوه بۆ ژوورەکەى شقان و شاد. لەوێشەوه چوون بۆ هەورەبانەکە و لەناو جلەکاندا خۆمان شارەدەوه. ئیمە چاوەڕوان بووین چونکە دەمانزانى کە کۆرەکان هاکا هاتن بۆ هەورەبانەکە. زۆرى نەبرد گوتمان لە تەپەى پێى کۆرەکان بوو کە بە پێلیکانەکاندا سەردەکەوتن بۆ هەورەبانەکە.

شاد وتی: "تۆ بلێی کچەکان بە شوینەکەیان زانیییت؟ هاوبەش مەبەستى چى بوو کە وتی: "لەژێر تەختە لەقەکەى هەورەبانەکەدایە" یە کسەر شقان وەلامى شادى دایەوه:

"کۆرە هانا هەر لە خۆیهوه ئەو قسەى کرد، بەلام چاکتر وایە بۆ

دلنایای جیگهی نهینیه که مان بگوئینه وه بۆ شوئینیکیتەر.
شقان تهخته که ی لابرده، به لام ئیمه هیچمان نه ده بینی چونکه
کورپه کان بهرچاویان گرتبوین. ههستیار و شاد وتیان:
”دهمانه ویت ددانه کانی خۆمان بیینن.“

شقان وتی: ”ئهی پیاوه دانا کانی دی بچکۆل ده بێت نهینیه که مان
بیاریزین و نه هیلین ئه وانیتەر بیینن.“

تۆزیک بیده نگبوون. ئیمهش تیگه یشتین که شقان سه ری پاکه ته که ی
هه لدا وه ته وه و تاقمه که ی باجی توبای تیدا بینوه. هه رسیکمان
پیکه وه قیزاندمان و دامانه قاقای پیکه نین. دهایی به ته شه ره وه به
کورپه کانم وت:

”کورپه ئیستا ئیوه له تاقمی ددانه که ی باجی توبا، هیزیکی نهینی
وا وه رده گرن، که له جیهاندا وینه ی نیه.“

هاوبهش وتی: ”توو سه ری خۆت شقان گیان. هه ندیک
موعجیزه مان بۆ بنوینه.“

شقان تاقمه که ی باجی توبای فریدا و به توورپه ییه وه وتی:
”خوزگه خوا کچی درووستنه کردایه. چونکه ئه وان هه رچی خوشی
بیت له پیاوی تیکده ده ن.“

شقان رەشەولاخى سەردەمى كۆن مالىدە كات

من تەنھا بە دووشت، ئىرەيى بە ھانا و ھاوبەش دەبەم. يەكەميان
ئەوان باپىرەيان ھەيە و من نىمە. ھەرچەندە خۇي باپىرە دەلئىت
ئىمە چەند مندالئىكى كەمىن لە دى بچكۆل، ئەو ھەزدە كات بىت
بە بابىرى ھەموومان. بەلام ھاوبەش دەلئىت: "لەوانەيە وا بىت،
بەلام ئەو تەواو.. تەواو.. تەواو..، باپىرەي من و ھانايە."

كاتىكىش كە سەردەدەين لە باپىرە و رۆژنامەي بۇ دەخوئىنەو،
ھەموو جارئىك ھاوبەش لەسەر كۆشى باپىرە دادەنىشىت و ئەوئىش
پىي دەلئىت: "ھاوړى بچكۆلانەكەم."

من تىناگەم بۇچى باپىرە ئەو جىاوازييە دەكات لە نىوانماندا. خۇ ئەو
چاوى باش نابىنىت، ئىتر چۆن ئەو جىاوازييەمان لەگەلدا دەكات.
ھانا و ھاوبەش خۇ تووكان نىيە وەكو ئەو كچەي كە لە بەسەرھاتى
ئىنجىلدا باسكراو، ھىچ ھونەر نەبوو بۇ باوكە كوئىرەكە، كە كچەكانى
لە يەكتر جىاباكاتەو، چونكە يەكئىك لە كچەكان تووكى پئوہبوو
ئەوئىريان تووكى پئوہ نەبوو.

بە ھەر حال قەيدى نىيە، با باپىرە ئەم جىاوازييەمان لەگەلدا بكات،
چونكە ئەو پىاوئىكى دلنەرم و مېھربانە، من زۆرم خۇش دەوئىت.

ئەو زۆر دڭگەورە و بەستەزمانە. لە راستیدا ئەوەندە گرانگ نییە، با ئەو بانگی هانا و هاوبەش بکات بە "هاوری" بچکۆلانە کەم".

دووھەمین شتیش کە من بەھۆیەو ئیرەیم بە هانا و هاوبەش دەبرد، ئەو بوو ئەوان خاوەنی چەمی خۆیان بوون، کە بە تەنھا ھەر ھی خۆیان بوو. ھەر تۆزیک بەناو لەوەرگا پەرژینکراوە کەیاندا دەروێشتین دەگەشتینە چەمە کەیان. بە هاویناندا لەوێ خەریکی مەلە کردن بووین.

جاریکیان من و هاوبەش تێکچووین. ئەو پێی و تەم کە ئیتر بۆم نییە لە چەمە کە ی ئەواندا مەلە بکەم. بەلام دایکی هاوبەش بۆی باسکردم کە من بۆم ھەبە بە ویستی خۆم لە چەمە کەیاندا مەلە بکەم. لەبەرئەوێ لە یاسادا وا بریاری لە سەر دراو.

لەبەر ئەم یاسا جوانە بوو، هاوبەش نەیدەتوانی رینگام لێبگرێت کە لە چەمە کەیاندا مەلە نە کەم. ھەرچەندە من و هاوبەش بە دەگمەن دلمان زویر دەبوو لە یەکتەری، زۆربە ی کات برادەر بووین و پیکەو یاریمان دەکرد. ئەوبەری چەمە کە، ھەر شاخ و گردی بەرزبوو. شاخەکان بەلای منەو بەرز دیاربوون. ھەرچەندە شقان دەیوت ئەگەر بێتو من شاخی شاھۆ ببینم، ئەوا ھەرگیز ئەم گەردە بچوکانە ناوانانم شاخ. جار جار بە بەلەمە کە ی مالی هانا و هاوبەش دەروێشتین بۆ چەمە کە و لەوێ مەلەمان دەکرد.

شقان دەلىت ئەم شوپنە سەردەمى زوو دىيۈكى گەورەى تىدا
ژياوۋ. ئەو كاتى خۇى، ئەو ھەموو گرد و بەردە گەوررانەى لەناو
ئەو گوزەرەدا داناوۋ. ئەو كاتە دى بچكۆل نەبووۋە و كەشىش لەو
ناوچەيەدا نەژياوۋ.

من دلخۆشم كە ئەو سەردەمە من لەوى نەبووم. ئۆى خودايە گيان،
كە بەختمان ھەبووۋە كە يەكك دى بچكۆلى ئاۋەدانكردۆتەوۋە.
ئەگىنا ئىستا لە شوپىنىكى واخۇشدا خۆشمان رانەدەبوارد. شقان وتى:
ئىنجا چىيە ئەو كاتە لە ئەشكەوتىكى شاخى شنرويدا دەژيان.
يەك ئەشكەوتى تەواۋ جوانى لىيە، لە ژىر دوو بەردى ئىجگار
گەورەدايە.

ئىمە ھەر كاتىك بۇ سەيران دەچووين بۇ ئەوى، بەلەمە كەمان دەبەستەوۋە
بە سەنەوبەرىكەوۋە. دوايى ھەموومان بە شاخەكەدا سەردەكەوتىن.
خۇى ئاسان نىيە سەركەوتن بەسەر شاخدا. شاخەكە كونىكى تىدا
بوو كە ناومان نابوو كونى لوت. جىگەكە ئەۋەندە تەسكبوو، ھەر جارىك
بەویدا برۆىشتىنايە لوتمان بەركونەكە دەكەوت. دەبوايە ھەموو
جارىكىش بەویدا تىيەر بوويناىە، چونكە ئەو رىگا بارىكە، تەنھا رىگاي
رۆىشتىنبوو. پاش تۆزىك رىگايەكى بارىكى ترمان دەھاتەبەر. رىگاكە
ئەۋەندە تەسك بوو كە بە زەحمەت پىايدا دەرۆىشتىن. ترساناكتىن
شوپن بوو شوپىنىك بوو كە ناومان نابوو دەستى پىاويكى مردوو.

ئەگەر لەو ئۆيە بکە و تینایەتە خوارەو، ئەوا دەبووین بە دە پارچەو. دواى ئەو ەى کە بەو ەموو شوینە سەختانەدا تیدە پەرىن، ئینجا دەگەشتینە لوتکەى شاخە بەرزەکە. ئینجا لەو ئۆيە چارەکە کاتر مێرىک دەبوایە برۆشتینایە تا دەگەشتینە ئەشکەوتە کە. ئیمە ناوی ئەو ئەشکەوتەمان نابوو، ئەشکەوتى شەهین.

رۆژى یەک شەمە بوو، بریارماندا بچین بۆ سەیران. بە بەلەم چووینە ئەو بەرەو و نان و تفاقمان لەگەڵ خۆماندا برد، بە ماله وەشمان وتوو کە سەرانسەرى رۆژە کە لەو دەور و گوزمرەى چەمە کەدا دەبین. شقان بەلەمە کەى بە شوینە تاییەتیە کەى خۆى بە سنەوبەرە کەو بەستەو. ئیمە قسەمان لەسەر ئەو دەکرد ئایا کامیان خۆشترە، بە شاخدا سەربکەوین یاخود بەسەر داردا. ەموومان بەلامانەو خۆشتر بوو کە بە شاخدا سەربکەوین.

ئیمە شوینىکى تازەمان دۆزییەو ناومان نا "سکیردە ناوہو" ئەو ەش لەبەر ئەو ەى ەەر جارێک لە و ئۆيە برۆشتینایە دەبوایە سکمان بێردایەتە ناوہو. بەلێ، جیگە کە جیگە یە کى تازە نەبوو. ئیمە پێشتر چەند جارێک پێیدا ەلزنابووین، بەلام ئەوکاتانە ئەم ناوہمان لێنەنابوو. کاتێک کە پێم نایە سەر "دەستى پیاوى مردوو" بەدەنم تۆزىک کەوتە لەرزىن، چونکە زۆر سەرنجراکێشبوو. دایکەم ەەرگیز ئەو شوینەى نەدیوو، ئەگینا ئەو رێگای نە دەداى بەسەر شاخى

واسه خندا سه ربكه وين. شفاڻ سه یرئکی خواره وهی کرد و وتی:
 "کئ دهیه ویت خوی هه لبداته خواره وه، قاچ یا دهست بهرز بکاته وه."
 به خودای گه وره که سمان، نه قاچ، نه دهستان بهرز نه کرده وه.
 چونکه قاچ و دهستان پیویستبوو بو ئه وهی نه که وینه خواره وه. له
 کو تایدیدا گه یشتینه ئه شکه وتی شه هین. له ته نیشته ئه شکه وته که دا
 شوئییکی لیوو، که خۆر جوان دهیگرته وه. له ویدا سفره که مان راخست،
 برسیمانبوو چونکه خه لکی که ده چیت بو سه یران زوو برسی ده بیت.
 پیش هه موو شتیک هه موومان هه زمانده کرد یه کسه ر نان بخوین.
 ئیمه ناوساجی و شیر و شه ربته و نانه چه وره و کولیچه مان پیوو.
 هه ستیاریش شه ش کوبه ی له گه ل خویدا هی نابوو هه ریه که مان

كوبه يه كى بهرده كهوت. به لام ئيمه كوبه ي ساردمان بۇ نه ده خورا
له كاتيكدان ئه وه موو ناساجيه خوشه هه بوو.

هانا و هاوبهش له گهل خوياندا كيكيان هينابوو، هه زور خوش بوو
هه موومان ليمان خوارد، له كوتاييدا هه پارچه يه كى بچكوله له
كيكه كه مايه وه، شاد زور به چيزه وه ئه ويشى خوارد، چونكه ئه
زور هه زى له كييك بوو.

هه ستيار زور زو يربوو، چونكه كهس به لاي كوبه كانى ئه ودا نه
ده چوو. هانا به زه يى به هه ستياردا هاته وه بويه به شادى وت:

"ئه گه ر بيتو كوبه كانى هه ستيار بخويت، ئه ودا دوا پارچه كييك به
خه لات وه رده گريت."

شاد تیری خواردبوو، به لام ئەو به هەر حال نیشته سەر کوبه کان. چونکه زۆر هەزی لە خواردنی کێکی مائی هانا و هاوبەش بوو. یە کەم کوبە ی هەر لە چاو ترو کاندنیکدا قووتدا. دوو هەمیشی خوارد به لام تۆزیک لە سەرخۆ. هەناسە یەکی قوولی هەلکێشا کاتیک که دەستیکرد به سێهە میان. دوایی دەستیکرد به خواردنی چوارە میان، قەپیکی لیگرت و وتی "چارەیان دەچیتە خوارەوه" شقان وتی: "گەژە پیی ناوتریت چارەیان، پیی دەوتریت چوارە میان." شاد وتی: "وازمیلیینە، چوزانم، ئەوەندەم خواردووه لەوانە یە سکم شەقەریت."

ئێتر ئەو نەیتوانی کوبە یتر بخوات. هاناش پیوت: "قەیناکە، کێکە کەت هەلکەردووه." شاد وتی که ئێتر ئەو لە ژیانیدا هەرگیز جارێکیتر، کوبە ناخوات. دوایی چووینە ناو ئەشکەوتە کەوه. شقان وتی: "خەلکی سەر دەمی کۆن که لیترانە دا ژیاون. ئاخۆ ئەو قوربە سەرانە لە زستاندا، چەند سەرما یان بوو بیت."

ئەشکەوتە که درزی گەورە گەورە ی تێدا بوو. لە زستاندا بە فر بە ئاسانی دەهاتە ناوهوه. هانا هەزیکرد ئەو یارییە بکەین که ئێمە خەلکی سەر دەمی کۆنین. شقان بە لایەوه یارییەکی خوشبوو. شقان وتی:

”من و شاد و ههستیار دهچین بۆ راوی ره شه ولاخی سهردهمی کۆن و مالییان دهکهین. با سارا و هانا و هاوبهش له ئەشکهوته که خهریکی چیشته لێنان بن.”

بهلامهوه زۆر سهیر بوو. ههر یارییه کمان دهکرد، ئەوا ههموو کاتیکی کوره کان شتیکیان ههله بژارد که خوشتر بیت، بهلام ئیمه نا، رۆلی ئیمهش ئەوه بوو گسک بدهین و چیشته لیبینین و خواردن گهرم بکهینهوه. هانا وتی با گسکیکی له لقی گهلا دار دروستبکهین و ئەشکهوته که ی پێ گسک بدهین. به ههندیکی لقی جوانی سنهوبهر و چنار و شوپه یی ئەشکهوته که برازینینهوه. شقان وتی: ”چیتان دهوێت بیکهن، ههرچهنده منداڵانهش بیت. وهرن کورپینه، ئیمه دهییت راوی خۆمان بکهین.”

شاد زۆر تیربوو، جوله ی لێبرابوو، هیچ توانای راوکردنی ره شه ولاخی سهردهمی کۆنی نه بوو. شقان وتی:

”دهباشه بۆ خۆت له مالهوه بمینه رهوه، ئاگات له ژن و منداڵه کانت بیت. ئەوهی له ههمووی گرنگتره دهییت ههموومان به شتیکهوه خهریکبین.” هانا وهلامی دایهوه:

”ئا.. ئا..، با شادیش یارمه تیمان بدات.”

بهلام شادی برام زۆر تیربوو، له دهرهوهی ئەشکهوته که له سههر گیاکه راکشابوو. ئیمهش دهستمانکرد به گسکدانێ ئەشکهوته که و

رازاندنەوهی بە گول و نەمام و گەلا و لقەدار. زۆری پینەچوو،
شقان و هەستیاری بە قیزە و هاوار هاتنەوه بۆ ئەوهی گویمان لیان
بیت و بزانیان راوه که یان سەرکه وتو بووه. هانا وتی:

"من پیشتر قیزە ی شقانم گوێ لیبوو. بەلام قەت لە ژیاندا
قیزە ی وا گەورەم گوێ لینەبووه." شقان وتی:

"ئەم جۆرە قیزە یه، قیزە ی سەرده می کۆنه. لە سەرده می کۆندا بهو
جۆرە خەلک قیزاندویانه، کاتیک لە راوی رەشه ولاخ هاتونه توه بۆ
ماله وه."

ئەو شانی پێداکرد که چەند ترسناکه راوکردنی رەشه ولاخ. ئەو
باسی ئەوهی دهگیرایه وه که له ژیاندا چەند رەشه ولاخی کێوی
مالی کردوه و چەند دانە یتری لیکوشتوون. بەلام لەو هه موو
رەشه ولاخی که شقان گرتبوونی و کوشتبوونی، ئیمه به چاوی
خۆمان دانە یه کیشمان نه بینیبوو.

باران دهستیپێکرد. ئیمه ش له ناو ئەشکه وته که دانشتبوین و
ماله که شمان خوشبوو. بەلام ئاسمان تهواو رەش داگیرسابوو. باران
به خور دهباری ئیتر لهو برپایه دا نه بووین که ئاووههوا سەرانهری
رۆژه که خوشبکاته وه. له هه مووی خوشتر ئەوه بوو که خور له پستی
هه وه چروپره کانه وه ده رکه وت. ئیمه ش له ئەشکه وته که هاتینه
ده ره وه و سهیری چه مه که مانکرد. زۆری نه برد ئاووههوا گۆرا،

تیشکی خۆر به جوانی پهخش ببوووه به سهر بهرده کان و نهو شوینه شدا که ئیمه مه له مان تیدا ده کرد. شقان وتی:

”ده لاین چی، به به له م بچینه نهو بهر و له وی مه له بکه یین؟“

دوو رۆژ پیستر دایکم پئی وتین که نابیت له وی مه له بکه یین چونکه هیشتا کاتی مه له کردن نه هاتبوو. شقان وتی:

”ئا.. ئا.. دایکم راسته کات، نهو کاته ئاوه که ساردبوو. به لام ئیستا ئاوه که ساردنییه و کاتی مه له کردن هاتوو.“

به سهول لیدان چوینه نهو بهری دور گه که. جله کانمان داکه ند و به په له هه لماندانه سهر بهرده کان. پیشبرکیی نهو همانکرد کی زوو تر خوی بخاته ناو چه مه که وه. شاد بر دییه وه چونکه نهو کوبه کانی توژی که هه زمکردبوو. به لام خودایه گیان ناو ئاوه که سارد بوو. کاتیک که له ئاوه که دا هاتینه دهر وه، قوچه شین، سابرینه توره که ی مالی هانا و هاوبه شمان بینی. به هه ردوو شاخه ییج خواردوو کانییه وه له ناو دور گه که دا وه ستابوو. قوچه شین بوی نه بوو له له وه پرگا

په رژی نکراره که دا له گه ل سابرینه کانی

تردا بله وه ریت. چونکه نهو بازیده دا

به سهر په رژی نه کاند و قوچی ده دا

له م و له و. بویه له به هاراند

دوو ریانه خسته وه بو ئه م دور گه یه.

قۆچۈەشىن بە زەحمەتلىكى زۆرەۋە بەكىشەدە كرا بۇ دورگە كە.
 باۋكى ھەستىار و باۋكى ھانا و ھاۋبەش و ھەرۋەھا باۋكى من. بە
 ھەرسىكىانەۋە بە پەت قاج و دەستى قۆچۈەشىنيان دەبەستەۋە،
 دەيانخستە ناو بەلەمىكەۋە و لەم دورگەيە بەرەلەياندە كەرد.

ئىمە ھەموو ھەپەسابووين، كە لە ئاۋەكە ھاتىنە دەرەۋە،
 قۆچۈەشىن چاۋەرپىدە كەردىن. ئەو ۋەستابو زەق بۇي دەرۋانىن لە
 قەراخ ئاۋەكەۋە. ئىمە لە بىرمان چوۋبۋەۋە كە قۆچۈەشىنى توورە
 لە دورگە كە بوو. ھاۋبەش قىزاندى:

"ئاي باۋكە گيان چىبەكەين. خۇ ئىمە بىرمان نەبوو، ئەم بەلەي
 خوايە لىرەيە."

من لەو بىروايەدابووم كە قۆچۈەشىن زۇر رقى لە مروۇف ھەستايىت.
 چونكە ئەو بە بەرچاۋى مېيەكانىيەۋە بەسراۋەتەۋە بەرخەكانىش
 زەقزەق بۇيان رۋانىۋە و بە دىلكراۋى قۆچۈەشىن بەكىش كراۋە بۇ
 دورگە كە. ھەرۋەھا خۇشەنبوو بۇ قۆچۈەشىن چونكە ئەو تەنھا و

دووربوو لە بەرخەكانى.
 لەۋانەيە ھەر لەبەرئەمەبىت،
 قۆچۈەشىن لىمان توورەبوو.
 قۆچۈەشىن ۋادەردەكەۋت كە لە
 جاران توورەترە.

له پر سهري چه مانده وه و به غار هات به ره و پرومان، هه موو گياني
 قوچه شين ده له ييه وه. هه ستيار كه وت و هه ستايه وه و به تاو
 راي كرد. نهك هه ر ئه و به لكو هه موومان. شاد و هانا و هاوبه ش
 سهركه وتنه سهركه رديكي بهرز. من و هه ستياريش سهركه وتينه
 سهرداريك و شقان خوي شارده وه له ناو شه خه له كاندا. منيش
 هاوارم كرد له شقان:

"تو كه ئه وه نده ئازاي ره شه ولاخي سهرده مي كوڤ راوده كه يت.
 فهرموو ئه مه ئه رز و ئه وه گهز. قوچه شينمان بو راوبكه. ئه و له پالتا
 وه ستاوه." هانا و هاوبه ش هاواريان كرد:

"راسته كات شقان! فهرموو قوچه شينمان بو راوبكه."
 به لام شقان له پشتي شه خه له كه وه له ترساندا نوتقي له خوي
 بريوو. نه يده ويرا وه لاممان بداته وه، چونكه قوچه شين دهيزاني
 ئه و له كوڤدايه. قوچه شين توور به بوو، چونكه ماوه يهك قوچي
 نه وه شانديوو. ئه و له ژير داره كه دا به ديارمانه وه، وهك پاسه وان
 وه ستابوو. ئه و داره ي كه من و هه ستيار به سهريه وه بووين.
 جارجار له پر قوچه شين قوچي وايده وه شاندا، داره كه ته پووتوزي
 ليده بوه وه. كاتييك قوچه شين زاني كه ئه مه كه لكي نيه، چوو بو
 لاي بهرده كه كه شاد و هانا و هاوبه شي پيدا هه لزنابوو. ئه و له وي
 وه ستا، هه ريشي ده خواره وه و زهق زهق ده پرواني.

ھانا وتى:

"پېش بخۆرەو قۇچەشېنى تورە."

لە كۇتايىدا بىرمان لەو كەردەو چۆنچۇنى ئىمە لەوى خۇمان دەرباز
بكەين. قۇچەشېن لەو نە دەچو بىزار بووبىت لە پاسەوانى كەردنمان.

شاد وتى:

"ئاي بۇ كۈبەيەك، خۇزگە ئىستا يە كىك لە كۈبەكانى ھەستىارم
لەلا بوايە"

كاتىك كە شاد ناوى كۈبەي بىرد، ھەموومان ھەستمان بە بىرستى
كرد. ھانا ھاوارىكرد:

"شۋان نوستويت، بۇ دەنگت نىيە؟"

شۋان سەرى بەرز كەردەو و سەيرىكى دەوروبەرى خۇيىكرد. ئەو بە
دزىيەو وىستى بچىتە سەر ئەو بەردەي كە شاد و ھانا و ھاوبەشى
لە سەربوو. دەبوايە شۋان ھەرگىز ئەو ھەلەيەي نە كەدايە. قۇچەشېن
شۋانى يىنى و لە خۇشياندا ھەلبەزىيەو. وەك گۈللە بەرەو روى شۋان
چوو. شۋان رايىكرد و ئىمەش دەمانقىزان. زۇر ناخۇشبوو كە شۋان
دەخولايەو بە دەورى شەخەلەكەدا و قۇچەشېنىشى بە دواوہوو.
"راکە.. راکە.. ھاوبەش دەيقىزان.

شۋان بە دەم راکەردنەو ھاوارىدەكرد:

"ئابىنن چۆن رادەكەم."

شْئان قۆچىكى بەر كەوت و قىژەي لىھەستا، ھاوارە كەشى لە ھاواری
سەردەمى كۆن دەچوو. شْئان ھەستايەو و دەستى كردهو بە
راكردن.

قۆچوھ شىنىش بە دواي شْئانەو بوو. ئىمە ھەر ھاوارماندە كرد بە لام
بىسوود بوو.

لە دورگە كەدا كايەنىكى كۆنى لىبوو و نىوھى سەربانە كەي رپووخابوو،
ھەر بە چۆلى مابووھو و بە كاری ھىچ نەدەھات. لە بەختى شْئانى
برام دەرگای كايەنەكە كرابووھو، شْئانىش راپكرد بۆئەوى و
قۆچوھ شىنىش بە دوايەو بوو. منىش ئەو كاتە دەستمكرد بە گریان
و وتم:

”خودايە گيان شْئانى برام بپارىزىت. بەخودا قۆچوھ شىن شْئانى برام
دەكوژىت.”

ئەوھى راستى بىت، زۆرى نەبرد شْئانم بە سەربانى كايەنەكەو
بىنى. ئەو بازىكىدايە خوارەو و راپكرد بەرەو دەرگای كايەنەكە و
دەرگا كەي داخست لە قۆچوھ شىن. دوايى ھاواری لىكردىن:

”خۆ بە چاوى خۇتان بىنيتان، چۆن رەشەولاخى سەردەمى كۆنم
بۆ مالىكردن.”

ئەو كاتە من و ھەستىار وىرامان لە سنەوبەرەكە دابەزىنە خوارەو.
دوايى ھەموومان سەر كەوتىنە سەر سەربانى كايەنەكە و سەيرى

قۇچۇەشىنمانكرد. شاد تفيكى له قۇچۇەشىنكرد و وتى:
"عەمرت نەمىنىت، ناشيرين."

منيش وتم:

"هيوادارم بەرخەكەى من، خورى وه كو تۇ توورە دەرئەچىت."

دوايش ويستان برؤينهوه بۇ مالەوه. شقان وتى:

"هەمووتان بچنە ناو بەلەمەكەوه و چاوهرېم بكن. پېش ئەوهى
قۇچۇەشىن بزائيت بابەتەكە چييه، دەرپۇم دەرگاگەى لەسەر
دەكەمەوه و بە راكردن ديمەوه بۇ لاتان. هەرچەندە قۇچۇەشىن
سابرىنىكى تورە و گەمژەيه، بەلام خۇ ناييت دەرگای لە سەر
دابخەين و لە برساندا بمریت."

ئيمەش شقان چۇن ويستی وامانكرد، هەر وه كو جاران ئيمە
گويمان لە قسەى ئەو دەگرت. كاتيك كە بە سەول ليدان
دووركەوتينهوه لە دورگەكە، قۇچۇەشىن لە دوورەوه وهستابوو، وا
دەردەكەوت كە بە رۇيشتنمان خەمار بىت. شقان بە فيزيكەوه
پىي وتين:

"ئاتانەويت، رەشەولاخى تران بۇ راوبكەم."

ئيمە ئەو رۇژە نەمانويست شقان رەشەولاخىترمان بۇ راوبكات.
ئيمە برسى و ماندوبووين. دەمانويست زوو بگەينهوه مالەوه.

نیوهی هاوین

لهوانهیه هاوبهش راستبکات که دهلیت هاوین خوشترین وهرزی
سآله. من زور حهزده کهم برؤم بؤ قوتابخانه.

کاتیک که ماموستا خواحافیزیمان لیدهکات، پشووی هاوینمان
دهست پیدهکات و منیش دلم پردهبیت له گریان و فرمیسک به
چاومدا دیته خوارهوه.

چونکه ئیتر به دریژایی سی مانگ ماموستا کهم نابینم. بهلام پاش
چهند رۆژیک قوتابخانهم بیردهچیتهوه و دلم رۆژ به رۆژ خوشتر
دهبیت. چونکه ههرچۆنیک بیت له پشووی هاوین خوشتر نییه.

یه کهمین ئیوارهی پشوودانمان پیشهمانه برۆین بؤ چهمه کهی
مالی هانا و هاوبهش و لهوی ماسی بگرین. هیچ شتیک نییه
بهلامانهوه ئهوهندهی ماسیگرتن خوش بیت.

ئیمه ههموو مان ته په دۆر و فولاپ و تهلی راوه ماسیمان له گهل
خوماندا بردبوو بؤ چهمه که. ئه مانه مان پیشت له دوکانه کهی مامه شیخ
کریوو. شهش تووله نه مامی باریکمان پیوو. بههوی ئه مامه
باریکانهوه ده مانتوانی قوولا په که دوورتر ههلبدهین بؤ ناو چهمه که.
شقان ناوی ئه م ئیوارهیهی نابوو ئیوارهی ماسیگرتن.

له دهوور بهری چهمه که دا گردیکی مامناوهندی لیوو. گرده که

نه بهرزبوو نه نرم. ئیمه هه‌میشه له‌وێ تا دره‌نگ ده‌ماینه‌وه. ئه‌و شویننه‌ خۆی ناوی دورگه‌ی ماسیه سووره بوو. هاوبه‌ش ده‌لیت ئه‌مه هه‌رناوه‌که‌ی وایه، ئه‌گینا به‌ ده‌گه‌من ماسیه سووره‌ی تیدا راوده‌کریت. به‌هه‌رحال شاد ماسیه‌کی گه‌وره‌ی گرت و هاناش دوو ماسی بچکۆلانه.

که گه‌راینه‌وه ماله‌وه، من و هاوبه‌ش له‌ سه‌ر پێیلیکانه‌ی موبه‌قه‌که‌مان دانشتبووین و جیگازی می‌شووله‌کانمان ده‌ژمارد. من چوارده می‌شووله‌دابووێ به‌ قاچی راستمه‌وه و پینج می‌شووله به‌ قاچی چه‌پمه‌وه. هاوبه‌شیش به‌ هه‌ر قاچیکیه‌وه نو جیگازی می‌شووله‌ی پێوه بوو. ئه‌م جیگازی می‌شوولانه، ده‌کرا بکرایه به‌ پرسیاریکی ماتماتیک. هاوبه‌ش وتی:

“با ئه‌مه بنوسینه‌وه بۆ مامۆستا که‌مان. ئه‌گه‌ر هاتوو سارا چوارده جیگازی می‌شووله به‌ قاچیکیه‌وه و پینج به‌وێتریانه‌وه بوو، هه‌روه‌ها هاوبه‌شیش نو جیگازی می‌شووله به‌ قاچی راست و نوێ تریش به‌ قاچی چه‌پیه‌وه بوو، ئایا به‌ هه‌ردوکیانه‌وه چه‌ند جیگازی می‌شووله‌یان پێوه‌یه؟”

به‌لام له‌ پر هاته‌وه بیرمان که ئیمه‌ خه‌ریکی کاریکی گه‌ژانه‌ بووین. له‌ پشووی هاوینماندا خه‌ریکی ماتماتیک بووین. ئیتر له‌ دوایدا هه‌ر جیگازی می‌شووله‌کانمان ده‌خوراند هه‌تا کاتی نوستمان هات.

من ئیستا ئەو ئاھەنگە خوشەتان بۆ دەگیرمەوہ کہ دانشتوانی
ئاوایی سالانہ دەیگیرن بە بۆنہی نیوہی ھاوینہوہ.

ئیمہ کۆلہ کە یەکی دارمان ھەبوو کہ لە میرگە کە ی مالی ھەستیار
دامانناوو. ھەموو سالیکی ئیمہ ئەو کۆلہ کە یەمان دەھینا و بە گول
و گەلا دەمانرازاندهوہ. پیش ھەموو شتیک سواری عەرەبانہی
پووشە کەمان بووین، ماوہیەکی زۆر لە دارستاندا خەریکی کردنہوہی
گەلا ی سەوز و لقی نەمامی ناسک بووین. باوکم عەرەبانہ کە ی
لیدەخوری. تەنانت نازە بچکۆلە شمان لە گەلا بوو. ئەو ھەر
پیندە کەنی و دلخۆش دیار بوو، ھەستیار نەمامیکی دابووہ دەستی
نازە، ئەویش ھەر خەریکی راوہشاندنێ نەمامە کە بوو. جاروبار
ھەستیار گۆرانی بۆ نازە دەوت:

“نازە نازە چارە کە پیازە، نازە عەیارە و کەمیک بە نازە”

ئەوہی راستی بیٹ ھەموومان گۆرانیمان وت. ھەتا باجی توباش
کہ گەلا ی لە گەلماندا کۆدە کردەوہ، ئەویش تۆزیک گۆرانی بۆ وتین.
بەلام شقان گۆرانی وتنی لیتیکدا ی ئەو لە جیات ی ئەوہی بلیت:
“ئەوا ھاوینە و خۆر ھەلھاتووہ و گول و گولزارە”

شقان دەیوت:

“ئەوا ھاوینە و خوشی و سەفایە تە پالە ی مانگا پر لەوہرگایە.”
ھەرچەندە شقان راستیدە کرد، لەوہرگاکە ی مالی ھانا و ھاوبەش

پریوو له ته پاله. بهس پیوستی بهوه نه ده کرد شقان گورانی
به سهر ته پاله دا بلنی و زه و قمان لیتیکبات.

کاتیک که گه راینه وه بۆ ئاوايه که مان. من و باجی توبا رپوشتین
سهر و چه پکیک گولی زور جوانمان چنی له نزیکي ئه و جیگه یه وه،
که کارگهی دروستکردنی ته خته ی لیوو. دوا یی چووین بۆ
میرگه که ی مالی هانا و هاوبه ش. له وی کاک زوراب و قاله مان
بینی، ئه وان به گول و گه لا خهریکی رازنده وه ی کۆله که که بوون.
ئیمه ش که وتینه یارمه تیدانیان. که ته واو بووین هه موو پیکه وه
کۆله که که مان به رز کرده وه و خستمانه ناو ئه و چاله تاییه تییه وه که
پیشتر بوی هه لکه ندرابوو. زوری نه برد هه موومان به ده وری
کۆله که رازه وه که دا هه لپه رکیمان دامه زراند و ماوه یه کی زور خهریکی
هه لپه رکئی و گورانی وتن بووین. باوکی هاوبه ش مۆسیقایه کی
هه لپه رکئی بۆ لیداین له گه ل چهند گورانییه کی خۆشدا.

یجگه له باپیره و نازه هه موومان خهریکی هه لپه رکئی بووین.
باپیره له سهر کورسییه ک دانیشتبوو گوئی لیده گرتین و نازه شی له
کۆشدا بوو. زوری پینه چوو نازه ده ستیکرد به راکیشانی ریشی
باپیره. کاتیک باوکی نازه ئه مه ی بین یه کسه ر هات و نازه ی
خسته سهر قه لا دۆشکانی. به و جوړه نازه ش به شداربوو له هه لپه رکئی
کردنه که دا.

باپیره‌ی به‌سته‌زمان نه‌یده‌توانی هه‌لپه‌رکێ بکات، من له‌و بر‌وايه‌دا
نه‌بووم ئه‌و بۆئهمه‌ زویر بوو بیّت. ئه‌و به‌ ته‌نها ده‌یوت:

”هه‌هۆیا، زه‌مانیکه‌ هه‌لپه‌رکیم نه‌کردوه‌!”

دوا‌یی له‌ می‌رگه‌که‌دا هه‌موومان دانیش‌تین له‌ ده‌وری سفره‌یه‌کی
گه‌وره‌ که‌ هه‌موو خواردنێکی خۆشی له‌سه‌ر بوو، که‌ دایکم و دایکی
هه‌ستیار و دایکی هانا و هاوبه‌ش ئاماده‌یان‌کردبوو. باپیره‌ش سی
پیا‌له‌ چای خواردوه‌، ئه‌و زۆر چه‌زی له‌ چا خواردنه‌وه‌ بوو. گو‌ی‌مان
لی‌بوو هه‌موو جارێک باپیره‌ ده‌یوت:

”چا پ‌ن‌وی‌ستیه‌، بی‌ چا ئ‌یداره‌ ناکه‌م.”

من هه‌چ چه‌زم له‌ چا نییه‌. به‌لام کاتی‌ک چایه‌که‌ له‌ناو ئه‌و
سه‌وزه‌گیا جوانه‌ لی‌ده‌نرێت تامی‌کی زۆر خۆش‌تری هه‌یه‌، له‌و چایه‌ی
که‌ له‌ماله‌وه‌ لی‌ده‌نرێت. ئه‌و کاته‌ی که‌ ئیمه‌ خه‌ریکی چا خواردنه‌وه‌
بووین، بولبولێک نی‌شته‌وه‌ به‌ لقه‌ دارێکه‌وه‌، ماوه‌یه‌کی زۆر به‌
ده‌نگی‌کی خۆش خه‌ریکی خو‌یندن بوو.

یاریمان‌کرد هه‌موو جو‌ره‌ یارییه‌ک. له‌ هه‌مووی خۆش‌تر ئه‌وه‌ بوو که‌
دایک و باوکه‌کان به‌شداربوون له‌ یارییه‌کاندا. خۆی له‌وانه‌یه‌
ئه‌وه‌نده‌ خۆش نه‌بی‌ت، ئه‌گه‌ر بی‌ت و ئه‌وان هه‌موو رۆژێک یاریمان
له‌گه‌لدا بکه‌ن. به‌لام ئیستا که‌ جه‌ژنی تی‌په‌ر‌بوونی نی‌وه‌ی هاوینه‌
ئه‌وان ده‌توانن یاریمان له‌گه‌ل بکه‌ن. بازه‌ به‌ ده‌ورماندا را‌یده‌کرد و

دەۋەرى. من لەو بىرۋايەدام كە ئەۋىش خۇشى بەسەربىدئەت لە
چەژنى تىپەربوونى نىۋەى ھاۋىندا.

ئەو شەۋە بۇمان ھەبۋو، كەى بمانەۋىت بىنوۋىن. باجى توبا وتى،
ئەگەر بىت و يەككىك نۆ جار بەسەر پەرژىندا باز بدات و ھەرۋەھا
نۆ گۈلى جىاۋازىش بچنىت و بىانخاتە ژىر سەرىنەكەيەۋە. ئەۋا
شەۋ خەۋ بەۋ كەسەۋە دەبىنىت، كە لە داھاتودا دەبىتە ھاۋسەرى.
من و ھانا و ھاۋبەش بەلامانەۋە زۆر خۇشبوو كە بازىدەين بەسەر
پەرژىنەكاندا. ھەرچەندە ئىمە بىرىارى خۇمان دابوو شوو بەكى
بكەين. من دەبىت شوو بكم بە ھەستىار. ھانا و ھاۋبەش
شووبكەن بە شقان و شاد. شقان بە ھاناي وت:

دەتەۋىت بازىدەيت بەسەر نۆ پەرژىندا. بەلى، بازى خۇت بدە،
بەلام توخودا لەجىاتى من خەۋ بە يەككىكى ترەۋە بىينە. نەك
لەبەرئەۋەى من بىروام بەم قسە پىروپوچانە نىيە، بەلام زۆر دەترسم
ۋا دەرېچىت.

باجى توبا پىي وتىن لە كاتى بازدان و گۈل كۆكردنەۋەدا نايىت بە
ھىچ جۆرىك پىيكەنن، يان قسە بكەين. شقان وتى:
بەقسەم بكەن ھەر لە ئىستائەۋەز لە چىنىنى گۈل و بازدان بھىنن.

منىش وتم:

باشە بۇچى؟

له بهر ئه وهی که ئیوه دوو ده قیقه ناتوانن بیده نگین و حیلکه حیلک نه کهن.

ئیمه گویمان نه دایه قسهی کوره کان، یه که مجار له په رژینه کانی مالی هه ستیاره وه ده ستمان پیکرد. له ویوه چوینه ئه وه دارستانه ی که له پشتی مالی ئه وان ه وه بوو.

ئای که دارستان تر سناکه، به تایهت کاتیک که تاریکه. هه رچه نده ته واو تاریک نه بوو به لام به هه ر حال روونا کیش نه بوو. دارستانه که زور بیده نگ و سامناک بوو هه تا کو بالنده کانیش وازیان له خویندن هینابوو. بونیکی زور خوش دههات له گه لای دار و گوله کان. دوا ی ئه وهی که یه که م بازماندا سه رو گولمان چنی.

شتیک که من لی تینه ده گه یستم، نه مده زانی بو ئه وه نده پیکه نینم دههات. ئه مهش هه ر له بهر ئه وه بوو که ده مزانی نابیت پیکه نم.

هه‌ر که بازماندا به‌سه‌ر یه که‌مین په‌رژیندا پێکه‌نین له‌ گیانمدا ده‌ستی پێک‌رد.

کورہ کان ہاتن بو لامان تاوہ کو بمانخنہ پیکہنین. شاد بہ
ہاویہ شی وت:

“ئاگاڭ لە خۆتېيت، پى نەخەيتە ناو تە پالە كانه وه.”
هاوبەش، وه لامدابه وه:

هاوبهش وه لامیدایه وه:

”قسهی هیچ کوا ئیره ته پاله‌ی لییه.“

دوایی هاوبه‌ش هاته‌وه بیرى، که ئه‌و ده‌بوايه قسه‌ی نه‌کردایه، من و هاناش خۆمان پیرانه‌گیرا ده‌ستم‌ان‌کرد به‌ پیکه‌نین.

شقان وتی:

‘حهی.. حهی..، خو ئیوه بوټان نییه قسه بکهن و پښیکه نن!’

ئېمەش خرابتر يېكەنین. كۆرەكان بە دەورماندا رايانده كۆرد. جاروبار قۇيان رادە كېشايىن و نوقورچيان لېدە گرتېن. ئەمەش ھەر لەبەرئەوھ بوو كە بمانخەنە يېكەنین. شۇان وتى:

٢٠٠٠

هه رچه نده ئه م وشه یه ی شقان هیج مانایه کی نه بوو. که چی من و هانا و هاوبهش خومان پیرانه گیرا و دامانه قاقای پیکه نین. من دهسته سرنکم گرتبوو به ده ممه وه بۆئه وه ی پیکه نینه که م ده رنه چیت، که چی دهنگی پیکه نینه که م چاکتر ده هات.

کاتیک که گه یشتینه نۆهه مین په رژین، پیکه نینه که مان وهستا،
 ئه و کاته تنها تووره بووین، چونکه کوره کان خه ونه که یان
 لیتیکداین.

شه و هات و منیش نو گوله کهم خسته ژیر سهرینه که مه وه. به لام
 ئه و شه وه خه وم به که سه وه نه بینى که ده بیته هاوسه رم. من زور
 دلنایام بویه من خه وم به و که سه وه نه بینیه که ده بیته هاوسه رم،
 چونکه کوره کان میان هینایه پیکه نین. هه رچونیک بیت، هه ستیار
 بیه ویت و نه یه ویت ده بیت له داها توودا بیته میردی من.

گِیلاس فروشتن

له ئاوابیه که ماندا دار گِیلاسی زۆری لَیه. له باخچه که ی مَالی ئیمه و هانا و هاوبه شدا چهند داریکی گِیلاسی تَیدایه. تهنه له باخچه که ی مَالی ههستیارد، دار گِیلاسی لَینیه. دار گِیلاسه کانی مَالی هانا و هاوبه ش گِیلاس ده گرن، به لَام گِیلاسه کان هه تا بَلّی وردن. مَالی ههستیارد داره رَمییه کی جوانیان هه بوو له گه ل دوو داره لۆزه دا، که هه لۆزه ی بچوکی زهردی خوشیان ده گرت. له لای په نجه ره که ی بایره ی شه وه داره هنجیریکی گه وره ی لیبوو. لقه کانی شۆرپیوونه وه بۆ سه ر زه وییه که. سالانه ش به ریکی بیسنووری ده گرت. بایره ده یوت هه ر چه نده هه نجیرمان بویت ده توانین لیبیکه ی نه وه. به لَام نابیت هه نجیر له لقه نزمه کان لیبیکه ی نه وه. چونکه نه وه لقه نزمانه بۆ نازه دانراون. بایره هه زیده کرد نازه به دهستی خۆی هه نجیر لیبیکاته وه، هه رچه نده مندالیش بیت. ئیمه هه نجیرمان له لقه کانی نازه نه ده کرده وه. چونکه خۆمان ده توانین سه ربکه وین به داره هنجیره که دا و هه نجیر لیبیکه ی نه وه.

ئه مسال دار گِیلاسه کانمان گِیلاسیکی ئیجگار زۆری گرتوو. ئیمه سه رده که وتینه سه ر دار گِیلاسه که و به دلی خۆمان تاکو تیر ده بووین گِیلاسمان ده خوارد.

جاری وا هه‌بوو ئه‌وه‌نده گیلایمان ده‌خوارد که تووشی سک ئیشه ده‌بووین.

ئیمه سال نییه تووشی سک ئیشه نه‌بین، به‌تایه‌ت ئه‌و کاته‌ی که گیلای پنده‌گات. به‌لام که گیلای ته‌واو بوو سک ئیشه‌مان تووش نابیت تا ئه‌و کاته‌ی هه‌لوژه‌ی مالی هه‌ستیار پنده‌گات. من و شقان و شاد هه‌ریه‌که‌مان دار گیلای خۆمانمان هه‌بوو، که به‌ته‌واوه‌تی هه‌ر هی خۆمان بوو.

دار گیلایسه‌که‌ی من زۆر گه‌وره نه‌بوو، به‌لام سالانه گیلایسیکی ره‌شی خۆشی به‌تامی ده‌گرت. ئه‌مسال هه‌ر زیاد له‌ پنیوست گیلای گرتبوو، هه‌روه‌ها دار گیلایسه‌کانی شقان و شادیش. دایکم هه‌موو سالیک گیلای وشک ده‌کرده‌وه. ئه‌و گیلای له‌سه‌ر سینیه‌ک داده‌نا و ده‌یخسته ناو فرنه‌که‌مانه‌وه و به‌و جۆره گیلایسه‌کانی وشک ده‌کرده‌وه. دایکم دوایی گیلایسه‌ وشکراوه‌که‌ی هه‌لده‌گرت بۆ زستان و شۆربای گیلای بۆ لیده‌ناین.

شقان رۆژیکیان ویستی تۆزیک گیلای وشک‌کاته‌وه. سینیه‌ک گیلای خسته ناو فرنه‌که‌وه. دوایی چوو خۆی بشوات و سینیه‌که‌ی بیرچوو له‌ فرنه‌که‌دا. دوایی که شقان سینیه گیلایسه‌که‌ی هینابووه ده‌روه‌وه. له‌جیاتی گیلای وشکراوه، کۆمه‌لیک شتی خری وردی سووتاو له‌ سه‌ر سینیه‌که‌ بوون.

دایکم به شقانی وت:

"رؤله چۆن گیلّاس به ووجۆره وشک ده کرّیته وه."

ئیمه ئه وهنده گیلّاس به داره کانمانه وه بوو. هه رگیز خوومان
نه مانده توانی هه مووی بخوین.

هه رچهنده هانا و هاوبهش و هه ستیار یارمه تیان ده داین له
خواردنیاندا. ئیواره که له لای باپیره بووین و رۆژنامه مان بۆ
ده خوینده وه. له رۆژنامه کهدا باس کرابوو، له پایتهخت نرخى
کیلویه ک گیلّاس سه د فلسه. شقان خه فه تی زۆریخوارد که
دارگیلاسه کانمان له پایتهخت نه بوون.

شقان وتی:

"ئه وکاته من له سوچی کۆلانیکی پایتهختدا ده وه ستام و گیلّاسم
ده فروشت، وازم نه ده هینا، هه تا وه کو پادشا ده وله مه ند ده بووم."

شقان بیرى له وه ده کرده وه ئه گه ر بهاتایه دارگیلاسه کانمان له
پایتهخت بوایه ئه و ئه و پاره یه کی باشی ده ستده که وت.

به لئى، پاره یه کی زۆر. شقان خه ریک بوو ئه بله ق ده بوو که بیرى
له وه هه موو پاره زۆره ده کرده وه که له کیسی چوو بوو.

هاناش وتی:

"ئه گه ر ئیمهش چه مه که مان له بیاباندا بوایه، ئه و لیتریک ئاومان
ده فروشت به سه د فلس."

ھانا بۆيە وايوت، بۇ ئەوۋى شقان توورە بکات. بەلام من بە دوورم
نە دەزانی کە شەو داھات شقان لەسەر جیگە کەى تا درەنگ بیر
لە گیللاس فروشتن و پایتەخت بکاتەوہ. ئەو لە ھەر کیلویەک
گیلاس سەد فلسى دەستدە کەوت، ئەگەر خۆى و دارگیلاسەکانى
لە پایتەخت بوونایە.

رۆزى دواى شقان پىى وتین با گیللاس بفروشین. ئەو دەویست
ئیمە بچووینایە بۇ شەقامە کەى ئەودیوى گەرەدى و گیللاسەکانمان
لەوى بفروشتایە. ئەو شەقامە بە ھاویناندا ئۆتۆمبیلی زۆرى لە سەر
بوو.

شقان پىى وتین:

"بە دلنایى ئەو رېگایە ئۆتۆمبیلی پایتەختیشى پىدا تىپەر دەبیت."
من و شادیش وتمان ئیمەش گیللاس دەفروشین. لە ناو خۇماندا
دوکانیکمان کردەوہ و ناومان نا "دوکانى گیللاسى دى بچکۆل."
ھانا و ھاوبەش و ھەستیاریش بەشدار بوون. ھەرچەندە ئەوان
گیلاسیان نەبوو، بەلام ئەوان گیللاسیان کۆدە کردەوہ بەیانى زوو،
کاتریمیر پینج ھەستاین. دەستمانکرد بە لیکردنەوہى گیللاس.

له ده‌ورو به‌ری کاتژمیر هه‌شتدا چهند زه‌میله‌یه‌کمان پرکرد. تیر
 نانی به‌یانیمان خوارد. دوایی ملی ریگامان گرت بۆ گه‌وره‌دی.
 له‌وی چووین بۆ دوکانه‌که‌ی مامه‌شیخ ده‌سته‌یه‌ک زه‌رفی
 کاغه‌زمان ک‌ری به‌ بیست فلس. ره‌نگی زه‌رفه‌کان قاوه‌یی بوون.
 بیست فلسه‌که‌مان پ‌یشت‌ر له‌ ده‌خ‌یله‌که‌ی شاد به‌ قه‌رز ده‌ره‌ینا بوو.
 مامه‌شیخ به‌ سه‌رسورمانه‌وه‌ لیپ‌رسین.

“ئه‌ری ئه‌و هه‌موو زه‌رفانه‌تان بۆ چیه‌.”

شقان وه‌لامی دایه‌وه‌:

“بۆ گ‌یلاس فروشت‌مانه‌.”

ئ‌یمه‌ زه‌میله‌ پرگ‌یلاسه‌کانمان له‌ دالانی دوکانه‌که‌ی مامه‌شیخ
 دانابوو، هه‌ستیار پاسه‌وان بوو به‌ دیاریانه‌وه‌.

“ئافەرىن مىندالېنە، مىن ھەزم لە گىلاسە و دەمەوئىت دوو كىلوئان لىيكرىم”

شقان چوۋە دەرەۋە و زەمىلەيەك گىلاسى لە گەل خۆى ھىنايە ژوورەۋە، مامەشئىخىش دوو كىلوئى لىكىشا و سەد فىلسى داينى. مامەشئىخ پىشى وتىن لە دەقەرەكەماندا نرخی كىلوئەك گىلاس پەنجە فىلسە. ئىنجا ئىمەش بىرپارماندا كىلوئەك گىلاس بە پەنجە فىلس بفرۇشىن.

شاد بىست فىلسەكەى خۆى ۋەرگرتەۋە كە لە دەخىلەكەى بە قەرر دەرمانھىناۋو. ھەشتا فىلسىشمان بۇ مايەۋ مامەشئىخ دەعوەتى نوقلى ترشوشىرىنى كردين. كاتىك كە ھەستىار ئىمەى بىنى نوقولمان ۋەرگرت ۋەكو ئەۋەى ئاگر لە لەشىدا بىت بە فرەكە خۆى گەياندە مامەشئىخ. ھەستىار نوقلەكەى ۋەرگرت و چۆن ھات بەۋ شىۋەيە گەرايەۋە بۇ جىگەكەى خۆى. ئىمەش زۆر سوپاسى مامەشئىخمانكرد و رۇشىتىن. كە چوۋىنە دەرەۋە ھەستىار ئەۋ گىلاسانەى كۆكردبەۋە كە لە زەمىلەكانەۋە كەۋتبوۋنە خوارەۋە. شقان بە توۋرەبىيەۋە ھاۋارىكرد بەسەر ھەستىاردا:

“ئەۋە خەرىيىكى چىت؟”

“گىلاسەكان كۆدەكەمەۋە.”

شەقامەكە زۆر دوور نەبوو لە گەۋرەدېۋە. لە پايز و زستاندا ئۆتۆمۇبىل

كەم بەو شەقامەدا تېدەپەرى و زۆربەى ئۆتۈمۈيىلەكانىش
 ئۆتۈمۈيىلى باربوون. بەلام لە ھاویندا ئۆتۈمۈيىلى زۆر بە
 شەقامەكەدا دەھاتن و دەچوون. خەلكى شار دەھاتن بۇ سەيرى
 دیمەنە جوانەكانى لادىكەمان. ئەو دیمەنە جوانانەى كە بەلاى
 ئیمەوہ ئاسایى بوون. شقان وتى:

“ئەوان بۆيە دىن بۇ ئیرە، حەزىان لىيە ئازەلى كىوى و دیمەنى
 جوانى سروشت بىینن.”

ئیمە لە سەر پارچەيەك تەختەى گەورە نووسیپوومان “گىلاس بۇ
 فروشتن.”

ھەر كاتىك ئۆتۈمۈيىلىك بە شەقامەكەدا تىپەربوايە تەختەكەمان
 بەرز دەكرەوہ و راماندەوہشاند.

بەلام ئۆتۆمبىلەكان ھەرخىرا بە لاماندا دەرۋىشتىن ھىچيان نە دەوۋەستان. شقان وتى لەوانەيە ئەوانەى كە سەيارە لىدەخوپن وا بزائن كە لە سەر تەختەكە نووسراوہ "لەسەرخۆ لىخوپن" ياخود شتىكىتر لەم بابەتە. شقان راستىدەكرد، ھەر لەبەر ئەم ھۆيەش بوو كە ئۆتۆمبىلەكان دەگەيشتنە ئاستى ئىمە پىيان خىراتردەنا بە بەنزىندا.

بەلام شاد ئەمەى بەلاوہ خوشتربوو لە گىلاس فروشتىن. كاتىك ئۆتۆمبىلەكان بە خىرايى بە شەقامەكەدا تىپەر دەبوون. ئەو لە خوشياندا خەرىكبوو گىلاس فروشتنەكەى لە بىر دەچوۋە. شاد چاويكى دەكرد بە ھەزار چاو، دەپروانىيە ئۆتۆمبىلەكان تا ئەوان لە چاۋون دەبوون.

ئەو دەيزانى چ چۆرە سەيارەيەكن و چ ماركەيەكيشيان ھەيە،
ھەموو ماركەيەكى سەيارەى دەناسىيەو. شاد دانىشتبوو لە قەراخ
رېڭاكەدا و خۆى واپىشاندەدا كە ئەويش سەيارە لىدەخوړىت و
لاساىى دەنگى مەكىنەى سەيارەيدەكردهو.

ئەوەى راستىش بىت كاتىك شاد خەرىكى لاسايىكردنهو بوو
لەو دەچوو مەكىنەكەى شاد ھەلەيەكى تەكنىكى گەورەى
تېدايىت. چونكە لاساىى كرنەو كەى شاد لە دەنگى مەكىنەى
ئۆتۆمبىل نەبىت لە ھەموو دەنگىكىتر دەچوو. ھانا وتى:

”وازيىنە شاد ئەم لاساىى كرنەو ھەيەى تۆ ھەرگىز لە دەنگى
مەكىنەى ئۆتۆمبىل ناچىت. ھەر تەنھا لە وەرەپەرەكەى شاد خۆى
دەچىت.”

شقان توورە بوو، چونكە ئۆتۆمبىلەكان نەدەوستان، وتى:
”دەبىت من فىريانبكەم ئەمانە چۆن بوەستن.”

كە ئۆتۆمبىلىك لە دوورەو دەركەوت، شقان چوو ناوەرەستى
شەقامەكەو و تەختەكەى رادەو شاند. كاتىك ئۆتۆمبىلەكە زۆر
نزيك بوو ھەو شقان رايكر دە قەراخ شەقامەكە. شوڤىرى
ئۆتۆمبىلەكە ئىستۆپىكى توندى گرت، كە بە باشى گويمان لە
چرىكەى تايەكانىبوو كە دەخشان بەسەر جادەكەدا. شوڤىرەكە لە
سەيارەكەى ھاتە دەرەو و پەلى شقانى توندگرت پىتوت:

تۆشايەنى ئەۋەت بىرازىكى ۋاچاكتىكەم، ھەفتەيەك نە تۈنەيت
بە قەنەۋە دابىنىش. جارىكىتر ئەمە دووبارە نە كەيتەۋە.

شەنەش بەلەننىدا بە شۇفەرەكە، كە جارىكىتر ئەۋە دووبارە نە كاتەۋە.
بىروام پىيەكەن، شۇفەرەكە لە خۇيەۋە دلى نەرمبوو، كە زانى شەن
بۇ گىلاس فرۇشتەن ئەۋ بەزمەي ناۋەتەۋە. بۇيە يەك كىلو گىلاسى
لەنكەپەن ۋە دۋاي ئەۋە چۈۋ بە رىگاي خۇيەۋە.

ئاي خۇدايە گىيان كە شەقامەكە تە پۈتۈزىكى ئىجگار زۇرى ھەبوو.
ھەر ئۆتۈمبىلەك تىپەر بوۋايە ھەموو شەقامەكە دەبوو بە تە پۈتۈز.
بۇئەۋەي گىلاسەكەمان تۇزاۋى نەيىت سەرى زەمىلەكانمان بە
كاغەز گەرتبوو. ئەمەش كاريكى ژىرەنە بوو. بەلام خۇمانمان يى
دانەدە پۇشرا. كاتىكىش كە ئۆتۈمبىلەكان تىدەپەرىن، تە پۈتۈزىكى
چەريان لە دۋاي خۇيان بە جىدەھىشت ۋە ھەمووى خۇيدەكەرد بە
دەمووچاۋ ۋە كۈنە لۈتى ئىمەدا. تە پۈتۈزەكە بىتاقەتى كەردىن بۇيە
مەنىش ۋەتم:

ئۆي...، كە تە پۈتۈز ناخۇشە.

بەلام شەن پىي ۋەتم:

سارا تۆ بۇچى نالەيت ئۆي...، كە تىشكى خۇر ناشىرىنە! ئۆي...، كە
دەنگى بولبول ناسازە! ئەۋە كىيە بىرپاريدۋە كە دەيىت ھەزى لە
جۈۋانى تىشكى خۇر بىت، بەلام رقى لە تە پۈتۈز بىت؟

ئەو دەمە بېرىلغاندا كە ھەزەمان لە تە پوتۇز بىت. كاتىك ئۆتۈمبىلىك
تېدە پەرى، ھەموو تە پوتۇزە كەش بە جۇرىك دە چوو بە چروچاوماندا،
كە بە زەھمەت يە كترىمان دەبىنى. شقان پى دەوتىن:
"چ تە پوتۇزىكى ناسك و جوانە."

شادىش وتى:

"خۇزگە ئۆتۈمبىلە كان لەمە زياتر تە پوتۇزىان بىكرادىە."
زۇرى نەبرد سەيارەيەكى بار بە خىرايى ھات، ئاى... كە تە پوتۇزىكى
زۇرى بە دواوۋەبوو. من قەت لەو بىروايەدا نەبووم ئەوۋەندە تە پوتۇز
ھەبىت لە دىيادا. ھەورىكى چروپر. ھاوبەش لە ناوۋەراستى
تە پوتۇزە كەدا وەستابوو و دەستى بە ھەواوۋە بەرز كىرەبوو ھەو و دەيوت:
"ئاى... تە پوتۇزىكى چەند عەنتىكەيە."

بەلام دوايى ھاوبەش ناچاربوو بىكۆكىت و ھىچى زياترى بۇ نەوترا.
دوايى كە تە پوتۇزە كە نىشتەوۋە، ئىمە سەيرى يە كترىمانكرد.
ھەموومان وەك خەلوز رەش بووين. ھانا لوتى سىرى و
دەستەسەرەكەى نىشانداين كە بە تەواوۋەتى رەش بوو. دوايى
ھەموومان لوتمان سىرى، دەستەسەرەكانمان رەشى قەترانىبوو.
ھەرچەندە ئەوۋەندە خۇشبوو كە تە پوتۇز وەكو باران دەبارى. ئىمە
ھەموومان دىلگىرانبووين كە ھىچ سەيارەيەك نەوۋەستا گىلاسمان
لىبىكرىت.

لە دوایدا شقان وتی کە ئیمە لەوانە یە لە شوئینیکی خراپدا
وەستاين بۆیە ئۆتۆمبیلەکان ناوەستن. شەقامە کە رێکە بۆیە
ئۆتۆمبیلەکان خیرا لێدەخوڕن.

بەلای شقانهوه باشتروابوو، دوکانە سەفەرییە کە بگوازینهوه بۆ
شوئینیکیتر کە شەقامە کە پێچاوپێچ بێت. ئیمەش ئەمەمان بەلاوە
باشبوو. گواستمانهوه بۆ ئەو شوئینە ی کە شەقامە کە دوو پێچی
لێدەبووهوه بە دوا یە کتردا. ئیمەش بە باشمانزانی بە یە ک ریز لە
قەرایی شەقامە کە بوەستین دەستی یە کتر بگرین. تەختە کەمان کە
لە سەری بە گەورەیی نووسیووومان "گیلاس بۆ فرۆشتن"، بەرزمان
دەکردهوه و نزمان دەکردهوه.

شقان وتی:

"ترستان نەبیت بە خودای گەورە هەموو گیلاسەکان دەفرۆشین."
شقان راستیکرد و زۆربە ی ئۆتۆمبیلەکان وەستان و ئۆتۆمبیلی
یە کەم، پیاو و ژنی ک و چوار مندالی تێدا بوون. مندالەکان
هاواریان دەکرد گیلاس.. گیلاس..، باوکیان سی کیلو گیلاسی
لێکڕین، دایکی مندالەکانیش وتی:

"ئۆی..، کە باش بوو وەستاين، ئیمە زۆر برسی و تینومان بوو."
ئەوان لە گیلاسە رەشەکانی میان کړی. پیاو کە بۆی گێراينهوه،
کە ئەوان گەشتیکی دووریان لەبەردەمدایە. ئەوان دەچوون بۆ

دەرەوہی ولّات. بەلامەوہ سەیریوو کە گیلەسەکانم دەرۆشتن بۆ
 دەرەوہی ولّات، کەچی خۆم کە خاوەنەکەیم لە دى بچکۆل
 بەجیمابووم. کاتیک کە شقان گوئی لیمبوو پئی وتم:
 "قەسەى هه‌یچ، تۆ دەبیّت لەوہ تیگەیت کە مندالەکان ھەموو
 گیلەسەکە دەخۆن پیش ئەوہی بگەنە دەرەوہی ولّات."
 بەلام من وتم:

"بە ھەر حال گیلەسەکانم ھەر دەرۆنە دەرەوہی ولّات، ئەگەر بیّت
 و لە سکی مندالەکانیشدا بن."

ئۆی...، کە گیلەسیکی زۆرمان فرۆشت. یایویک بە تەنھا زەمیلە یەکی
 لیکرین، لەو زەمیلە یەبوو کە ئیمە گیلەسەکانی شادمان تیدا دانابوو.
 پیاوہ کە پئی وتین کە ئەوان شەربەتی گیلەسی لیدروستدە کەن،
 چونکە ئەوان زۆر ھەزیان لە شەربەتی گیلەسە.

شادی برام ھەر لە بەر ئەوہی توورەم بکات وتی:
 "چەند سەیرە ئەم دنیا یە. من گیلەسەکانم دەکرین بە شەربەت، کە
 چی خۆم پەرداخیک شەربەتی لیناخۆمەوہ."

لە کۆتاییدا ھەر چی گیلەسمان پیوو ھەموویمان فرۆشت. شەش
 دینار لە دەغیلە کەماندا بوو. ئەو دەغیلە یەکی لە گەل خۆماندا ھینابوو مان
 بۆ ئەوہی پارە کە ی تێدادابنین. ئەم جارە یان پیاوہ دانا کان کاریکی
 باشیان لیوہ شایەوہ. شەش دینار، پارە یەکی ئیجگار زۆربوو.

پاره که مان له نیوان خۆماندا به شکرد. یه کی سهر و دینارمان
به رکهوت. ههرچهنده هانا و هاوبهش و ههستیاری گیلایان
نهبوو، به لام ئهوان له بهیانی زوووه ههستابوون و گیلایه کهیان
له گه لماندا لیکردبووه و ههروهها له گه لماندا بوون تا ههموو
گیلایه کانمان فروشت.

هانا وتی:

"ئێستا ئێوه هیچ گیلایان نهماوه، به لام ئێوه بۆتان ههیه چهند
گیلایان بویت به ویستی خۆتان له باخه کهی ئێمه دا بیخۆن."

ههستیاریش کاتیک که دیناره کهی وهرگرت پێی وتین:

"ئێوهش بۆتان ههیه که ههلوژه کهمان پینگه یشت به ویستی خۆتان
ههلوژه بخۆن. بۆ ئهوهی ئێتر کهس نه لیت شته کان به دادپهروهرا نه
دابهش نه کراون."

پیش ئهوهی بگهڕێنهوه مالهوه چووین بۆ پاقلاوه خانه کهی
گهوره دی. سهر و پاقلاوه و ساردیمان خوارد. پاقلاوه کهی من
پریبوو له گوێز ههر زۆر خوشبوو. دواپی باقی دیناره کهم خسته ناو
دهغیله کهمهوه. کاتیک که گهڕاینهوه بۆ مالهوه دایکم که چاوی به
من و شقان و شاد کهوت، دهستیکیشا به یه کدا و وتی:

"ههڕگیز له ژیانمدا گیلای فروشی وه کو ئێوه پیس و پۆخلم
نه بینیه."

دایکم پنی وتین که یه کسەر بچین بو همام و خۆمان بشوین.
هەر ئه و کاته هاوبهش هاواریکرد که هه مامه که یان داخستوو.
مالی هاوبهش هه مامیکیان هه بوو له لای چه مه که یانه وه بوو. من
دهستیک جلی پاکم له گه ل خۆم هه لگرت. به ناو له وه پرگا
په رژینکراوه که دا تیمته قاند بوئه وی. به جوړیک رامده کرد که
له به ریما، ته پوتۆز به رزده بووه.

له هه مامه که دا دانیشتین هه تا جوان ئاره قمان کرده وه و ئه و
ته پوتۆزه نازداره مان له خۆمان کرده وه. جار جار باسی ئه وه شمان
ده کرد له وانه یه دوکانیکی فروشتنی هه لوژهش بکهینه وه.

ناو هه مامه که زۆر گه رمبوو. خه ریکبوو له گه رمادا ده ته قین. دواپی
خۆمان بو نه گیرا، بوئه وه ی خۆمان فینک بکهینه وه خۆمان خسته
ناو چه مه که وه.

چه ند خوشبوو شه ره ئاومانکرد و مه له مانکرد و چووینه ژیر
ئاوه که وه.

که هاتینه دهره وه ئیتر ئه و ته پوتۆزه نایابه مان پیوه نه مابوو. له
ئاوه که شدا که وتینه لوتسپرین بوئه وه ی ره شاییه که ی ناو لوتمان
پاک بکهینه وه.

به راستی ئاو و هه وایه کی خوشبوو. ئیمه له قه راغی چه مه که
خۆمان دابوو به رخۆر. کوره کان هاتن بو لامان و شقان وتی:

تۆی...، که تیشکی خۆر جوان دهریسکیتتهوه.
ههستیار دایه قاقای پیکه نین و وتی:
تۆی...، که بالنده کان جوان دهخوینن.

من و هاوبهش چه زده کهین ببین به مامۆستای باخچهی مندالان

رۆژنیکیان کوێخای ئاواپی گهوره دی ئاههنگیکی گهورهی سازکرد
به بۆنه ی جهژنی له دایکبوونییهوه. دایک و باوکی من و هانا و
هاوبهش و ههستیار و باپیره بانگ کرابوون. به لام ئیمه ی مندالانی
ئاواپی و کاک زۆرابی رهنجهر و باجی توبا بانگهێشت نه کرابوون.
دایکی ههستیار خه مبار بوو. له بهرئهوهی ئه وه نهیده توانی بپروات بۆ
ئاههنگه که و کچه بچکۆلانه که ی له ماله وه به تهنها به جیبهیلێت.
ئه وهش له بهرئهوه بوو، که ئه وه که سیکێ شکنه ده برد به دیار نازه وه
بیّت. من و هاوبهش به دایکی نازه مان وت که ئیمه ده توانین
ئاگامان له نازه بیّت. چونکه ئیمه چه زده کهین که گهوره بووین
ببین به مامۆستای باخچهی مندالان. ههر له بهر ئه مهش ده مانویست
ههر له ئیستاهه ئاگامان له مندالی بچکۆلانه بیّت. بۆ ئه وهی بزانی
چه زمان له م کاره ده بیّت یان نا. ههستیار پنی ناخۆش بوو ئیمه
ئاگامان له نازه ی خوشکی بیّت، بۆیه وتی:

”به خودا جوانه ئیوه ده تانه ویّت، به سه ر خوشکه بچکۆله که ی منه وه
خۆتان بکه ن به مامۆستا.”

ههستیار خۆی چه زیده کرد ئاگای له خوشکه بچکۆله که ی بیّت.

چاوه‌روانی ده‌کرد له کاتی‌کدا هیشتا دایکی هانا و هاوبه‌ش جلی
ئاوه‌نگیان له‌بهر نه‌کردبوو. "ئه‌ری باپیره، تۆ له‌و برۆایه‌دایت، له
ئاوه‌نگه‌که‌دا کاتیکی خوش به‌سه‌ربه‌ریت."

باپیره وه‌لامیداینه‌وه و وتی که ئه‌و له‌و برۆایه‌دایه. به‌لام من
وابزانم که باپیره تۆزیک خه‌مبار دیاربوو. چونکه کاتیکی که ئه‌و
وه‌لامی داینه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و وتی: "هۆهۆیایا،
پیاو نازانیت، چۆن فریای ئه‌و هه‌موو ئاوه‌نگه‌ خوشانه‌ بکه‌ویت."

هه‌رچه‌نده باوکی هانا و هاوبه‌ش وتی باپیره، له‌م ماوه‌ی پینج
ساله‌ی دوایه‌دا، ئه‌مه یه‌که‌مین جاره که بۆ ئاوه‌نگ بانگه‌هیشت
بکریت. ئیتر من نازانم باپیره بۆ ئه‌و هه‌ناسه‌ قووله‌ی هه‌لکیشا.
دایکی هه‌ستیاری هه‌موو شتیکی بۆ من و هاوبه‌ش به‌ وردی
روونکردوه. زۆری نه‌برد ئه‌وان کیشایان به‌ ئه‌سپه‌کاندا و به‌ خۆیان
و عه‌ره‌بانه‌کانیا نه‌وه بۆی ده‌رچوون. دایکی هه‌ستیاری پیتی وتین که
نازه به‌رینه‌ ده‌روهه بۆ ئه‌وه‌ی ئاو و هه‌وای پاک وه‌ربگریت. کاترمیر
دوانزه‌ ده‌بوایه‌ خواردنمان پێدايه. خواردنه‌که‌ش خۆی پێشتر دایکی
نازه ئاماده‌ی کردبوو. ئیمه به‌س گه‌رمکردنه‌وه‌مان له‌ سه‌ر بوو.
دوايش نازه بخه‌ینه‌ ناو جیگه‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی پاش نیوه‌رۆ دوو
کاترمیریک بخه‌ویت. هاوبه‌ش له‌ خوشیدا نه‌یده‌زانی چی بکات و پیتی وتم:
"به‌خودا زۆر کاتیکی خوش به‌سه‌رده‌به‌ین."

منیش وه لامدایه وه:

"هانام به دهمت."

من که گهوره بووم دهمه ویت بیم به ماموستای باخچه ی مندالان.

من زور له مه دلنیا بووم. بویه به هاوبه شم وت:

"هیچ زه حمهت نییه چاودیری مندالی وورد بکهیت. ده بیت هه میسه

له سه رخو و به زمانی شیرین قسه له گهل مندالاندا بکهیت. ته نها

بهو شیویه نهوان گوی رایه لتر دهبن، من هه موو نهو شتانه م له

روژنامه یه کدا خویندوو ته وه."

هاوبه شیش وتی:

"راسته کهیت بیگومان وایه. ده بیت به زمانیکی شیرین و له سه رخو

له گهل مندالاندا هه لسو کهوت بکهیت."

منیش پیموت:

"هه ندیک کهس هه ن سه ر له مندالان ده شیوینن. هه ر ده قیزینن

به سه ریاندا. هه ر له بهرئه مه یه نهو مندالانه لاسار و هاروهاج

دهرده چن. ههروه ها نه مه شم له روژنامه کهدا خویندو ته وه."

هاوبه ش وتی:

"کی هه یه بیه ویت بقیزینیت به سه ر نهو نازه جوانه قژ ئالتوونیه دا."

ختو که یه کی نازه مدا کاتیک نهو له سه ر به تانییه ک دانیشتبوو. به

خوشیه وه ده پروانییه گزوگیای سهوز و ده ور به ره که ی.

نازه چه ناگهیه کی خری بچکۆلانهی هه‌بوو، دوو چاوی ته‌واو شین. چوار ددانی له سه‌ره‌وه هه‌بوو چواریش له خواره‌وه. کاتیک که ئه‌و پێده‌که‌نی، ددانه ورده‌کانی وه‌کو ده‌نکه برنج وابوون.

نازه ناتوانیت ئیستا قسه بکات. ته‌نها وشه‌یه‌ک نه‌بیت که هه‌میشه به ده‌مییه‌وه‌یه‌تی "چۆنی چۆنییه"، له‌وانه‌یه ئه‌و مه‌به‌ستی شتی جیاواز بیت، هه‌رجاره‌ی ئه‌و ده‌یوت چۆنی. که‌سمان ته‌واو دلنیا نه ده‌بووین نازه مه‌به‌ستی چییه. هاوبه‌ش پێشنیاریکرد:

"ده‌لێی چی سارا، با نازه له عه‌ره‌بانه‌که‌یدا به‌رینه‌ ده‌ره‌وه."
منیش وتم: "باشه."

هاوبه‌ش نازه‌ی خسته‌ناو عه‌ره‌بانه‌که‌وه و پێیوت:
"وه‌ره نازه جوان. وه‌ره ده‌که‌م با برۆین بۆ پیاسه‌کردن."
هاوبه‌ش زۆر به‌زمانیکی نه‌رم و جوان قسه‌ی له‌گه‌ڵ نازه‌کرد. هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی که له‌ رۆژنامه‌که‌دا باسکرابوو. ئه‌و زوو زوو به نازه‌ی ده‌وت:

"نازه بچکۆل، جیگه‌که‌ت خۆشه‌له‌ عه‌ره‌بانه‌که‌دا."
"باشتر وایه نازه به‌سته‌ینه‌وه به‌ عه‌ره‌بانه‌که‌وه بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌وتیه خواره‌وه."

نازه‌هه‌زی له‌ به‌سته‌نه‌وه‌ نه‌بوو. به‌لام ئیمه‌ نه‌مانوێرا ئه‌و نه‌به‌سته‌ینه‌وه و بیبه‌ینه‌ ده‌ره‌وه. بۆیه‌ ناچاربووین نازه به‌ قایشیکی باریک له‌ ناو

عه ره بانه که یدا بیه ستینه وه. کاتیگ نازه نه یده توانی به ویستی خۆی به پیوه رابوه ستیت و بلیت: چۆنی چۆنی. له پریه ک قیزه یکرد. به لام چ قیزه یه ک ئه وهنده گه وه بوو که له وانیه خه لکی له وپه پری ئاوا بیه که وه گو ییان له و قیزه یه بویت. هه ستیار له گه وه که وه به را کردن هات به دهم قیزه که وه و تو وه بوو لیمان:

“سارا و هاو به ش: ئه ری ئیوه بو و له خوشکه که م ده که ن، ناشی لیتان داییت!”

“گه مژه لیدانی چی! ئیمه چۆن له مندال ده ده یین. باش بزانه که ئیمه هه میشه به نه رم و نیانی له گه ل مندال دا ده دو یین و هه لسو که وت ده که یین.”

به لی، هه ستیار له ئیمه با شتر ده زانیت که چۆن چاودیری خوشکه که ی بکات.

دوایی ئیمهش قایشه باریکه کهمان کردهوه و ریگامان به نازهدا به
ویستی خۆی چی بویت بیکات. ئەو هەزیدە کرد بە پینووە بوەستیت
و بلیت: "چۆنی چۆنی". ئیمهش ریگه مانپیدا.

نازەش بە بەردەوامی دەیوت "چۆنی چۆنی". زۆری پینە چوو که
گەشتینە چیمەنیکێ شیدار هەندیک شوینی ئاوی بە سەرەوه
مابوووە. نازە شوینە کهی بینی و لە عەرەبانە کهی هاتە خوارەوه.
ئیمهش وتمان با وازی لیبنین بزاین ئەو چی دەکات؟ بینیمان
نازە چیکرد. مندال شتیکی سەیرە، من وامدەزانی که نازە ناتوانیت
بەو قاچە بچکۆلانیەوه ئەوەندە خێرا رابکات. بەلام لە چاو
تروکاندنیکدا، نەمانزانی نازە چۆن خۆی هەلدایە ناو چیمەنە تەرەکهوه.
هەستیاری خۆی بە ئیمهی وتبوو که ریگا لە خوشکە کهی نەگرین،
ئەو چیویست با بە ویستی خۆی بیکات. بە هەر حال نازە لەوانەیه
ویستبیتی بچیتە ناو ئاوە کهوه. ئەو گیانی تەواو تەرپوو، دەقیقێژاند و
مۆرەیی لە ئیمه دەکردە. وەکو ئەوهی بلیت که خەتای ئیمه بوو
ئەو جلەکانی تەرپوو. بەلام ئیمه هەر لە سەرخۆ بە نەرم و نیانی
قسەمان لەگەڵ نازە کرد و خستمانە ناو عەرەبانە کهوه و رامانکیشا
بەرەو مالهوه بۆ ئەوهی جلەکانی بگۆڕین. سەرانشەری ریگا که نازە
قیژاندویهتی. هەستیاری توورەبوو که نازەیی بەو شیوهیە بینی. ئەو
قیژاندی بە سەرماندا:

“ئەرى ئىۋە خەرىكى چىن، بۇ سەرتان لە خوشكە كەم تىكداهە و
ھەر دەقىژىنىت؟

ھاوبەشیش بە ھەستىارى وت:

“لە سەرخۇ، بە ئاقلانە و نەرم و نىان قسەمان لە گەلدا بکە، ئىمەش
مندالین، ھەرچەندە لەوانەيە تۈزىك گەورە ديارىن.

ھەستىار گەرا بەدواى جلى پاكد. ئىتر دواى ئەمە ھەستىار گەرايەو
بۇناو گەورەكە. بەلام پىش ئەوہى بروات پىي وتين: “ئاگاتان لە
نازە بىت كاتىك جەلەكانى دەگۈرۈن دەبىت لەسەر قەدە دابىنىن.”
ھەستىار ئەمەى پىي وتين، بەلام من لەو بروايەدانىم كە خۇي
پىشتر لە كاتى جەل گۈرۈندا جارىك نازەى لەسەر قەدە دانابىت.
من و ھاوبەش ھەرچىمانكرد نەمانتوانى نازە بخەينە سەر
قەدەكەى. ئەو خۇي وەكو كۆتەرەدار رەفكردبوو، ھەر دەقىژاند
و نەيدەويست لەسەر قەدەكە دابىنىشيت. لە داخا وتم:
“مندالى لاسار و نەفام.”

بەلام زوو پەشىمان بوومەو، كاتىك بىرمكردەو كە نابىت لە گەل
مندالى بچكۆلە بەو جۆرە قسە بکەيت. لەبەرئەوہى كە نازە
نەيدەويست لەسەر قەدەكە دابىنىشيت، ئىتر ئىمە ناچاربووين كە جەلە
وشكەكانى لەبەر بکەين من نازەم گرتبوو و ھاوبەشیش ھەولیدەدا
جەلەكان بکاتە بەرى. نازە دەقىژان وەكو ماسى دەرەچوو لە دەستمان.

چاره کینکی برد تا جله کانمان له بهر کرد. دواى ئه وه من و هاوبه ش
 ههردوو کمان تهواو ماندو بووین. دیسانه وه نازه دهستیکرده وه به
 "چۆنى چۆنى" زۆرینه برد به گاگۆلکى چووه ژیر میزی موبهقه که وه
 و ته نه که یه ک میزیکرد. کاتیک ههستایه وه سفره ی میزه که ی راکیشا.
 سفره که ش دوو پیاله چای له سه ربوو، پیاله کان کهوتنه خواره وه و شان.
 "مندالى هاروهاج".

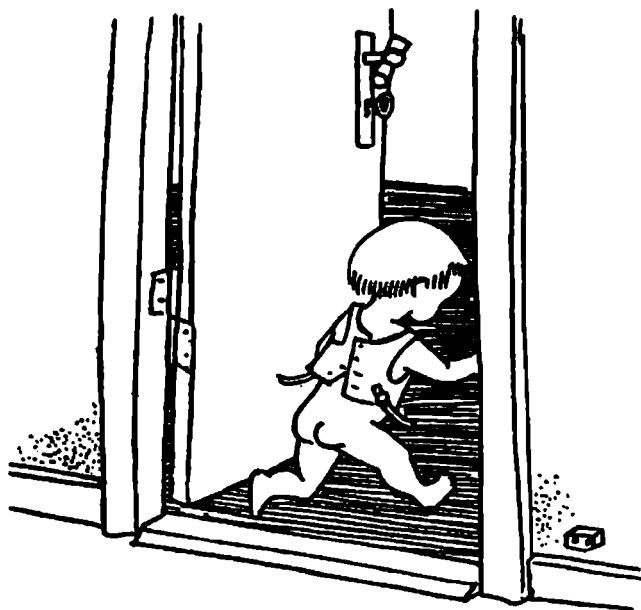
هاوبه ش له بهر خۆیه وه دهیوت:

"ئا.. ئا.. ئا.. به نه رم و نیانى و له سه رخۆ، قسه له گه ل مندالاندا
 بکه ن!"

هاوبه ش شوین میزه که ی وشک کرده وه،
 پیاله شکاوه کانیشی کو کرده وه.

ناچار بووین موبه‌قه‌که کسگ بده‌ین بوئه‌وه‌ی پارچه شووشه
 نه‌چیّت به قاقی نازده‌ا. منیش پانتۆله تهره‌که‌ی نازهم داکه‌ند و
 دوا‌یی گهرام به دوا‌ی جل و به‌رگدا بوئه‌وه‌ی له‌به‌ری نازهی بکه‌م.

نازه بویده‌ر چوو‌ه دهره‌وه به‌ره و گه‌وره‌که دهرۆ‌یشت. ئه‌و له نیوه‌ی
 رینگابوو که ئیمه هینامانه‌وه. هه‌ستیار سه‌ریکی له گه‌وره‌که‌وه دهره‌ینا
 و قیزاندی:

ئهری ئیوه ئه‌قلتان له شوینی خۆیدایه، چۆن ده‌یه‌لن نازه به‌رووت و
 قوتی به‌رواته دهره‌وه؟

باشبزانه که ئیمه ئەقلمان لە شوێنی خۆیدا، خۆ نازە ئیزنی لە
ئیمه وەر نه گرتوو که رایکردۆته دەرەوه.

نازەمان کیشکرد بۆ ژوورەوه و هەرچۆنیک بیت پانتۆله کەمان
لەبەر کرد، هەرچەندە ئەو نەیدەهێشت جلی لەبەربەکەین و حەزیدە کرد
رووت و قووت بیت.

نازە جوانترین کراسی لەبەردابوو. چونکە هەستیاری هیچ کراسیکی
تری بۆ نەدۆزرا بوەوه. کراسە که زۆر جوان بوو، سپی، گۆلی پەمەیی
پێوه بوو. منیش بە نازەم وت دەبیت ئاگات لەو کراسە جوانەت
بیت. من وام بە نازە وت، بەلام ئەو لەوه دەچیت لە من
تێنە گەشتبیت. ئەو هەر دەیوت: "چۆنی چۆنی" و بەرەو تەباخە که
رۆیشت، هەر ئەوەندە مزانی کۆمەڵیک پەلە پەلەشی گەورە بە کراسە
جوانە که یەوه بوو. ویستمان کراسە که ی پاکبکەینەوه هەرچی
هەولیکماندا بیسوود بوو. نازە پێدەکەنی که ئیمه بە فلچە که
پاکماندە کردەوه. لە ئەو وابوو ئیمه یاری لەگەڵ دەکەین.

کاتر میڤ دوانزە بوو، هاوبەش وتی:

"نازە برسیه تی، ئیستا کاتی خواردنی هاتوو."

ئیمه ش بە پەلە لە مەنجه لێکدا خواردنە کەمان گەرم کردەوه. من
نازەم گرتە باوەشم و هاوبەش خواردنی دەدا. ئەو دەمی باش و
جوان کردبوو و هەواوبەش وتی:

له راستیدا، نازه مندالیکى بچکۆله و ئیجگار زیره که.
 نازه دهستیکردهوه به "چۆنى چۆنى". له پر کیشای به کهوچکه کهدا
 و خواردنه که پڑا به دهموو چاومدا. هاوبهش دهستیکرد به پیکه نین
 زۆرى نه مابوو قاپه کهى له دهست بکهوئته خوارهوه. من تۆزیک
 تووره بووم له هاوبهش. نازهش دهستیکرد به پیکه نین، به لام من
 لهو برپاوه دا نیم که نازه به من پیکه نییئت. من لهو برپاوه دام ئه
 وابزانیت که خواردن پڑاندن به دهموو چاودا کاریکى زۆر ئاسایى
 بیئت.

ئهوهى راستى بیئت ئه و تیر ببوو، ئیت نهیده و یست زیاتر بخوات. ئه و
 ده می خۆیده گرت و پالى به کهوچکه کهوه دنا و نیوهى زیاترى
 شۆرباکه ده پڑا به سه رجه کانی.

ئېمە شەرىبەتماندايە لە پەرداخىڭدا، نيوەى پەرداخە شەرىبەتەكەى
 رزانده سەر كراسەكەى. ئىتر چىتر كراسەكەى سىى نەبوو، سەوز
 و سورو رەش بوو. تەنھا لە ھەندىك شوئىندا كراسەكە سىى بوو
 بەتايىبەت لەو شوئىنانەى كە خواردن يان شەرىبەتى بەرنەكەوتبوو.
 ھاوبەش وتى:

"من زۆر دلخۆشدهبم ئەگەر بىت و نازە تۆزىك خەوى لىبكهوئت."
 منىش سەرم بو لەقاند و وتم:

"نووستنى نازە دلى منىش خۆشدهكات."

دواى زەحمەتتىكى زۆر جەلەكانمان لەبەرى نازە داكەند و جلى
 نووستنمان لەبەر كرد. من بە ھاوبەشم وت:
 "ئەگەر يەكك پىويستى بە خەوى پاش نيوەرۆ ھەبىت، ئەوا نازە
 نىيە ئىمە خۆمانىن."

نازەمان خستە ناو جىگەى نووستنەكەيەو ە كە لە سوچىكى
 ژوورەكە دانرابوو. دەرگامان لە سەرى داخست. نازەمان بە جىھىشت
 و زۆرى نەبرد ھەتا توانى نازە دەستىكر دەو ە بە قىژەقىژ و گریان.
 گریانىك ھەتا خوا بلى بەس. ئىمە گويمانگرتبوو خۆمان واپىشاندهدا
 كە گويمان لىنىيە. بەلام ئەو خراپتر و خراپتر دەقىژاند، لە دوايدا
 ھاوبەش سەرىكى برده ژوورەو ە و بە نازەى وت:

"بىدەنگ بە، ھاروھاج!"

خوی پیوسته به زمانی شیرن و نهرم و نیان و له سه رخو، له گهل
 مندالاندا بدوئیت، به لام هه میشه کهس ناتوانیت بهو جوړه
 هه لسو کهوت له گهل مندالاندا بکات. هه چهنده ئه وه راسته که له
 روژنامه کهدا باسکرا بوو:

"مندالان لاسارتر دهرده چن ئه گهر بیت و گه وره هه ر بقیرینیت به
 سه رياندا."

نازه زور گريا ئيمهش ناچار بووین بچینه لای. که ئه و ئیمه ی بینی
 هه ستایه سه ری لاهه سه ر جینگه که ی ده ستی کرد به هه لبه ز و
 دابه ز کردن و چونی چونی وتن. ئه مه به رده وام بوو هه موو کاته که
 که له لای بوین. دهسته بچکولانه کانی دهرده هینا له نیو تووله
 داره کانی دهوری قهره ویله که یه وه دهستی به روومه تمدا دهینا و
 کاتیک که روومه تم نزیکرده وه و له وه دابوو بلیم:

"ئای نازه چهند مندالیک
 جوان و ئاقله."

هاوبهش وتی:

”وهره با برۆین، ئازار له سکی مندا ههیه، به لام له سکی ئهم مندا له دا نییه.“

دهرگا که مان لێداخستهوه و جارێکتر دانیشتی نهوه له ته نیشته میزی موبهقه که دا، چين چين ئاره قمان ده کردهوه که گویمان له قیزه ی نازه بوو. تا ده بوو قیزه کردنه که ی گه وره تر ده بوو. له کۆتايدا به هه رحال بیده نگبوو. له هه مووی خۆشتر نه وه بوو کاتی که نازه نووست. من و هاوبهش ده ستمان کرد به شه تره نجکردن. کاتی که زۆر خۆشمان به سه ربرد و به هاوبه شم وت:

”مندا لی بچکۆ لانه وا باشه له ناو جیگه که یان بن، به س نییه به لای که مه وه ده زانی که له وین. له هه مان کاتدا گویمان له ده نگێکی سه یروو له ژووره که ی نازه. له قریوه یه ک ده چوو که مندا لان ده یان کرد کاتی که خه ریک ده بن به شتی که خۆشه وه. من وتم: نه خیر، نازه به ته وا وه تی شولی لیه هه لکیشاوه، تۆ بلی تا ئیستا خه وی لینه که وتییت.“

له سه رخۆ چووینه لای ژووره که و له کونی کلێله که وه سه یری جیگه که ی نازه مان کرد. که چی نازه له ناو جیگه که یدا نه بوو! به په له چووینه ژووره وه و نازه مان بیی له ناو زۆپا کاشیه که دا بوو. نه و زۆپایه ی که له هاویندا تازه پاک کرابه وه. زۆپا که جوان بوو

ھەلبەت پېش ئەۋەى كە نازە لەناویدا بىت. نازە لە ناۋەراستى
 زۇپاكە دانشتبوو، بۇياخى پىلاۋى بە دەستەۋەبوو. نازە بۇياخى
 پىلاۋى بە قزەۋە، بە دەموو چاۋىيەۋە بە ھەردوۋ دەستىيەۋە بوو،
 ھەروەھا بە جەلەكانىشىيەۋە. سەيرى پەنجەى پىنى نازەت بىكردايە
 لە پەنجەى پىنى رەشپىستىك دەچوو. دەوروبەرى زۇپاكەش كە
 پىشتەر جوان پاكىرابوۋە، نازە سۈاغىدابوو بە بۇياخى پىلاۋ.
 لەوانەيە باۋكى ھەستىار كاتىك پىلاۋەكەى بۇياخ كىردوۋە، بىرىچوۋە
 سەرى قوتوۋى بۇياخەكە بىتتەۋە. كاتىك نازە چاۋى بە ئىمە
 كەۋت دەستىكىردەۋە بە "چۇنى چۇنى" وتى. ھاۋبەش پىنى وتم:
 "ئەرى لە رۇژنامە كەدا ھىچى تىدا نە نوسراۋە ئايا بۇ نايىت لە مندال
 بدىت".

منىش ۋە لاملەم دايەۋە :
 "لەبىرم نەماۋە".

ھاۋبەش وتى سەرم بە تەۋاۋەتى ژان دەكات.
 نازە ھەستايەۋە لەناو زۇپاكەدا، بەرەو رومان ھات بۇئەۋەى
 بىگىرىنە باۋەش. ھاۋبەش سوورسوور بوۋەۋە ۋ ھاۋارى لە نازە كىرد:
 "تەجوللىت. راۋەستە لە جىنى خۇتدا، مندالى ھاروھاج".
 بەلام نازە گوۋى لە ھاۋبەش نەگرت، خىرا رايكىرد بۇ لاي ۋ دەستى
 بۇياخاۋى ھىنا بە دەمو چاۋىدا. منىش دەستمكىرد بە پىكەنىن

ھەمان يېكەنن كە ئەو بە من يېكەنى كاتىك نازە شۇرباكەى
كرد بە دەموچاومدا. دواىى وتم:

“ئەگەر ئىستا دايكى ھەستىار نازە بىيىنىت لەوانەيە وازانىت كە ئىمە
نازەمان گۆرپوۋەتەو لەگەل كچىكى رەشپىستدا.”

ئىمە نەماندەزانى چۇنچۇنى بۇياخى يىلاو لابیەن، وتمان باشتروايە
پرسىار لە ھانا بکەن. ھاوبەش لای نازە مايەوۋە و منىش رامکرد
بۇ لای ھانا. كاتىك بۇ ھانام گىرايەوۋە كە نازە چىى كرددوۋە، ھانا وتى:
“بۇ پرسىارم لىدەكەيت ئىوۋە خۇتان مامۇستای باخچەى مندالان
نن!”

دواىى ھانا لوتى سېرى و پىنى وتم ئەو نەخۇشە و ھىچ شتىك
نازانىت سەبارەت بە بۇياخ لابرەن.

كاتىك كە ھەستىار گەرايەوۋە و نازەى بەوجۆرە بىنى، قىزاندى
بەسەرماندا:

“ئەرى ئەوۋە شىتبوون، ئىوۋە بۇ ئەو مندالەتان رەشكرددوۋە؟”
ئىمە ھەولماندا بۇى روونبەكەينەوۋە كە خەتای ئىمە نەبوۋە. بەلام
ھەستىار وا توۋرە بوو كە گوۋى لىنەدەگرتىن و پىنى وتىن:
“بەپىنى ياسا قەدەغەيە كەسانى وەكو ئىوۋە نرىكى مندالى وورد
بىنەوۋە. بېرۇن خۇتان بە مندالى كەسانىترەوۋە فېربكەن، نەك بە
خوشكەكەى من.”

هه‌رسێکمان یارمه‌تی یه‌کترماندا، ئاومان گه‌رمکرد له‌ مه‌نجه‌لیکدا
 و ته‌شتیکمان برده‌ ده‌روهه‌ بۆ سه‌ر گیاکه‌ و نازه‌شمان برد بۆ ئه‌وی.
 کاتی‌ک که‌ نازه‌ ده‌رۆی به‌و ناوه‌دا له‌ دوا‌ی خۆی په‌له‌ی ره‌شی
 بچکۆلانه‌ی له‌ سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ به‌جێده‌هێشت. له‌ ناو ته‌شته‌که‌دا
 پاکپاک شو‌ردمان له‌ سه‌روهه‌ تا خوا‌روهه‌. کاتی‌ک سه‌رمان شت،
 تۆزیک که‌فی سابون که‌وته‌ ناو چاوی نازه‌وه‌. نازه‌ ده‌ستیکرد به‌
 گریان، چ گریانیک له‌ سه‌رانسه‌ری دی بچکۆلدا ده‌نگی ده‌دا‌یه‌وه‌.
 شق‌ان و شاد به‌ را‌کردن ها‌تن وایان ده‌زانی کاک زو‌راب خه‌ریکی
 سه‌ربرینی ئا‌ژه‌له‌. هه‌ستیار پێی وتن:
 "هه‌مووی خه‌تای ئه‌م جوو‌ته‌یه‌ که‌ ده‌یان‌ه‌وێت به‌سه‌ر خوشکه‌که‌ی
 منه‌وه‌ ببن به‌ مامۆستا."

به باشی نه مانتوانی رهنګه رښه که له نازه بکهینه وه. دواى ته وهى که شتمان و وشکمان کرده وه، سهرانسه رى له شى نازه رهنګى که خو له مېشى سه یرى هه بوو. به لام ته و به هه رحال دلخو شبوو پروت و قووت، به ده ورى خویدا ده هات و ده چوو و هاواریده کرد "چونى چونى" و پنده که نى و گزو و گياى هه لده گرت و خيرا ده یرد بو ده مى.

منیش وتم "خودايه ته منداله که جوانه."

تيمه له و برپوايه دابووین که رهنګه خو له مېشيه کهى نازه ماو هيه کى بویت بو ته وهى پروات. به برپواى شقان ده بوايه نازه تا روژى جه زن چاو ه پروان بووايه بو ته وهى رهنګه کاله کهى خو ی بو بگه رپته وه. دوايه کهى هه ستیار نازهى خسته جينګه وه. نازه دهنگى ليوه نه هات، ته و په نجه توتهى ده مژي و يه کسه ر خه وى ليکه وت. هه ستیار وتى:

"ده بیت به و شيوه يه چاو دیرى مندا ل بکه یت."

دوايى هه ستیار چوو بو گه وره که بو ته وهى ئاليک به مهره کان بدات. من و هاوبه ش له سه ر پيپليکانه کانى موبه قه که دانسته بووین. من وتم:

"قور به سه ر دايکى هه ستیار، هه موو روژيک ته م به زمه ی هه يه له گه ل نازه دا."

هاوبهش وتی:

“دەزانیت من ئیستا لەو برۆایەدام هەرچی باسکراوە لە رۆژنامەکاندا
زۆری راستنیه. چونکە بە تەواوەتی وەک یەکە، ئەگەر بێت و نەرم
و لە سەرخۆ یان بە قیژە و هاوار لە گەڵ منداڵدا رەفتار بکەیت.
قسەکردن بە زمانی نەرم و شیرین یاخود بە هاوار و قیژەکردن
جیاوازی نییه. منداڵ چی بۆیت هەر ئەو دەکات.

ماوەیه کی دوور و درێژ بێدەنگ بووین. منیش بە هاوبهشم وت:
“هاوبهش، ئەری تۆ ئیستا دەتەوێت ببیت بە مامۆستای باخچهی
منداڵن.”

هاوبهش وەلامی دامەو: “لەوانهیه.”

وەلامەکە ی هاوبهش گومانى تیدا دەردەکەوت. زۆرینهبرد
هاوبهش وتی:

“چی بلیم سارا گیان، بە خودا زۆر دلنیا نیم.”

راوه ماسی

چەمی کولەبۆز کەوتۆتە ناو دارستانیکی چر و دوور لە ئاوەدانیی.
لەم چەمەدا نەماندەتوانی مەلە بکەین چونکە ئاوەکە ی بە خور
دەرۆشت.

بەلام راوه ماسی باشمان تێداده کرد. شقان دەلیت هیچ شوینیکی
نییه لە دنیا دا وە کو چەمی کولەبۆز ماسی زۆری تێدا بی. هاوبەش
جار جار دیقە دیقە ی پێدەکردم دەبوت:

"هە ها، ئێمە خاوەنی چەمی خۆمانین، بەلام ئێوە چەتان نییه."
"بیگومان ئێمە چەممان هەیه، ئە ی چەمی کولەبۆز چییه، بەلاتەو
چەمی کولەبۆز چەم نییه."

هاوبەش وەلامی دامەوه:

"هە ها، خۆ ئەو بە تەنها ی ئێوە نییه. ئەو هەموومانە.
کولەبۆز چەند هە تۆیه ئەوەندەش هە منە. کەواتە من ئیستا دوو
چەم هەیه نە ک یه کیکی."

ئەو رۆژە من دلم لە هاوبەش یەشا. پیموت ئیتر یاریت لەگەل
ناکەم.

بەلام رۆژی دوایی ئاشت بووینەو و ئیتر هیچ گرنگ نەبوو کە
هاوبەش خاوەنی چەمی خۆیبوو.

به هه رحال ئيمه هه موومان مه له له چه مه كهى مالى هانا و
هاوبهش ده كهين و ماسى له چه مى كوله بۆز ده گرین. بيجگه له
دانىشتوانى دى بچكۆل كه سىتر بۆى نه بوو له وى ماسى بگريت.
ئهمهش به راي من ياسايه كى باشه. هه موو ساليك له مانگى
هه شتدا، ده چين بۆ راوه ماسى.

ئهو رۆژه له لاماى به قه ده ر جه ژنى قوربان خوشه. چونكه هه موومان،
بيجگه له نازه، له گه ل باوكه كانمادا ده رۆين بۆ چه مى كوله بۆز.
سه ر له ئيواره تۆره كان ده نيينه وه. كه پر و كوخ دروسته كهين و
شه و له وى ده نووين. رۆژى دواى سه ر له به يانيه كهى زوو
هه لده ستين تۆره كان له چه مه كه ده رده هيينه وه و ئه وسا بۆمان
ده رده كه وى ت چه ند ماسيمان راو كرده.

له هه موو شتيك خوشتر، ئه و كاته يه كه شه و داديت و له
دارستانه كه دا ده خه وين. چونكه چه مى كوله بۆز زۆر دووره له
ئاوايه كه مانه وه و رپنگا كesh زۆر ناخوشه، ناكريت هه مان رۆژ
بگه رپينه وه بۆ ماله وه و به يانى زوو بيينه وه بۆ چه مه كه.
باوكم ده لى ت ئيمه به ختيكى باشمان هه بووه كه كوله بۆز كه وتبووه
ناو دارستانه وه.

ئه گينا دايكم به دلنبايى نه يده هيشت كه ئيمه له دارستان شه و
بميينه وه.

دايكم ھەموو سالىك ئەمەى دوبارە دەكردەوہ:
”من دەترسم، ماريك بدات بە منداڵە كانمەوہ.“

بەلاى كەمەوہ دەبىت پىنج كىلومەتر بەپى برۆين بە رىگايەكى
بارىكى ناو دارستانە كەدا. ئەم رىگايە پىچاوپىچ بوو تا دەگەشتىنە
چەمى كۆلەبۆز. ئىمەش شتى زۆرمان بە كۆلەوہبوو، بەتانى و
كۆلەپشت كە ھەموو جۆرە شتىكى تىدا بوو.
باوكمان پىشتەر پى و تىبووين:

”كروزانەوہ نىيە، ئەوہى بكروزيئەوہ بۆى نىيە لەگەلماندا بىت و
شەو لە دارستان بىنيئەوہ.“

ھەر كە گەشتىنە چەمى كۆلەبۆز، سەيرمانكرد، شۆينەوارى كە پرە
كۆنەكانى سالى پىشوومان دياربوو. من و ھانا و ھاوبەش
شۆرەبىيە كمان ھەلبژارد.

دارەكە باشتەين شوين بوو بۆ كوڤ دروستكردن. لقەكانى
شۆرەبىيەكە شۆرپىوونەوہ بۆ خوارەوہ. ئىمە برپارماندا، بن دارەكە
بكەين بە كوڤىك. باوكى من و باوكى ھانا و ھاوبەش لقە دار و
پووش و پەلاشيان لەملاولەولا كۆكردەوہ. ئىمەش ووردەووردە
دەورى لقە شۆرپووەكانى شۆرەبىيەكەمان گرت. زۆرى نەبرد
كوڤىكى خنجىلانەمان دروستكرد. تەنھا يەك كونمان ھىشتەوہ
بۆ ئەوہى بە سكەخشكى لەوئوہ برۆين و بىين.

دوایی پووشیکی زورمان هیئا و رامانخست له ناو کوخه کهدا بۆ
ئهوهی شهو له سهری بنوین.

ههر که له کوخ دروستکردن بووینهوه، چووین بۆ سهیری که پری
کوړه کان. ههمیشه ئهوان که پره کهیان له شوینی سهیردا
درووسته کرد. به پووش و لقه دار سهری که پره کهیان ده گرت و
له سهریشی دهنووستن. شقان وتی:

"چه ند خوښه ئیمه کچه کانمان له گهلدا نییه و بۆ خویمان له که پری
خویمانداين."

شاد و ههستیار پینکهوه وتیان:

"راستده کهیت، ئای...، که خوښه که ئهوانمان له گهلدا نییه."
هانا وه لامي دانهوه:

"ههر چوونیک بیت کوخه کهمان جوانتر و خوښتره له که پره بچکولانه
ناشیرینه کهتان." شقان و شاد و ههستیار دایانه قاقای پینکهنین و
وتیان: "ئهوان بهزه بیان به ئیمه دا دیتهوه چونکه ئیمه زانیاریمان له
چوونیه تی کوخ درووستکردندا نییه."

پیش ئهوهی که ئیمه وه لامیان بدهینهوه باوکی ههستیار بانگی
کردین که یارمه تیان بدهین له دوورینهوهی تۆری ماسیه کاندایا.
له پیش ههموو شتیکدا، ده بوايه کونه گه وره کانی تۆره کانمان
بدوریايه تهوه، بۆ ئهوهی ماسیه کان لهو کونانهوه ده رباز نه بن.

ئېمە لە خوار چەمەكەوۈ لە سەر بەرزايىيە كە دانىشتىبووين خەرىكى
دوورينەوۈى كۈن و كەلەبەرى تۆرەكان بووين و قسەمان لە گەل
يە كىرى دە كىرد و پىندەكەنين.

خۆر زۆرى نەمابوو ئاوايىت. دەوروبەرى چەمەكە زۆر پىندەنگ بوو،
يىگومان ئەو كاتانەى كە ئېمە خەرىكى دەنگەدەنگ نەبووين.
باوكم وتى:

”ئەم چەمە چەمىكى زۆر دلگىرە.”

بەلەمەكانمان كە بەستراپوونەوۈ بە قەراخى چەمەكەوۈ پىر بوون لە
ئاۋى باران. باوكى ھەستىيار بە جامىك خەرىكى ئەوۈ بوو ئاۋەكە
فېرىداتە دەرەوۈ. دوايى باوكەكان تۆرەكانيان خستە ناۋ بەلەمەكانەوۈ.
ھەموومان سوارى بەلەمەكان بووين بە سەۋللىدان رۆيشتىن. بەناۋ
چەمەكەدا. ئېمە شوپىنى تايىبەتى خۇمانمان ھەبوو. كە سالانە تۆرى
ماسىيەكانمان تىدا دەنايەوۈ. كاتىك كە تەۋاۋ بووين دىنا خەرىكىبوو
تارىكدەبوو. ھاۋبەش نوقورچىكى لە دەستمگرت و پىنى وتم:

”ئەۋەندەى جەژنى قورىان خۇشە.”

كاتىك كە تارىكىبوو. ھەرۈەكو ھەموو سالەكانى پىشوو، باوكەكان
ئاگرىيان لەسەر بەرزايىيەكە كىردەوۈ.

ئېمەش لە دەۋرى ئاگرەكە كۆبووينەوۈ. تەرمۇزەكەمان دەرھىنا و
چاى گەرممان خواردەوۈ و نانە چەۋرەمان پىۋە خوارد.

شەوقى ئاگرەكە زۆر جوانبوو، كاتىك پەخش دەبووۋە بەسەر
ئاۋەكەدا. ۋا دەرەكەۋت كە چەمەكە ئاگرى تىيەر بوۋىت. لەپەر
تارىكىيەكى چەرپەر و بىدەنگىيەكى سامناك دەۋرەى داین. شقان
ۋتى:

“من گویم لىيە كە جنۆكەكان لەسەرخۆ دەرپۇن و دىن بە ناو
دارستانەكەدا.”

من و ھاوبەش ترسمان لىنىشت ھەرچەندە ھاوبەش ۋتى:
“راست ناكەيت. تۆ راست نىيە. جنۆكە كۋا لەم دارستانەدايە.”
بەلام بە ھەرھال من و ھاوبەش گويمان راگرت، بەلام گويمان
لە جنۆكە نەبوو، لە سەرخۆ بە تارىكىدا برپۇن. شقانىش پىي ۋتىن:
“جنۆكە دەنگى رۆيشتىيان نايەت لەبەرئەۋەى كە ئەۋان قاچيان
توكى زۆرى پىۋەيە. ئەۋان بىدەنگ و لەسەرخۆ دىن و دەرپۇن.
ئىستا ۋەستاۋن لە پشتى دارەكانەۋە و سەيرماندەكەن.”
لەترسا تۆزىك خۆم نزيككردهۋە لە ھاوبەشەۋە و بە شقانم ۋت:
“نا، شتى ۋانىيە.”

“بەلى ۋايە، ھەموو دارستانەكە پرە لە چاۋى جنۆكە، ئەۋان ھەر
ئىستا سەيرمان دەكەن، بەلام ئەۋان ناۋىرن نزيكمان بىنەۋە،
چونكە ئەۋان لە ئاگرەكەمان دەترسن.”
ئەۋ كاتە باۋكم شقانى ئاگادار كردهۋە:

“بەسە ئىتر، واز بېنە. شتى پروپوچ مەخەرە مېشكى كچه
بچكۆلەكانەوه.”

دوایی باوكم چەند برېك دارى ئەستوورى وشكى لە سەر ئاگرەكە
دانا. دارەكان ئاگرىيان گرت و بە دەورى خۆياندا شەوقىكى جوانيان
دایەوه.

من لەو بروایەدا نەبووم كە جنۆكە ھەبىت. بەلام ھەر بۇ دنیایی
لە كۆشى باوكم دانىشتم. ھاوبەشیش لە كۆشى باوكى دانىشت.
باوكى ھانا و ھاوبەش كەوتە فیکە لیدان، ئەو ئیجگار فیکەى
جوان لیدەدات، كە ھەر لە دەنگى بولبول دەچوو.

من بیرم لەو دەكردهوه ئەگەر لە راستیدا جنۆكە ھەبىت. ئەوان
لەوانەیه بە لایانەوه سەیربىت،

بۆچى ئیمە لە دەورى ئەو ئاگرە دانىشتووين؟

بۆچى باوكى ھانا و ھاوبەش لە نیوہى شەودا خەرىكى فیکە لیدانە؟
باوكەكان بەسەرھاتيان دەگیرایەوه و ئیمەش زۆر پینكەنین چونكە
بەسەرھاتەكانیان زۆر خوشبوو.

شقان و شاد و ھەستیار گلۆپە دەستیەكەیان برد و چوون بگەرپن
بە دوای جنۆكەدا.

كاتىك كە ئاگرەكە تینی نەما، خەرىكبوو لە خۆیەوه دەكوژایەوه.
باوكى ھانا و ھاوبەش وتى ئىتر كاتى خەو ھاتووہ. باوكەكان

كەپريان نەبوو. ھەر لە دەورووبەرى ئاگرەكە، بەتانییەكانیان لولكرد
بە لەشیانەووە و لێی نووستن. من و ھانا و ھاوبەش بەسكەخشكى
چووینە ناو كوخەكەمانەووە و بەتانییەكانمان توند بە لەشمانەووە
پێچا و نیازمان بوو بنوین.

بەلام لەپر گویمان لەخشەخش بوو بۆیە منیش ھاوارمكرد:
"ئەو كییه؟"

شقان وەلامیدامەووە:
"جنۆكەیه."

ئیمە لە كونی كوخەكەووە سەیرمانكرد، كۆرەكان لە دەرەووە
وەستابوون و گلۆپە دەستیەكەیان داگیرساند بوو. ئەوان دەیانویست
كوخەكەى ئیمە ببینن. یەك یەك بە سكەخشكى ھاتنە ژورەووە.
ھەموو جینگەمان لە كوخەكەدا بوووەووە، بەلام جینگەكە تۆزىك
تەنگ بوو.

كۆرەكان وتیان كە كوخەكەمان جوانە.
دواى بە سكەخشكى چوونە دەرەووە. پێش ئەوێ كۆرەكان دوور
بکەونەووە شقان وتی:

"كوخىكى رێك و پێكە بەلام دادى جنۆكە نادات."

كۆرەكان رۆشتن بۆ كەپرەكەى خۆیان و ئیمەش وىستمان
بنوین.

له سهره تادا ههستم بهشتیکی سهیر ده کرد، ئیمه له دارستاندا پال
که وتوین. له پر ههستیکم له لا دروستبوو که له وانهیه جنۆکه کان
له تاریکی شهودا وهستان و گوئیان لیگرتیم.

وابزانم هانا و هاوبهش پیش من نوشتن. منیش ماوهیه کی زۆر
به خه بهر بووم گویم له خشه خشیک بوو له ناو دارستانه که دا.

ههروه ها له دهنگی شه پۆله ورده هیمنه کان که له سه رخۆ خویان
ده دا به که ناری چه مه که دا. به لامه وه سهیر بوو. ئه وهی راستیش
بیت ئه و کاتهی من له سه ر پووشه که پالکه وتبووم، نه مده زانی
دلته نگم یا خود دلشادم.

کاتژمیر چواری به یانی بوو، خۆر تازه هه له هاتبوو. باو کم هات
خه بهری کردینه وه. من زۆر دلخۆشبووم هه رچه نه ده له سه رمایا
هه لده له زیم.

ئیمه به سکه خشکی له کوخه که وه هاتینه دهره وه، باو کم خه ریکی
ئاگر کردنه وه بوو. چه می کوله بۆز تۆزیک ته می له سه ر بوو.

من و شقان و شاد و باو کم سواری یه کییک له به له مه کان بووین،
ئه وانیتیریشمان له به له مه که ی تر دا بوون. که وتینه سه ول لیدان بۆ
هیئانه وهی تۆری ماسیه کان. من زۆر به زه یم به وانه دا ده هاته وه که
هه رگیز سواری به له م نه بوون و سه ولیان لینه داوه، یان له چه می کدا
کاتژمیر چواری به یانی راوه ماسییان نه کردوه.

تۆرەکانمان ماسی زۆری پیوه بوو. شقان و شاد ماسیه
 گهوره کانیاں کۆده کردوه به لام من و هاوبهش نه مانده وئرا توخنی
 ماسیه گهوره کان بکهوین. چونکه ده ترساین گازمان لیگیرن. شاد
 ماسیه کی له تۆرە که ده رهینا و ماوه یه ک لیی وردبووه وه، له پر
 ماسیه که ی به ره لا کرده ناو چه مه که وه.

شقان قیزانی به سه ر شاددا:

ئه ری بۆچی ئه و ماسیه ت به ره لا کرد؟ خو شیت نه بوویت، چۆن
 ماسی گیراو به ره لا ده که یته ناو چه مه که وه!

شادیش وتی:

راستده که یته! به لام به زه یم به چاویدا ده هاته وه زۆر غه مبار دیار بوو.

شفان وتى:

"گىل مەبە، ئىستا ماسىيە كە بەسەرھاتى خۇي دە گىرپىتەوہ بۇ ھەموو ماسىيە كانىتر. ئىتر سالىكىتر ھىچ ماسىترمان بۇ راو ناكرىت، نازانم تۇ بۇچى بەرەلا تكد، بۇ؟"

شاد جارىكى تر وتى:

"بەزەيم پىنداھاتەوہ. لە چاوە كانىدا دياربوو كە زۇر خەمبارە."
لە ھەمانكاتدا، ھەستىار و ھانا و ھاوبەش و ئەوانىترمان لە بەلەمە كەي تردا بىنى، ئىمە قىزاندمان:
ئەرى ھىچ ماسىتان گرتووە؟"

ههستیار وهلامی داینهوه:

"ئهوهنده ماسیمان گرتووه، خهریکه بهلهمه کهمان نوقم دهییت.
دوایی گهراینهوه بۆ بارگه کهمان، ماسیه کانمان خسته ناو زه میلی
گهورهی قوماش که سهرقای بۆ دروستکرا بوو.
کاتییک به ریگاوه بووین بۆ دئی بچکۆل. هیشتا شهونم به سهوزه
گیاکانهوه مابوو. تیشکی خۆر له مالاولهولا، له نیوان لقه کانداهوه کو
گهوههر دهرهوشایهوه.

من خهوم دههات و برسیشم بوو، ییلاوه کانم تهربوو. بهلام زۆر
دلشاد بووم. چونکه بهلامهوه زۆر خوشبوو. بهو ریگا ییچاوییچهدا
بهدوای یه کتریدا دهرۆیشتین و دنیا بهک ماسیمان راو کردبوو. باوکی
هانا و هاوبهش فیکه ی لیده دا و ئیمهش گۆرانیمان دهوت:
"راوچییهک چوو بۆ راو."

له پرشقان قیزاندی:

"لیرهوه دوکهلی ئاواویه کهمان دهبینم."

هه موومان سهیری دوکهله کهمانکرد که لهسی شوینهوه دههاته
دهرهوه. ئیتر به دوکهله کهدا زانیمان مالهوه مان به خه بهرن. زۆری
نهبرد گه یشتینه دئی بچکۆل.

خۆر پهخش بووهوه به سهر خانووه کانهوه، به پهنجهره کانهوه. دیمه نیکی
زۆر جوان بوو.

من به ھاوبەشەم وت:

"من بەزەیم بەو کەسانەدا دیتەووە کە شوینیکیان نییە تێیدا بژین."

ھاوبەشیش وتی:

"منیش بەزەییەم بەو کەسانەدا دیتەووە کە لەدی بچکۆل نازین."

باپیرە ھەر لە زوووەو بەخەبەر بوو، لە نزیکی داری شۆرەبیە کەووە دانیشتبوو لە سەر کورسییە جۆلانە کە. کە باپیرە گوئی لە دەنگە دەنگمان بوو ھاواری لێکردین.

"ئەری هیچ ماسیتان گرتوو؟"

باوکی ھانا و ھاوبەش بە گالتەووە وەلامی باپیرەیان دایەووە:

"ئەوێندە ماسیمان گرتوووە کە ھەرگیز باپیرە لەژیانیدا نە یگرتوووە."

باپیرەیش وتی:

"ھۆھۆیا، کورە من کاتی خۆی لە چەمی کولەبۆز ئەوێندە ماسیم گرتوووە کە لەژماردن نایەن."

من و شقان و شاد تۆزیک لای باپیرە دانیشتین و دوایی چووینەووە بۆ مالهووە.